

Лиахо̀на

Речи от общата конференция

Обявени са организационни промени за **укрепване на младежите**

Президент Нелсън говори за храмовите благословии и любовта към другите

Обявени са 8 нови храма

**Самата мисъл за
Теб (Месията),
от Елспет Йънг**

*„Говорейки за Единението
на Спасителя, президент
Ръсел М. Нелсън казва:*

*„Както във всички неща,
Исус Христос е нашият
върховен пример, „Който,
заради предстоящата Нему
радост, издържа кръст“ (Ев-
реите 12:2). Помислете над
това! За да може да устои
на най-мъчителното пре-
живяване, някога устоявано
на земята, нашият Спаси-
тел се съсредоточил върху
радостта!“ ...*

*По подобен начин, радост-
та, която ни „предстои“, е
радостта да помагаме на
Спасителя в Неговото дело
по спасението“.*

Старейшина Д. Тод
Кристоферсън от Кворума
на дванадесетте апостоли,
„Радостта на светиите“, с. 17

Съдържание ноември 2019 г.

Година 26 • Брой 4

Съботна сутрешна сесия

- 6 **Посланието, смисълът и множеството**
Старейшина Джефри Р. Холанд
- 9 **Истински ученици на Спасителя**
Старейшина Терънс М. Винсън
- 12 **Изпълнени с вяра, а не с неверие**
Стивън У. Оуен
- 15 **Радостта на светиите**
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 19 **Духовна способност**
Мишел Крейг
- 22 **Непоколебима отдаденост на Исус Христос**
Старейшина Дейл Г. Ренлънд
- 26 **Уповавайте се на Господ**
Президент Далин Х. Оукс

Съботна следобедна сесия

- 30 **Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители на Църквата**
Президент Хенри Б. Айринг
- 31 **Бдителни в непрестанна молитва**
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 35 **Намерени чрез силата на Книгата на Мормон**
Старейшина Рубен В. Алиод
- 38 **Свидетели, кворуми на свещеничеството на Аарон и класове на Младите жени**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 40 **Промени за укрепване на младежите**
Старейшина Куентин Л. Кук
- 44 **Следвайте Ме, елате с Мен – Господният защитен подход и активен план**
Марк Л. Пейс
- 47 **Постоянно и крепко доверие**
Старейшина Л. Тод Бъдж
- 50 **Докато вярата ни не бъде изпитана**
Старейшина Хорхе М. Алварадо
- 53 **Да спазваме обещанията си и сключените от нас завети**
Старейшина Роналд А. Расбанд

Обща сесия на жените

- 57 **В слънчев и в мрачен ден до мен бъди!**
Рейна И. Абурто

- 60 **Да почитаме Неговото име**
Лиса Л. Харкнес
- 67 **Възлюбени дъщери**
Бони Х. Кордън
- 70 **Жените на завета в партньорство с Бог**
Президент Хенри Б. Айринг
- 73 **Двете големи заповеди**
Президент Далин Х. Оукс
- 76 **Духовни богатства**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 80 **Произтичаща от сключените завети връзка с Бог и Неговите чеда**
Старейшина Герит У. Гонг
- 83 **Да намираме радост в споделяне на Евангелието**
Кристина Б. Франко
- 86 **Вашето голямо приключение**
Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
- 90 **Докосването на Спасителя**
Старейшина Уолтър Ф. Гонзалез
- 93 **Не ме мами**
Старейшина Гари Е. Стивънсън
- 96 **Втората голяма заповед**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 100 **Святост и планът на щастие**
Президент Хенри Б. Айринг
- 104 **Знаейки, обичайки и израствайки**
Старейшина Ханс Т. Бум
- 106 **Да позволяваме на своя дух да контролира тялото**
Президент М. Ръсел Балард
- 110 **Сила да побеждаваме противника**
Старейшина Питър М. Джонсън
- 113 **Да вдигнем кръста си**
Старейшина Юлиус Соарес
- 116 **Плод**
Старейшина Нийл Л. Андерсен
- 120 **Заклучителни бележки**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 64 **Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни**
- 123 **Новини от Църквата**
- 127 **Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция**

189-ата полугодишна обща конференция

Съботна сутрешна обща сесия, 5 октомври 2019 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва:
старейшина Лари Й. Уилсън
Закриваща молитва:
старейшина Стивън Р. Бангъртър
Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригент: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органист: Андрю Ънсуърт: „Зора зазори“, *Химни*, № 1; „From All That Dwell below the Skies,” *Hymns*, no. 90, ар. Уилбърг; „От словата щом се уча“, *Химни*, № 165, ар. Мърфи; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55; „Вяра“, *Сборник детски песни*, 50, ар. Елиът; „Да запеем с радост“, *Химни*, № 3, ар. Уилбърг.

Съботна следобедна обща сесия, 5 октомври 2019 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва:
старейшина Матю Л. Карпентър
Закриваща молитва:
старейшина Крейг К. Кристенсен.
Музика от смесен хор от колове в Прово, Юта; диригент: Джим Кейсън; органист: Джозеф Пийпълс: „Исус – моя сила и светлина“, *Химни*, № 61, ар. Кейсън; „Сладък е трудът“, *Химни*, № 95, ар. Кейсън; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5; „Thy Spirit, Lord, Has Stirred Our Souls,” *Hymns*, no. 157, ар. Кейсън.

Събота вечер, обща сесия на жените, 5 октомври 2019 г.

Водеща: Джой Д. Джоунс.
Откриваща молитва: Салоте Тукуафу
Закриваща молитва: Керъл Костли
Музика от смесен хор на момичета от неделното училище за деца и млади жени от колове в Уест Джордан, Юта; диригент: Кейси Брадбъри; органист: Линда Маргетс: „Praise to the Lord, the Almighty,” *Hymns*, no. 72, ар. Уеб; „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12; „Да видя храма, искам“, *Сборник детски песни*, 99, ар. Молмън; „Той изпрати Своя Син“, *Сборник детски песни*, 20, ар. Дефорд.

Неделна сутрешна обща сесия, 6 октомври 2019 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва:
старейшина О. Винсънт Халек

Закриваща молитва: Беки Крейвън
Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригент: Мак Уилбърг; органисти: Брайън Матиас и Ричърд Елиът: „Велики са Твоите чудни дела“, *Химни*, № 171; Високо на върха“, *Химни*, № 4, ар. Уилбърг; Детска молитва“, *Сборник детски песни*, 6, ар. Пери; „Учи ме да ходя в светлина“, *Химни*, № 189; „Предани ще сме на вярата“, *Химни*, № 161, ар. Лайън; „Love Divine, All Loves Excelling,” Wesley and Prichard, ар. Уилбърг.

Неделна следобедна обща сесия, 6 октомври 2019 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва:
старейшина Джек Н. Джерард
Закриваща молитва: Дъглас Д. Холмс
Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органист: Ричард Елиът: Хайде, Божии чедра“, *Химни*, № 42, ар. Мърфи; „Така удивен съм“, *Химни*, № 118, ар. Мърфи; „Да работим с жар“, *Химни*, № 153; „Дай ми още святост“, *Химни*, № 83, ар. Стахели.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция в Интернет на много езици посетете conference.ChurchofJesusChrist.org и изберете език. Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Евангелска библиотека. Обикновено в рамките на шест седмици след конференцията видео и аудио записи на английски са на разположение в центровете за разпространение. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.ChurchofJesusChrist.org.

На корицата

Предна корица: Снимка от Джаней Бингъм Гръб: Снимка от Уелдън Андерсън

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Уелдън Андерсън, Коуди Бел, Джаней Бингам, Ранди Колиър, Уестън Колтън, Бруно Лима, Брайън Никълсън, Лесли Нилсън, Матю Райър, Кристина Смит и Дейв Уорд.

НОЕМВРИ 2019 Г., ГОДИНА 26, БРОЙ 4
ЛИАХОНА 18611 112

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Беки Крейвън, Кристина Б. Франко, Шарън Юбанк, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Кечър, Ейдрийн Очоа, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън
Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг
Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикации: Камила Кастрийон

Набор и редакция: Дейвид Диксън, Дейвид А. Едурдс, Матю Д. Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Дженсън, Арън Джонстън, Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъро, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори Фулър Соса, Чакек Уордли, Мариса Уидисън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриюз, Фей П. Андръс, Манди Бентли, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюън Лофрен, Скот М. Мууи, Емили Чиеко Ремингтън, Марк У. Робинсън, К. Никол Уолкхорст

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъкър Он

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Томас Г. Кронин,

Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис

Директор печат: Стивън Т. Луис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалес

Адрес за кореспонденция: *Liakhona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2019 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призовавания в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: November 2019 Vol. 26 No. 4. *LIAXHONA* (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Указател на говорителите

Абурто, Рейна И., 57
Айринг, Хенри Б., 30, 70, 100
Алварадо, Хорхе М., 50
Алиод, Рубен В., 35
Андерсън, Нийл Л., 116
Балард, М. Ръсел, 106
Беднар, Дейвид А., 31
Бум, Ханс Т., 104
Бъдж, Л. Тод, 47
Винсън, Терънс М., 9
Гонг, Герит У., 80
Гонзалес, Уолтър Ф., 90
Джонсън, Питър М., 110
Кордън, Бони Х., 67
Крейг, Мишел, 19
Кристоферсън, Д. Тод, 15
Кук, Куентин Л., 40
Нелсън, Ръсел М., 38, 76, 96, 120
Оуен, Стивън У., 12
Оукс, Далин Х., 26, 73
Пейс, Марк Л., 44
Расбанд, Роналд А., 53
Ренлънд, Дейл Г., 22
Соарес, Юлисис, 113
Стивънсън, Гари Е., 93
Ухтдорф, Дитер Ф., 86
Франко, Кристина Б., 87
Харкнес, Лиса Л., 60
Холанд, Джефри Р., 6

Указател на темите

бедност, 96
безопасност, 31
благоволитие, 76, 90, 120
браќ, 73, 80
Алиод, Рубен В., 73
Възстановяване, 120
вяра, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
дарения от пост, 96
Джозеф Смит, 6, 93, 100, 104, 113, 120
доземно съществуване, 86, 106
дом, 12, 44
духовност, 12, 19, 44
Единение, 9, 47, 60, 106, 116
епископи, 38, 40
жени, 70, 73, 76
завети, 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
закопи, 73
заповеди, 15, 73, 93
защита, 31, 44
знание, 104
изкушение, 33, 93
изучаване на Писанията, 44, 110
изцеление, 57, 90
Исус Христос, 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Книгата на Мормон, 35, 80, 83, 110
мисионерска работа, 83, 86
младежи, 12, 38, 40, 53, 120
Млади жени, 38, 40, 67
Млади мъже, 38, 40
молитва, 19, 31, 104, 110
надежда, 47, 90
несгоди, 15, 47, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
обезсърчение, 110
обич, 73, 86, 104, 106, 110, 116
обреди, 38, 80, 116
обръщане във вярата, 15, 22, 35
организация на Църквата, 40, 67
отдаденост, 9, 22
план на спасение, 83, 100, 106, 116
подготовка, 31, 70
подчинение, 15, 73, 93
покаяние, 73, 100, 104, 106, 113
почтеност, 53
пример, 50
приобщаване, 12, 67
причастие, 110
прозорливост, 76, 93
проक्षा, 113
психическо заболяване, 57
Първото видение, 6, 104, 120
радост, 9, 15, 47, 83, 96, 116
ръководство, 38, 40, 67
самоконтрол, 106, 113
Сатана, 33, 44, 93, 110
Светият Дух, 19, 35
светът на духовете, 26, 106
свещеничество, 76, 80
свещеничество на Аарон, 38, 40
святост, 100, 120
семейство, 87, 106
сила, 35, 76, 110
служба, 15, 19, 60, 70, 86, 96
служение, 70, 96, 104
смъртно тяло, 31, 106
технологии, 12, 19, 40, 110
упование, 19, 26, 47
ученичество, 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
храмове, 26, 76, 120
хуманитарна помощ, 96
щастие, 100

Резюме на 189-ата полугодишна обща конференция

Църковните ръководители, които говориха по време на общата конференция, отправиха многократно поканата да се променяме – да станем по-щастливи, по-свети, по-подобни на Спасителя и да помагаме на другите да правят същото.

Още повече, те направиха тази промяна да изглежда достижима за всеки от нас.

„Господ желае всичките Му чеда да получат вечните благословии, достъпни в Неговия храм, – учи президент Ръсел М. Нелсън. – Личното достойнство за влизане в Господния дом изисква много лична духовна подготовка. Но с Божията помощ нищо не е невъзможно“.

Намиране на щастие и святост

Президент Нелсън покани всеки от нас да се подготви за благословиите на храма (вж. страница 120).

Президент Хенри Б. Айринг обясни връзката между увеличаването на светостта и увеличаването на щастиято (вж. страница 100).

Старейшина Д. Тод Кристоферсън ни учи как да намираме „радостта на светиите“ (вж. страница 15).

Покана да обичаме и споделяме

Президент Нелсън учи колко е важно да обичаме ближните си и описва широкообхватната хуманитарна дейност на Църквата (вж. страница 96).

Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф обясни силата в това да каним другите да „дойдат и видят“ (вж. страница 86).

Сестра Кристина Б. Франко описва радостта от споделянето на Евангелието (вж. страница 83).

Укрепване на младежите

Пророкът представи промени в младежките организации, които ще насърчат младежите в президентствата на кворумите и класовете да ръководят (вж. страница 38).

Старейшина Куентин Л. Кук представи как ще служат новите ръководители на свещеничеството на Аарон (вж. страница 40).

Сестра Бони Х. Кордън сподели промените в организацията на Младите жени (вж. страница 67).

Изграждане на храмове; изграждане на нас самите

Президент Нелсън обяви по време на сесията на жените осем нови храма (вж. страница 76).

В неделя следобед той учи относно подготовката да влезем в храма и представи променените въпроси за храмова препоръка (вж. страница 120). ■

Съботна сутрешна сесия | 5 октомври 2019 г.

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЖЕФРИ Р. ХОЛАНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Посланието, смисълът и множеството

Въпреки непрестанния шум и забързаното ни ежедневиe, нека се стремим да виждаме Христос в центъра на своя живот, вяра и служба.

Братя и сестри, това е Сами Хо Чинг, който на седем месеца в дома си гледа по телевизията общата конференция от миналия април.

Когато приближава времето за подкрепяне на президент Ръсел М. Нелсън и другите висши ръководители, Сами държи шишето си с ръце. Затова той прави следващото най-добро нещо.

Сами влага съвсем нов смисъл на идеята за гласуване с крак.

Добре дошли на тази полугодишна конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. За да поставя основата на послание за смисъла на тези събирания два пъти в годината, ви каня да помислите за следното събитие, описано от Лука в Новия завет¹:

„Когато (Исус) се приближаваше до Йерихон, един слепец седеше край пътя да проси.

И като чу, че минава множество хора, попита какво е това.

Казаха му, че Исус Назарянинът минава.

Тогавата той извика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен!“

Учудени от дързостта му, хората от тълпата се опитват да го смъмрят да мълчи, „но той още повече вика“. Поради своята настойчивост, е доведен при Исус, Който чува изпълнената му с вяра молба за възстановяване на зрението му и го изцелява².

Сами Хо Чинг подкрепя президент Ръсел М. Нелсън по време на общата конференция през април 2019 г.

Това кратко, но ярко описание ме трогва всеки път, когато го чета. Можем да усетим дълбоката нужда на човека. Почти можем да го чуем как вика, за да привлече вниманието на Спасителя. Усмивхаме се, когато отказва да млъкне и на решителността му да *вика по-силно*, когато всички останали му казват да *мълчи*. Тази история сама по себе си е хубав разказ за много решителна вяра. Но както с всичко в Писанията, колкото повече я четем, толкова повече откриваме в нея.

Една мисъл, която дълбоко ме развълнува съвсем наскоро, е колко добре този човек усеща, че духовно чувствителни хора са близо до него. Цялата значимост на тази история се крепи на това, че шепата безизменни жени и мъже, които при въпроса на човека „Каква е тази суматоха?“, имат може би вдъхновението да определят, че шумът е поради Христос, че Той е „Човекът-причина“. В този кратък разговор има урок за всички нас. Когато става дума за вяра и отдаденост, е добре да отправяме запитванията си към хора, които също имат вяра и са отдадени! „Може ли слепец да води слепеца? – пита веднъж Исус – (Ако е така,) няма ли да паднат и двамата в яма?“³

Това търсене на вяра и отдаденост е нашата цел по време на тези конференции и докато сте с нас днес, ще осъзнаете, че търсенето ви е начинание, споделено от мнозина. Огледайте се. Тук на това място виждате малки и големи семейства, които идват отвсякъде. Стари приятели се прегръщат с радост при срещата, прекрасен хор се подготвя да пее, а протестиращи крещат от своите любими трибуни. Хора, отслужили мисия, се оглеждат за предишни

колеги, докато наскоро завърнали се мисионери търсят напълно нови спътници (ако разбирате какво имам предвид!). А колко снимки се правят! Бог да ни е на помощ! С мобилни телефони във всяка ръка, сме превключили от „всеки член е мисионер“ на „всеки член е фотограф“. Сред цялата тази приятна суматоха, човек с основание може да попита: „Какво е всичко това?“.

Както в историята от Новия завет, благословените с разбиране ще осъзнаят, че въпреки всичко, което традициите около конференцията предлагат, нищо не би имало никакъв смисъл, освен ако не открием Исус в основата. За да получаваме разбирането, към което се стремим, обещаното от Него изцеление и значимостта, която някак усещаме тук, трябва да поглеждаме отвъд суматохата, колкото и да е радостна, и да се съсредоточаваме върху Него. Молитвата на всеки говорител, надеждата на всички, които пеят, благоговението на всеки гост – всичко това цели да покани Духа на Този, Чиято е тази Църква – живият Христос, Агнецът Божий, Князът на мира.

Но няма нужда да бъдем в центъра за конференции, за да Го открием. Когато дете чете Книгата на Мормон за пръв път и се впечатлява от смелостта на Авинадий или похода на 2 000-те млади войни, можем внимателно да добавяме, че Исус е винаги присъстващата в тези чудни летописи централна фигура, като главен герой на практика на всяка страница и осигурява връзката между всички останали укрепващи вярата фигури.

По подобен начин, когато приятели учат за вярата ни, може да са леко объркани от уникалните елементи и непознатите думи в нашите

религиозни обичаи – хранителни ограничения, запаси за разчитане на собствените сили, пионерски походи, родословно дърво в електронен формат, а също и безброй колови центрове, където някои (поради сходството в думите на английски) несъмнено очакват да им бъде сервирана добре препечена пържола. И така, докато новите ни приятели се сблъскват с множество нови неща и звуци, ние трябва да насочваме вниманието им отвъд целия смут към смисъла на всичко, към биещото сърце на вечното Евангелие – любовта на Небесните ни Родители, единителния дар на божествения Син, утехата на напътствията на Светия Дух, възстановяването на всички тези истини в последните дни и още много.

Когато хората посещават светия храм за пръв път, може да бъдат

смаяни от своите преживявания там. Наша отговорност е да се грижим свещените символи и разкритите обреди, церемониалното облекло и презентациите никога да не отвличат вниманието, а по-скоро да го насочват към Спасителя, на Когото се покланяме там. Храмът е Неговият дом и към Него трябва да са насочени умовете и сърцата ни – великите учения на Христос трябва да изпълват цялата ни същност, точно както с тях са изпълнени храмовите обреди – от момента, в който прочетем надписа над входа, до последния миг там. Сред цялото това изумление, което цари, отвъд всичко друго, трябва да съзираме значението на Исус в храма.

Помислете за огромния брой смели инициативи и нови обявления в Църквата през последните месеци. Докато си служим един

на друг или усъвършенстваме неделните си преживявания, или приемаме нова програма за деца и младежи, ще пропускаме истинската причина за тези разкрити чрез откровения промени, ако гледаме на тях като на съвсем нови и несвързани елементи, вместо като на взаимосвързани усилия, които да ни помагат да градим по-здравно върху канарата на спасението ни⁴. Със сигурност президент Ръсел М. Нелсън желае това, като ни казва да използваме даденото чрез откровение име на Църквата⁵. Ако Исус – Неговото име, учения, пример и божественост – могат да бъдат в основата на нашето поклонение, ще подкрепяме истината, на която учи Алма: „Има много неща да се сбъднат; (но) ето, има нещо, което е по-важно от всички други – ...

Изкупителя(т) (Който) живее и ще дойде сред Своя народ“⁶.

Една заключителна мисъл: през 19-и век районът, където живее Джозеф Смит, е буквално възпламенен от борбите между тълпите християнски свидетели⁷. Но сред глъчката, която създават, ироничното е, че тези разпалени религиозни привърженици, всъщност заглушават Спасителя, Който младият Джозеф така искрено търси. Борейки се с това, което нарича „мрак и объркване“⁸, той се оттегля в уединение в горичка, където вижда и чува по-славно свидетелство за централната роля на Спасителя в Евангелието, отколкото всичко споменато тук тази сутрин. Като невъобразим и неочакван дар, Джозеф вижда във видение своя Небесен Отец, великият Бог на вселената, и Исус Христос, Неговия съвършен Единороден Син. Тогава Отец дава примера, който обсъждаме тази сутрин – Той посочва Исус и казва: „Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!“⁹. Не се дава по-описателен израз на божествената същност на Исус. Неговата върховна роля в плана на спасение и това, което Бог вижда в Него, несъмнено биха могли да бъдат описани с повече от тези седем кратки думи.

Суматоха и объркване? Тълпи и раздори? Всички тези неща са част от нашия свят. Всъщност, скептиците и вярващите все още спорят по отношение на това видение и на практика за всичко останало, което споменах днес. Ако *вие* се стремите да разберете по-ясно и да откриете смисъла сред множеството мнения, аз ви насърчавам да се обърнете към същия Исус и давам апостолско свидетелство за преживяването на Джозеф Смит и че Исус дойде, точно както 1 800 години по-рано при

нашия сляп приятел, който получил зрението си по стария път за Йерихон. Свидетелствам заедно с тези двама и мнозина други във времето, че със сигурност най-вълнуващата гледка и звук в живота са свързани с това, че Исус не просто минава¹⁰, а идва *при* нас, спира *до* нас и прави обиталище *за* нас¹¹.

Сестри и братя, въпреки непрестанния шум и забързаното ни ежедневие, нека се стремим да виждаме Христос в центъра на своя живот, вяра и служба. В това се състои истинският смисъл. И ако през някои дни разбирането ни е ограничено или увереността ни е намаляла, или вярата ни е изпитвана и пречиствана, а това със сигурност ще стане, нека призивът ни бъде още по-силен: „Исусе, сине Давидов, смили се над мен!“¹². С апостолски плам и пророческо убеждение обещавам, че Той ще ни чуе и рано или късно ще каже: „Прогледай, твоята вяра те изцели“¹³. Добре дошли на общата конференция. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Това може да е или да не е записаното в Матей 20:30–34 събитие, при което двама слепи мъже викат, или събитието в Марк 10:46–52, при което спящият човек е Тимеевият син Вартимей.
2. Вж. Лука 18:35–43; курсив добавен.
3. Лука 6:39.
4. Вж. 2 Нефи 9:45.
5. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Луахона*, ноем. 2018 г., с. 87–89.
6. Алма 7:7.
7. Районът в северната част на щата Ню Йорк близо до Палмира често е наричан „горящият окръг“ поради религиозните вълнения, които редовно обхващат тези малки общности.
8. Джозеф Смит – История 1:13.
9. Джозеф Смит – История 1:17.
10. Вж. Лука 18:37.
11. Вж. Йоан 14:23.
12. Марк 10:47.
13. Лука 18:42.

ОТ СТАРЕЙШИНА ТЕРЪНС М. ВИНСЪН
От Президентството на седемдесетте

Истински ученици на Спасителя

*Можем да изпитваме трайна радост,
когато нашият Спасител и Неговото
Евангелие са основата, върху която
изграждаме живота си.*

Донякъде скрито в книгата на Агей в Стария завет, има описание на група хора, за които съветът на старейшина Холанд е щял да бъде полезен. Те не успяват да поставят Христос в центъра на своя живот и служба. Агей използва събуждащи размисъл олицетворения, докато укорява тези хора за това, че седят в своите удобни домове, вместо да градят Господния храм:

„Време ли е самите вие да живеете в своите с дъски обковани къщи, докато този дом остава пуст?

Сега така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си.

Посяхте много, но малко събрахте; ядете, но не се наситате; пиете, но не се напивате; обличате се, но на никого не му е топло; и надничарят приема заплата, за да я сложи в скъсана кесия.

Така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си¹.

Не ви ли харесват тези описания на това колко е безполезно да

поставяме неща без вечна значимост пред Божиите неща?

По време на събрание за участието, на което бях наскоро, завърнал се мисионер цитира

думите, с които един баща съвършено обобщава тази идея за децата си: „Нуждаем се по-малко от Wi-Fi и повече от Нефи!“.

Живях пет години в западна Африка и съм виждал примера на много хора, за които е естествено Евангелието да е приоритет и които не се срамуват от това. Един такъв пример е името на фирма за ремонт и баланс на гуми в Гана. Собственикът я беше нарекъл „Реглаж по Твоя воля“.

Можем да изпитваме трайна радост², когато нашият Спасител и Неговото Евангелие са основата, върху която изграждаме живота си. Обаче е толкова лесно тази основа вместо това да включва нещата от света, а животът според Евангелието да бъде като нещо допълнително или само да посещаваме Църквата за два часа в неделя. Това е все едно да се опитваме да слагаме заплатата си в „скъсана кесия“.

Агей ни казва да сме посветени – да сме, както казваме в Австралия, „fair dinkum“ или „истински отдадени“ на живота според Евангелието. Хората са истински отдадени, когато са такива, каквито казват, че са.

Научих малко за истинската и пълна отдаденост, докато играех ръгби. Осъзнах, че когато полагам най-големи усилия в играта, когато давам всичко от себе си, имам най-голяма радост.

Любимата ми година за ръгби беше тази точно след гимназията. Отборът, от който бях част, беше както талантлив, така и отдаден. Станахме шампиони през тази година. Обаче, един ден щяхме да играем с по-слаб отбор и след играта всички щяхме да заведем приятелките си на големия годишен бал в колежа. Мислех, че тъй като мачът щеше да бъде

лесен, трябва да се пазя от контузии, за да мога напълно да се насладя на танците. При сблъсъците по време на мача не влагахме всичко от себе си, въпреки че можехме, и изгубихме. На всичко отгоре, завърших мача с много надута и отекла устна, което не се отрази добре на вида ми за важната среща. Може би трябваше да науча нещо.

Имах напълно различно преживяване по време на друг мач, когато дадох всичко от себе си. В един момент се впуснах с истинско намерение в сблъсък и веднага усетих болка в лицето си. Тъй като бях учен от баща ми, че никога не трябва да позволявам на противника да знае, че ме боли, продължих да играя. Вечерта, докато се опитвах да се храня, открих, че не мога да захапвам. На следващата сутрин отидох до болницата, където с рентгенова снимка се потвърди, че челюстта ми е счупена. Устата ми беше затворена с помощта на шина за шест седмици.

Научих уроци от притчата за подутата устна и счупената челюст. Въпреки спомена за неудовлетворените желания за твърда храна през шестте седмици, когато можех да

приемам само течности, не съжалявам за счупената челюст, тъй като бях дал всичко от себе си. Но съжалявам за подутата устна, защото беше символ на това, че не се бях раздал напълно.

Да даваме всичко от себе си не означава, че непрестанно ще се изливат благословии върху нас или че винаги ще имаме успех. Но означава, че ще имаме радост. Радостта не е отлитащо удоволствие или дори временно щастие. Радостта е трайна и се основава на усилията ни да бъдем приети от Господ³.

Един пример за такова приемане е историята за Оливър Грейнджър. Както заявява президент Бойд К. Пакър: „Когато светиите били прогонени от Къртлнд, ... Оливър останал, за да продаде имуществото им за колкото би могъл. Няма голяма вероятност да успее. И наистина не успя!“⁴ Било му възложено от Първото президентство да изпълни трудна, дори невъзможна задача. Но Господ го похвалява за привидно неуспешните му усилия със следните думи:

„(Аз) Си спомням Моя служител Оливър Грейнджър; ето, истина му казвам, че името му ще бъде

запомнено като священо от поколение на поколение, во веки веков, казва Господ.

Ето защо, нека той се старее усърдно за изкуплението на Първото президентство на Моята църква... и когато падне, той ще се вдигне отново, защото неговата жертва ще бъде по-священа за Мен, отколкото неговата печалба, казва Господ⁵.

Това може да се отнася и за всички нас – не успехите ни, а по-скоро нашите жертви и усилия са важни за Господ.

Друг пример за истински ученик на Исус Христос е една скъпа наша приятелка от Кот д'Ивоар в западна Африка. Тази прекрасна вярна сестра била жертва на ужасно емоционално и дори физическо насилие от страна на съпруга ѝ в продължение на много време и накрая се развели. Тя никога не се отрекла от вярата и добротата си, но поради жестокостта му към нея, била дълбоко наранена за дълго време. Тя описва случилото се по следния начин:

„Въпреки че бях казвала, че съм му простила, денем и нощем винаги таях една болка. Беше като огън в сърцето ми. Често се молах на Господ да ме освободи от това, но ме болеше толкова силно, че бях наистина уверена, че ще е така до края на дните ми. Болеше ме по-силно, отколкото когато изгубих майка си като малка, по-силно дори, отколкото когато изгубих баща си и дори сина си. Болката сякаш се разпростираше и обземаше сърцето ми, карайки ме да мисля, че дори може да умра всеки момент.

Друг път се питах какво би направил Спасителят, ако беше в моето положение и по-скоро казвах: „Господи, това е твърде много“.

Терънс М. Винсън, четвъртият правостоящ от ляво, като член на отбора по ръгби след завършване на гимназия

И тогава, една сутрин потърсих болката, която идваше от всичко това в сърцето ми, вгледах се по-надълбоко, потърсих я в душата си. Но просто я нямаше. Умът ми бързо започна да прехвърля всички причини, които (имах) да бъдат наранена, но не изпитвах болка. Изчаках цял ден, за да видя дали ще изпитам болката в сърцето си, но тя не се появи. Тогава коленичих и благодарих на Бог, че направи така, че единителната жертва на Господ да подейства в живота ми⁶.

Сега тази сестра е щастливо запечатана за чудесен верен мъж, който силно я обича.

И така, какво трябва да е нашето отношение, ако сме истински Христови ученици? И колко е ценно Евангелието за нас, когато обмислим „постъпките си“, както ни предлага Агей?

Обичам примера за правилно отношение, показан ни от бащата на цар Ламоний. Ще си спомните първоначалния му гняв, когато открива сина си заедно с Амон – нефит, човек от народ, който ламанитите мразят. Той изважда мечта си, за да повали Амон, но скоро осъзнава,

че мечът на Амон е на гърлото му. „Сега царят, страхувайки се, че ще изгуби живота си, каз(в)а: Ако ме пощадиш, ще ти дам каквото пожелаеш, дори и половината от царството“⁷.

Забележете какво предлага – половината от царството за живота си.

Но по-късно, след като разбира Евангелието, той предлага нещо друго. „Царят каз(в)а: Какво трябва да направя, за да може да получа този вечен живот, за който ти говори? Да, какво трябва да направя, за да може да бъде роден от Бога и да изкореня този нечестив дух от гърдите си, и да приема Неговия Дух, та да мога да бъде изпълнен с радост и да не бъде отхвърлен в последния ден? Ето – каз(в)а той, – ще се откажа от всичко, което притежавам, да, ще изоставя царството си, за да получа тази велика радост“⁸.

Сега той е готов да се откаже от *цялото* си царство, тъй като Евангелието е по-ценно от всичко, което притежава! Той наистина е готов на всичко за Евангелието.

И така, въпросът за всеки от нас е дали ние също сме наистина готови на всичко за Евангелието. Защото,

ако искаме нещо с половин сърце, не сме истински отдадени! А както е известно, Бог не излива похвали за тези, които са хладки⁹.

Няма съкровище, нито хоби, нито положение, нито социална медия, нито видео игра, нито спорт, нито общуване с известна личност, нито нещо друго на земята, което да е по-скъпоценно от вечния живот. И така, Господният съвет към всички е да обмислим „постъпките си“.

Това, което чувствам, най-добре се изразява с думите на Нефи: „Аз тържествувам в яснотата; аз тържествувам в истината; аз тържествувам в моя Исус, защото Той е откупил душата ми от пъкъл“¹⁰.

Истински последователи ли сме на Този, който даде всичко от Себе Си за нас? На Този, Който е наш Изкупител и Застъпник пред Отца? На Този, Който бе и напълно отдаден при Своята Единителна жертва и сега е напълно отдаден в Своята любов, милост и желание да имаме вечна радост? Умолявам всички, които чуват и четат тези слова: Моля ви, не отлагайте своята пълна отдаденост за тогава, когато ще имате време в някой несъществуващ бъдещ момент. Бъдете истински отдадени сега и имайте радост в това! В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. Агей 1:4–7.
2. Вж. Йоан 15:11; Римляните 14:17; 2 Коринтяните 8:2; Евреите 12:2; Моисей 5:10, 7:53.
3. Вж. Енос 1:3–6, 27; Учение и завети 52:15, 97:8–9.
4. Бойд К. Пакър, „Най-скромният от тях“, *Лиакона*, ноем. 2004 г., с. 86.
5. Учение и завети 117:12–13.
6. Лична кореспонденция.
7. Алма 20:23.
8. Алма 22:15.
9. Вж. Откровението 3:15–16.
10. 2 Нефи 33:6.

ОТ СТИВЪН У. ОУЕН
Общ президент на Младите мъже

Изпълнени с вяра, а не с неверие

Трябва целенасочено да намираме време всеки ден да прекъсваме връзката си със света и да установяваме такава с небесата.

Преди известно време се събудих и се приготвих да изучавам Писанията. Взех си смартфона и седнах на стол близо до леглото ми, с намерението да използвам приложението Евангелска библиотека. Отключих телефона си и тъкмо да започна да изучавам, видях около шест текстови съобщения и имейли, които бях получил през нощта. Помислих си:

„Ще ги прегледам набързо и след това се залавям с Писанията.“ Около два часа по-късно все още четях съобщения, имейли, кратки новини и публикации в социалните медии. Когато си дадох сметка за часа, с притеснение се забързах в подготовката за деня. Окази сутрин пропуснах да изучавам Писанията и в последствие не успях да бъда „подхранен“ духовно, както се надявах.

Духовна храна

Сигурен съм, че мнозина от вас ме разбирате. Съвременните технологии ни благославят по много начини. Те ни свързват с приятели и близки, дават ни информация и новини за последните събития от света. Обаче, те могат и да ни разсейват от най-важната ни връзка: тази с небесата.

Повтарям думите на нашия пророк, президент Ръсел М. Нелсън: „Живеем в един свят, който е сложен и все по-затъвящ в раздори. Постоянната достъпност до социални медии и 24-часовият новинарски цикъл ни бомбардират с неспирни

послания. Ако желаем да можем да отсяваме безбройните гласове и философии на хората, които атакуват истината, трябва да се научим да получаваме откровения“.

Президент Нелсън ни предупреждава: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“¹.

Преди години президент Бойд К. Пакър разказа за едно стадо елени, които поради силен снеговалеж, се озовали извън естествената си среда и били изправени пред глад. Някои добронамерени хора, в стремежа си да спасят елените, изсипали ремаркета пълни със сено из района – това не била типичната за елените храна, но те се надявали, че така елените ще изкарат поне зимата. За съжаление, по-голямата част от елените по-късно били намерени мъртви. Те били изяли сеното, но то не им предоставило нужното подхранване и те умрели от глад с пълни стомаси².

Много от изливащите се върху нас послания в настоящата информационна епоха са духовният еквивалент на изяденото от елените сено – можем да го „ядем“ по цял ден, но то няма да ни подхрани.

Къде намираме истинската духовна храна? Много често тя не е популярна в социалните медии. Намираме я, когато „напира(ме) в пътя си напред“ по заветната пътека, „непрестанно придържайки се здраво за пръта от желязо“ и взимайки от плода на дървото на живота³. Това означава, че целенасочено трябва да намираме време всеки ден да прекъсваме връзката си със света и да установяваме такава с небесата.

В съня си Лехий вижда хора, които взимат от плода на дървото, но

след това го изоставят, повлияни от величественото и обширно здание, тоест, гордостта на света⁴. Възможно е млади хора да са отгледани в дом на светии от последните дни, да присъстват на всички подходящи събрания и уроци, дори да участват в храмовите обреди и след това да поемат „в забранени пътеки и (да) се изгуб(ят)“⁵. Защо се случва това? В много случаи това става, защото, дори и привидно да са вършили духовните неща, те не са били наистина обърнати във вярата. Били са хранени, но не и подхранвани.

За разлика от това, аз познавам много от вас, млади светии от последните дни, които сте умни, силни и верни. Вие знаете, че сте синове и дъщери Божии и че Той има работа за вас. Вие обичате Бог „с цялото си

сърце, мощ, разум и сила“⁶. Спазвате сключените завети и служите на другите, започвайки от вкъщи. Упражнявате вяра, покаявате се и се усъвършенствате всеки ден, а това ви носи трайно щастие. Подгответе се за храмовите благословии и други възможности, които ще имате като истински последователи на Спасителя. И помагате светът да се подготви за Второто пришествие, като каните всички да идват при Христос и да получат благословиите на Неговото Единение. Вие сте свързани с небесата.

Да, вие имате трудности. Но така е било с всяко поколение. Това е времето, в което живеем и трябва да бъдем изпълнени с вяра, а не с неверие. Свидетелствам, че Господ знае за нашите трудности и чрез ръководството на

президент Нелсън Той ни подготвя да се справяме с тях. Вярвам, че наскорошният призив на пророка за съсредоточаване на Църквата върху дома, заедно с усилията ни в нашите сгради за събрания⁷, имат за цел да ни помагат не само да оцелеем, но и да преуспяваме в тези дни на духовно недохранване.

Съсредоточаване върху дома

Какво означава Църквата да бъде съсредоточена върху дома? Домовете по света може да се различават. Може да идвате от семейство, което е в Църквата от поколения. Или може да сте единственият член във вашето семейство. Може да сте семейни или сами, с деца или без деца у дома.

Независимо от вашите обстоятелства, можете да превърнете дома си в център за изучаване на Евангелието и живот според неговите принципи. Просто означава да поемате лична отговорност за собственото си обръщане и духовно израстване. Означава да следвате съвета на президент Нелсън „да превърнете дома си в светилище на вярата“⁸.

Противникът ще се опита да ви убеди, че духовната храна не ви е необходима или, по още по-лукав начин, че може да почака. Той е майстор в отвличане на вниманието и ни подмамва да отлагаме. Той ще отвлича вниманието ви с неща, които изглеждат спешни, но които в действителност са маловажни. Той така ще ви „безпоко(и) за много неща“, че да пренебрегнете „едно (нещо, което) е необходимо“⁹.

Толкова съм благодарен за моите „добри родители“¹⁰, които отгледаха семейството си в дом с непрестанно духовно подхранване, любящи взаимоотношения и съдържателни

развлекателни дейности. Преподадените от тях учения в моята младост са ми били така полезни. Родители, моля ви изграждайте здрави взаимоотношения с децата си. Те се нуждаят от повече от вашето време, не по-малко.

Подкрепа от страна на Църквата

И като правите това, Църквата е тук, за да ви подкрепя. Нашите преживявания по време на събранията могат да укрепват духовното подхранване, което се случва у дома. Досега през годината сме били свидетели на подкрепата по време на събранията в Неделното училище и Неделното училище за деца. Това вече ще се случва и в събранията на свещеничеството на Аарон и на Младите жени. Считано от януари, учебната програма за тези събрания ще бъде леко променена. Тя все още ще се съсредоточава върху евангелски теми, но те ще бъдат съобразени с ръководството *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*. Това е малка промяна, но тя може да оказва голямо влияние върху духовното подхранване на младежите.

Какъв друг вид подкрепа предоставя Църквата? В Църквата взимаме от причастията, което ни помага да засвидетелстваме отдадеността си към Спасителя всяка седмица. В Църквата се събираме с други вярващи, които са сключили същите завети. Любящите взаимоотношения, които развиваме със своите приятели и последователи на Исус Христос, могат да бъдат въздействаща

подкрепа на съсредоточеното ни върху дома ученичество.

Когато бях на 14 години семейството ми се премести в нов квартал. Това може да не ви изглежда като края на света, но за мен по онова време, беше съкрушително. Означаваше да бъда заобиколен от непознати за мен хора. Означаваше, че всички други млади мъже от района ми щяха да ходят в различно училище от моето. В ума ми на 14-годишен бе въпросът: „Как може моите родители да ми причинят това?“ Сякаш светът ми се срива.

Обаче, посредством дейностите на Младите мъже аз успях да си изградя взаимоотношения с останалите членове от моя кворум и станахме приятели. Освен това, членовете на епископството и съветниците от свещеничеството на Аарон започнаха да проявяват особен интерес към живота ми. Идваха на спортните ми събития. Пишеха ми насърчителни бележки, които си паза и до ден днешен. Продължиха да поддържат връзка с мен, по време на моето следване и мисия. Един от тях дори дойде на летището, когато се прибрах у дома. Завинаги ще бъда благодарен за тези добри братя и за тяхната комбинация от обич и високи очаквания. Те ме насочваха към небесата и животът стана светъл, щастлив и радостен.

Как ние като родители и ръководители помагаме на младежите да знаят, че не са сами, докато вървят по заветната пътека? Освен да изграждаме близки взаимоотношения

с тях, ние ги каним на всякакви събирания – от конференции „За укрепването на младежите“ и лагери за младежите, до седмичните дейности на кворума или класа. Никога не подценявайте силата, която идва от това да се събираме с други, които също се опитват да бъдат силни. Епископи и ръководители, моля съсредоточавайте се върху подхранване на децата и младежите в района ви. Те се нуждаят от повече от вашето време, не по-малко.

Независимо дали сте ръководител, съсед, член на кворума или просто още един светия, ако ви се отдаде възможността да докоснете живота на нечий младеж, помогнете му/й да установи връзка с небесата. Чрез своето влияние може да бъдете правилната църковна подкрепа, от която този млад човек се нуждае.

Братя и сестри, свидетелствам, че Исус Христос стои начело на тази Църква. Той вдъхновява нашите ръководители и ни напътства към духовната храна, от която се нуждаем, за да оцелеем и да благоденстваме в последните дни. Тази духовна храна ще ни помага да бъдем изпълнени с вяра, а не с неверие. В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 96.
2. See Jeffrey R. Holland, „Teaching and Learning in the Church,“ *Liahona*, June 2007, 64.
3. 1 Нефи 8:30.
4. Вж. 1 Нефи 8:24–28, 11:36.
5. 1 Нефи 8:28.
6. Учение и завети 4:2.
7. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 7.
8. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светии от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 113.
9. Лука 10:41–42.
10. 1 Нефи 1:1.

ОТ СТАРЕЙШИНА Д. ТОД КРИСТОФЕРСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

Радостта на светиите

Радостта идва от това да спазваме Христовите заповеди, да преодоляваме болката и слабостта чрез Него и да служим, както е служил Той.

Енос, пророк от Книгата на Мормон и внук на Лехий, описва едно изключително преживяване, случило се в неговата младост. Докато ловува сам в гората, Енос започва да размишлява върху ученията на баща си Яков. Той разказва: „Словата, които бях чувал често да говори баща ми за вечния живот и за радостта на светиите, проникнаха дълбоко в сърцето ми“¹. Душата на Енос изпитва духовен глад и той коленичи в молитва – една впечатляваща молитва, която продължава през целия ден, чак до падането на нощта, молитва, благодарение на която той получава значими откровения, потвърждения и обещания.

Много може да се научи от преживяването на Енос, но това, което днес изпъква в съзнанието ми, е споменът на Енос за това как баща му често говори за „радостта на светиите“.

На тази конференция преди три години, президент Ръсел М. Нелсън говори за радостта². Наред с другите неща той казва:

„Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на

нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни.

Когато съсредоточим живота си върху Божия план на спасение... и Исус Христос и Неговото Евангелие, ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се – или неслучващото се – в живота ни. Радостта произлиза от Него и се случва заради Него. ... За светиите от последните дни Исус Христос е радост!“³

Светии са онези хора, които са сключили евангелски завет чрез кръщение и които се стремят да следват Христос като Негови ученици⁴. Затова „радостта на светиите“ означава радостта от това да ставаме подобни на Христос.

Бих желал да говоря за радостта, която идва от това да спазваме Неговите заповеди, радостта, произлизаща от това да преодоляваме болката и слабостта чрез Него, и радостта, която е съставна част на това да служим, както е служил Той.

Радостта от спазването на Христовите заповеди

Живеем в хедонистична епоха, в която мнозина поставят под въпрос важността на Господните заповеди или просто ги игнорират. Нерядко, хората, които умишлено пренебрегват божествени норми като закона за целомъдрието, стандарта за честност и светостта на Господния ден, изглеждат, че просперират и се наслаждават на хубавите неща в живота, на моменти дори повече от онези, които им се подчиняват. Някои започват да се чудят дали усилията и жертвите си струват. Древните израилтяни някога се оплакват:

„Напразно служим на Бога; и каква полза, че сме пазили заръчаното от Него и че сме ходили с жалеене пред Господа на Силите?“

А сега ние облажаваме горделивите. Да! Онези, които вършат беззаконие, успяват; даже изкушават Бога и се избавят“⁵.

„Просто почакайте – казва Господ, – докато боящите се от Бога станат „избрана скъпоценност в деня, който определям. Тогава... ще разсъдите за разликата между праведен и нечестив, между онзи, който служи на Бога, и онзи, който

не Му служи⁶. Нечестивите може да „се радват за кратко време на делата си“, но това винаги е временно⁷. Радостта на светиите е устойчива.

Бог вижда нещата в тяхната истинска перспектива и споделя тази перспектива с нас посредством Своите заповеди, които успешно ни показват как да избягваме капаните и дупките на земния живот и как да стигнем до вечната радост. Пророкът Джозеф Смит обяснява: „Когато Неговите заповеди ни учат, това е предвид вечността, защото Бог гледа на нас сякаш сме във вечността; Бог пребивава във вечността и вижда нещата не както нас“⁸.

Не съм срещал човек, намерил Евангелието на по-късен етап от живота си, който да не желае това да се беше случило по-рано. „Ех, лошите избори и грешките, които можеше да избегна“ – би казал такъв човек. Господните заповеди са нашият наръчник за по-добри избори и за по-благоприятен развой на живота. Ние трябва да се радваме и да Му благодарим за това, че ни показва този по-възвишен начин.

Като тийнейджърка, сестра Каломбо Розет Камуани от Демократична република Конго, която към момента служи в мисия Кот д'Ивоар Абиджан Запад, пости и се моли в продължение на три дни, за да намери посоката, в която Бог желае тя да поеме. През нощта в забележително видение са ѝ показани сграда за събрания и нещо, което впоследствие разбира, че е храм. Тя започва да търси и скоро намира сградата за събрания от съня си. На табелата пише „Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“. Сестра Камуани се кръщава, а след това нейната майка и шестимата ѝ братя. Сестра Камуани казва: „Когато приех Евангелието се почувствах като освободена от клетка птица. Сърцето ми бе изпълнено с радост. ... Получих потвърждение, че Бог ме обича“⁹.

Спазването на Господните заповеди ни позволява в по-пълна степен и по-лесно да чувстваме Неговата любов. Стеснената и тясна пътека на заповедите води директно до дървото на живота, а дървото и неговият плод,

най-сладкият и „най-желателен (ият) от всички неща“¹⁰, представляват любовта на Бог, която изпълва душата „с извънредно велика радост“¹¹. Спасителят казва:

„Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Моя Отец и пребъдам в Неговата любов.

Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна“¹².

Радостта да преодоляваме трудностите чрез Христос

Дори когато вярно спазваме заповедите, има изпитания и трагедии, които могат да прекъснат радостта ни. Но когато се стремим да преодоляваме тези трудности с помощта на Спасителя, радостта, която изпитваме в момента, се запазва, както и радостта, която очакваме. Исус уверява Своите ученици: „В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“¹³. Само когато се обръщаме към Него, когато Му се подчиняваме и обвържем своята воля към Неговата, тогава нашите трудности и болки се превръщат в радост. Ще ви дам един пример.

През 1989 г., Джек Ръштън служи като президент на кола Ървин, Калифорния в Съединените щати. Докато е на семейна почивка на калифорнийския бряг, по време на бодисърфинг, една вълна го помита и той се удря в подводна скала, чупи си врата и сериозно уврежда гръбнака си. По-късно Джек казва: „В момента, в който се ударих, вече знаех, че съм парализиран“¹⁴. Той повече не може нито да говори, нито дори да диша самостоятелно¹⁵.

Семейство, приятели и членове на кола помагат на брат Ръштън и съпругата му Джо Ан, и наред с

Сестра Каломбо Розет Камуани

Джек и Джо Ан Ръштън

другите неща, приспособяват част от дома им, така че да бъде подходящ за инвалидния стол на Джак. Джо Ан е основният човек, който полага грижи за Джак през следващите 23 години. Правейки връзка с разказите в Книгата на Мормон за това как Господ посещава Своя народ в неговите страдания и облекчава неговите тегоби¹⁶, Джо Ан казва: „Често се удивлявам на лекотата, с която понасям грижите за своя съпруг“¹⁷.

Малко подобрене в дихателната система на Джак връща способността му да говори, а в рамките на година, Джак е призван за учител по евангелско учение и патриарх на кол. Когато брат Ръштън дава патриархална благословия, друг носител на свещеничеството му поставя ръката върху главата на човека, който получава благословията, и я поддържа така по време на благословията. Джак почива в деня на Коледа през 2012 г., след 22 години отдадена служба.

В едно интервю веднъж Джак отбелязва: „Проблеми ще възникват в живота на всеки от нас, това е просто част от нашето пребиваване на тази земя. Някои хора смятат, че религията, или това човек да има вяра в Бог, ще ги предпазва от лошите неща. Не мисля, че това е идеята. Според мен, идеята е, че ако вярата ни е силна, когато се случват лоши неща, а те ще се случват, ние ще сме в състояние да се справяме с тях. ... Вярата ми винаги е била непоклатима, но това не означава, че не съм изпадал в депресии. Смятам, че за пръв път в живота си бях притиснат до краен предел и буквално не можех на никъде да се обърна, и така аз се обърнах към Господ, и до ден днешен изпитвам безгранична радост“¹⁸.

Това е време на понякога безмилостни атаки в социалните медии и в реалния живот срещу хората, които се стремят да отстояват Господния стандарт по отношение на облеклото, развлеченията и сексуалната чистота. Често младежите, както и жените и майките, са хората сред светиите, които носят кръста на подигравките и преследванията. Не е лесно да се преодолява такова оскърбление, но си спомнете думите на Петър: „Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас: от тяхна страна се хули, а от ваша страна се прославя“¹⁹.

В Едемската градина Адам и Ева са в състояние на невинност, „без да имат радост, защото не зна(ят) окаяност“²⁰. Сега, като отговорни същества, ние намираме радост в преодоляването на окаяността под каквато и да било форма, независимо дали ще бъде грях, изпитание, слабост или някоя друга пречка за радостта. Това е радостта от чувството за напредък по пътеката на ученичеството, радостта от това да „получи(м) опрощение на греховете... и спокойна съвест“²¹, радостта

да чувстваме как душата ни се разширява и израства чрез благодатта на Христос²².

Радостта да служим подобно на Христос

Спасителят открива радост в осъществяването на нашето безсмъртие и вечен живот²³. Говорейки за Единението на Спасителя, президент Ръсел М. Нелсън казва:

„Както във всички неща, Исус Христос е нашият върховен пример, „Който, заради предстоящата Нему радост, издържа кръст“ (Евреите 12:2). Помислете над това! За да може да устои на най-мъчителното преживяване, някога устоявано на земята, нашият Спасител се съсредоточил върху *радостта*!

И каква била радостта, която Му предстояла? Със сигурност тя включвала радостта от нашето прецистване, изцеление и укрепване; радостта от плащането за греховете на всички, които се покаят; радостта от предоставената възможност на вас и на мен да се завърнем у дома – чисти и достойни – за да живеем с нашите небесни родители и семействата си“²⁴.

По подобен начин, радостта, която ни „предстои“, е радостта да помагаме на Спасителя в Неговото дело по спасението. Като потомство и чедата на Авраам²⁵, ние участваме в благославянето на всички семейства на земята „с благословиите на Евангелието, които са благословиите на спасението, тъкмо на живота вечен“²⁶.

Сещам се за думите на Алма:

„Това е хвалбата ми, по възможност да бъда оръдие в ръцете Божии, за да доведе някои души до покаяние; и това е моята радост.

И ето, когато виждам мнозина от братята ми истински покаяни и идващи при Господа техния Бог, тогава душата ми се изпълва с радост. ...

Но аз не се радвам само на своя успех, но радостта ми е още попълна поради успеха на братята ми в земята Нефи. ...

Сега, когато мисля за успеха на тези мои братя, душата ми се възнася, та чак ще се отдели от тялото ми, както стана преди, толкова велика е радостта ми“²⁷.

Плодовете на нашата служба един към друг в Църквата са част от радостта, която ни „предстои“. Дори във времена на отчаяние или стрес, ние можем търпеливо да служим, ако сме съсредоточени върху радостта, идваща от вършенето на богоугодни дела и от носенето на светлина, утеха и щастие на Неговите чедата – нашите братя и сестри.

Когато миналия месец са в Таити за освещаването на храма Порт-о-Пренс, старейшина Дейвид Беднар и сестра Сюзън Беднар се срещат с една млада сестра, чийто съпруг бил убит в трагичен инцидент няколко дни по-рано. Те плачат заедно с нея. И при все това, в неделя тази скъпа жена заема мястото

си на разпоредител по време на службите за освещаване с нежна, приветстваща усмивка за всички, които влизат в храма.

Вярвам, че най-голямата „радост на светиите“ произлиза от знанието, че Спасителят защитава делото им,²⁸ „и никой не може да разбере радостта, която (ще) изпълни душите ни в момента, когато (чуем Исус) да се моли за нас на Отца“²⁹. Заедно с президент Ръсел М. Нелсън, свидетелствам, че радостта е дар за верните свети, „които са устояли на кръстовете на света“³⁰ и които правят „съзнателни опити да... живе(ят) праведен живот, така както е показан от Исус Христос“³¹. Нека радостта ви бъде пълна, моля се в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Енос 1:3.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 81–84.
3. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, с. 82.
4. Вж. Bible Dictionary, “Saint.”
5. Малахия 3:14–15.
6. Малахия 3:17–18.
7. Спасителят заявява, че ако една църква (или един живот) „не е изградена върху Моето Евангелие, а е изградена върху делата човешки или делата дяволски, истина ви казвам, че те ще се радват за кратко време на делата си, и скоро идва краят, и те ще са отсечени и хвърлени в огъня, откъдето връщане няма“ (3 Нефи 27:11).

8. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., с. 507.

9. Лична кореспонденция.

10. 1 Нефи 11:22; вж. също 1 Нефи 8:11.

11. 1 Нефи 8:12.

12. Йоан 15:10–11, курсив добавен.

13. Йоан 16:33.

14. Jack Rushton, in “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith,” SmallandSimpleTV, Sept. 2, 2009, YouTube.com.

15. Вж. Allison M. Hawes, “It’s Good to Be Alive,” *Ensign*, Apr. 1994, 42.

16. Вж. Мосия 24:14.

17. Jo Anne Rushton, in Hawes, “It’s Good to Be Alive,” 43.

18. Jack Rushton, in “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith.”

19. 1 Петър 4:14. Помнете също и обещанията, цитирани във 2 Нефи 9:18 и 3 Нефи 12:12.

20. 2 Нефи 2:23; вж. също Моисей 5:10–11.

21. Мосия 4:3.

22. Помним словата на Яков, които вдъхновяват Джозеф Смит да „иска от Бога“ (Послание на Яков 1:5). По-малко известни са предходните стихове:

„Братя мои, считайте го за голяма радост, когато изпадате в много огорчения,

като знаете, че изпитанието на вашата вяра поражда търпение.

А (търпението) нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цялостни, без (да искате нищо)“ (Joseph Smith Translation, James 1:2 (in James 1:2, footnote a); James 1:3–4).

23. Вж. Моисей 1:39.

24. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, с. 82–83, курсив в оригинала.

25. „И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание“ (Галатяните 3:29; вж. също Битие 22:18, 26:4, 28:14; Деянията 3:25; 1 Нефи 15:18, 22:9; Учение и завети 124:58).

26. Авраам 2:11.

27. Алма 29:9–10, 14, 16. По същия начин Господ ни казва: „Ако радостта ви е огромна за една душа, която сте довели при Мен в царството на Отца Ми, колко по-огромна ще бъде радостта ви, ако доведете много души при Мен!“ (Учение и завети 18:16). На тримата нефити е обещана пълнота от радост, защото желаят да доведат души в Христа „докато свят светува“ (3 Нефи 28:9; вж. също 3 Нефи 28:10).

28. Вж. Учение и завети 45:3–5.

29. 3 Нефи 17:17.

30. 2 Нефи 9:18.

31. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, с. 84.

ОТ МИШЕЛ КРЕЙГ

Първа съветничка в Общото президентство на Младите жени

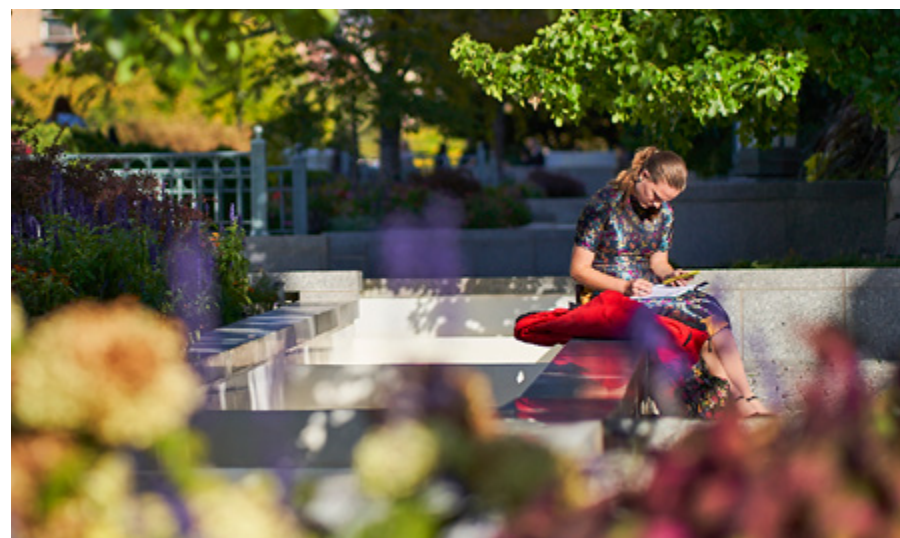
Духовна способност

Като верни ученици на Исус Христос може да получавате лично вдъхновение и откровение, което е в хармония с Неговите заповеди и е предназначено специално за вас.

Това лято, докато си тръгнах от лагер на Младите жени, една млада жена ми подаде бележка. В нея тя питаше: „Как да разбера, когато Бог се опитва да ми каже нещо?“ Много ми харесва въпроса ѝ. Душите ни копнеят за връзка с небесния ни дом. Искаме да се чувстваме нужни и полезни. Но понякога ни е трудно да правим разлика между нашите мисли и деликатните подтици от Духа. Пророци, древни

и съвременни, ни учат, че ако нещо ни „приканва и подтиква да вършим добро, то е от Христос“¹.

Президент Ръсел М. Нелсън отпрати проста и силна покана: „Мои скъпи братя и сестри, умолявам ви да увеличите *духовната си способност* да получавате откровение. ... Изберете да вършите духовната работа, необходима, за да се радвате на дара на Светия Дух и да чувате гласа на Духа по-често и по-ясно“².

Желанието ми тази сутрин е да ви говоря от сърце за четири начина да увеличите духовната си способност да получавате откровение.

1. Съзнателно отделяйте време и избирайте подходящо място, където да чувате Божия глас

Ако използвате свободата си на избор да намирате време всеки ден, за да се доближавате до Божия глас, особено в Книгата на Мормон, след време Неговият глас ще ви стане по-ясен и познат.

И обратното, *разсейващите фактори* и шумът, които изпълват света, домовете ни и живота ни, може да ни затрудняват да чуваме Неговия глас. Тези разсейващи фактори могат дотолкова да заемат умовете и сърцата ни, че да не оставяме място за деликатните подтици на Светия Дух.

Пророкът Джозеф Смит учи, че най-често Бог Се разкрива „пред човеците в техните стаи, пустошта или полето и обикновено без шум или вълнение“³.

Сатана желае да ни отдели от Божия глас като ни държи настрана от тези тихи места. Ако Бог говори с тих и нежен глас, ние трябва да сме близо, за да Го чуваме. Представете си какво ще се случи, ако искаме да сме свързани с небесата така, както желаем да сме свързани с WiFi! Изберете време и място, където всеки ден да слушате Божия глас. И спазвайте стриктно тази свещена уговорка, защото толкова много зависи от нея!

2. Действайте веднага

Когато получите подтици и после действате с намерение, Господ може да ви използва. Колкото повече действате, толкова повече опознавате гласа на Духа. Ще започнете все повече да разпознавате Божието

напътствие и че Той „желае да разкрива... намерението и волята Си“⁴. Ако отложите, може да забравите подтика или да пропуснете възможността да помогнете на някого от името на Бог.

3. Получавайте поръченията си от Господ

Молитвата, на която Небесният Отец дава бърз отговор, е молбата да бъдем водени към някого, който се нуждае от помощта ни. Президент Хенри Б. Айринг ни учи да търсим откровение, като питаме Бог на кого можем да помогнем от Негово име. „Ако задавате такива въпроси, вдъхновението от Светия Дух ще идва и ще чувствате подтици за неща, които може да правите за други хора. Когато вършите тези неща, вършите Господното поръчение и когато вършите Господното поръчение, вие сте достойни за дара на Светия Дух“⁵.

Може да се молите и попитате Господ да ви даде поръчение. Тогава Той може да използва обикновените ви умения, за да изпълнява изключителното Си дело.

Моят дядо, Фриц Хялмар Лундгрен, емигрира от Швеция на 19 години. Пристига в Америка сам, с един куфар и завършени шест години в училище. Без да може да каже и дума на английски, той стига до Орегон и работи там като дървосекач и по-късно с баба и мама се присъединява към Църквата. Никога не ръководи район, но като верен домашен учител връща над 50 различни семейства към активност в Църквата. Как успява?

След смъртта на дядо разглеждах кутия с негови документи и намерих писмо, написано от човек, който се върнал в Църквата заради

обичта на дядо. Писмото гласеше: „Мисля, че тайната на брат Фриц е, че той винаги действа по поръчение на Небесния Отец“.

Това писмо бе от брат Уейн Симонис. Дядо го посещавал и опознал всички в семейството му. С времето дядо им казал, че са нужни и ги поканил да посетят събранията в Църквата. Обаче същата неделя брат Симонис се събудил, изправен пред дилема – не бил довършил покрива на къщата си, а през седмицата се очаквало да вали. Решил, че ще отиде на църква, ще се ръкува с дядо, а после ще се прибере у дома, за да завърши покрива. Семейството му щяло да остане на събранието за причастие без него.

Планът му действал добре, докато на покрива не чул някой да се катери по стълбата. По думите му: „Когато погледнах, ... застанал на върха на стълбата бе брат Фриц. Само ми се усмихна широко. Първо се засрамах и се почувствах като дете, хванато, че е избягало от училище.

После... се ядосах. (Но брат Фриц само) свали самото си и го закачи на стълбата. Като навигира ръкавите на бялата си риза, той се обърна към мен и каза: „Брат Симонис, имаш ли още един чуку? Тази работа трябва да е много важна, иначе нямаше да оставиш семейството си, а щом е толкова важна, искам да ти помогна“. Като го погледнах в очите, видях само доброта и Христова любов. Гневът ми се стопи. ... В тази неделя оставих инструментите си и последвах добрия ми приятел надолу по стълбата и отново в Църквата“.

Дядо бе получил поръчение от Господ и знаел, че трябва да издирва изгубените овце. Също като четиримата мъже, които занесли приятеля си с паралич на покрива и после го спуснали, за да бъде изцелен от Исус Христос⁶, задачата на дядо също го отвела на един покрив. Господ изпраща откровение на онези, които искат да помагат на другите.

4. Вярвайте и се уповавайте на Господ

Скоро четох в Писанията за един друг добър мисионер, който получава поръчение от Господ. Аарон учи царя на ламанитите, който се чуди защо братът на Аарон, Амон, не е дошъл с него да го учи. „И Аарон каза на царя: Ето, Духът Господен го призова по друг път“⁷.

Духът проговори на сърцето ми: всеки от нас има различна мисия за вършене и понякога Духът може да ни призове по „друг път“. Има много начини да градим царството Божие като ученици на Исус Христос, които сключват и спазват завети. Като верни Негови ученици може да получавате лично вдъхновение и откровение, което е в хармония с Неговите заповеди и е предназначено специално за вас.

Имате да вършите уникални мисии и роли в живота и ще получавате специални насоки за това.

Нефи, братът на Яред, а дори и Моисей трябва да прекосят много води и всеки го прави по различен начин. Нефи изработва „дървени греди с изкусна изработка“⁸. Братът на Яред строи кораби, които са „непроницаеми като чиния“⁹. А Моисей преминава „през морето по сухо“¹⁰.

Всеки от тях получава указания, предназначени специално за тях и всеки се уповава на Господ и действа. Господ се грижи за всички, които се подчиняват, и по думите на Нефи, „ще подготви път за (нас), за да мо(жем) да изпълн(им) това, което Той (ни) е заповядал“¹¹. Забележете, че Нефи казва: „път“, а не *пътя*.

Изпускаме ли лични поръчения от Господ, защото Той е подготвил „път“, различен от очаквания от нас?

Дядо ми бе отведен на необичайно място – с костюм, на покрив, в неделя. Уповавайте се на това, че Бог ще ви води, дори ако пътят изглежда различен от очакваното или от този на другите.

Светиите от последните дни са най-различни, но „всички са равни пред Бога“ – „черен и бял, роб и свободен, мъж и жена“, семеен и несемеен, богат и беден, млад и стар, член от дете и нов член¹². Независимо кои сте или с какво се занимавате, вие сте поканени на Господната трапеза¹³.

Когато търсенето и следването на волята на Отца стане част от вас, разбира се, че ще бъдете подтиквани да се променяте и покаявате.

В основата на новата програма на Църквата за деца и младежи стои това да се учим да търсим откровение, да откриваме какво желае Господ от нас и после да действаме според това напътствие. Всеки от

нас, независимо от възрастта или обстоятелствата ни, може да се стреми да *търси, получава и действа*. Като следвате този вечен модел, постановен за нашето време, ще се доближавате до Исус Христос, до Неговата любов, светлина, насока, мир, изцеление и сила. И ще увеличавате духовната си способност да ставате ежедневен инструмент в ръцете Му за осъществяването на великото Му дело. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. David A. Bednar, in Face to Face with Elder and Sister Bednar (worldwide youth broadcast, May 12, 2015), facetoface.

ChurchofJesusChrist.org; вж. също Мороний 7:16.

2. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Луахона*, май 2018 г., с. 96, курсив добавен.
3. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., с. 121.
4. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, с. 94.
5. Henry B. Eyring, in “President Eyring 1990s,” *Deseret News*, Apr. 2, 2009, deseretnews.com.
6. Вж. Марк 2:1–12.
7. Алма 22:4, курсив добавен.
8. 1 Нефи 18:1.
9. Вж. Етер 6:5–8.
10. Изход 14:29.
11. 1 Нефи 3:7.
12. 2 Нефи 26:33.
13. Вж. Куентин Л. Кук, „Вечното днес“, *Луахона*, ноем. 2017 г., с. 51.

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЕЙЛ Г. РЕНЛЪНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Непоколебима отдаденост на Исус Христос

*Бог ни кани да захвърлим изцяло старите
си традиции и да започнем нов живот
в Христос.*

Миналия април имах привилегията да осветя храма Киншаса, Демократична република Конго¹. Няма думи, с които да се изрази радостта, която изпитах аз и преданите хора от Конго, да видим храм, осветен в тяхната страна.

Хората, влизайки в храма Киншаса, виждат оригинала на една картина, озаглавена *Водопади на река Конго*². По уникален начин тя напомня на тези, които посещават храма, за непоколебимата отдаденост, която се изисква, за да превърнат Исус Христос в котва на живота си и да следват заветната

пътека на плана на нашия Небесен Отец. Водопадът, изобразен на картината, припомня една традиция, започнала преди повече от век сред ранните новопокръстени християни в Конго.

Преди своето обръщане във вярата, те почитали неодушевени предмети, считайки, че те притежават свръхестествени сили³. След обръщането си във вярата, мнозина отивали

до един от безбройните водопади по река Конго, като например водопада Нзонго⁴. Тези обърнати вярата хвърляли дотогава идолизирани си предмети във водопадите като символ пред Бог и хората, че са отхвърлили старите си традиции и са приели Исус Христос. Те умишлено не хвърляли предметите си в тихи и плитки води, а ги хвърляли в бурните води на гигантски водопад, откъдето било невъзможно да се вземат. Тези действия символизирали нова, но непоколебима отдаденост на Исус Христос.

Хора в други епохи и на други места също са изразявали по подобни начини своята отдаденост към Исус Христос⁵. Анти-нефи-лехитите, един народ от Книгата на Мормон, „положиха оръжията на бунта си“, заравяйки ги „дълбоко в земята“, като „свидетелство пред Бога, ... че никога повече не ще употребят оръжие (то си)“⁶. Така те обещават да следват Божиите учения и никога да не се отвършат от своята отдаденост. Това действие е началото на това да бъдат „обърнати към Господа“ и никога да не отпаднат⁷.

Да сме „обърнати към Господа“ означава да изоставим една посока на действия, направлявана от предишна система от вярвания, и да предприемем нова посока, основана на вяра както в плана на Небесния Отец, така и в Исус Христос и Неговото Единение. Тази промяна е нещо повече от интелектуално приемане на евангелски учения. Тя променя същността ни, променя разбирането ни за смисъла на живота и води към непоколебима преданост на Бог. Личните желания, които са в разрез с това Спасителят да бъде като котва за нас и да следваме заветната пътека, избледняват и биват заменени

Храмът Киншаса Демократична Република Конго

Водопади на река Конго, от Дейвид Мийкъл

от решимост да се покоряваме на волята на Небесния Отец.

Обръщането към Господ започва с една непоколебима отдаденост на Бог, последвана от това да направим тази отдаденост част от нашата същност. А това е процес, който продължава цял живот и изисква търпение и непрекъснато покаяние. В крайна сметка, тази отдаденост става част от нас, превръща се в характерна наша черта и завинаги присъства в живота ни. Също както никога не забравяме името си, независимо за какво още си мислим, ние никога не забравяме отдаденост, която е написана на сърцата ни⁸.

Бог ни кани да захвърлим изцяло старите си традиции и да започнем нов живот в Христос. Това се случва, когато развием вяра в Спасителя, което започва като чуем свидетелството на хората, които имат вяра⁹. След това вярата се задълбочава, когато действваме така, че по-непоколебимо да се уповаваме на Него като котва за нас¹⁰.

Сега, щеше да е хубаво, ако нараналата вяра се предаваше като грипа или обикновената настинка. Тогава едно просто „духовно кихване“ би изградило вяра в другите. Обаче не става така. Единственият начин, по който нараства вярата е, когато даден човек действа с вяра. Тези действия често са породени от покани, отправени от други хора, но ние не можем да „увеличим“ нечия вяра или да разчитаме изцяло на другите, за да увеличим нашата. За да расте вярата ни, трябва да избираме действия, които увеличават вярата, като това да се молим, изучаваме Писанията, вземаме от причастието и служим на другите.

Когато вярата ни в Исус Христос нараства, Бог ни кани да даваме

обещания пред Него. Заветите, както се наричат тези обещания, са проявления на нашето обръщане. Заветите също така създават здрава основа за духовен напредък. Когато изберем да бъдем кръстени, започваме да вземаме върху си името на Исус Христос¹¹ и избираме да се отъждествяваме с Него. Обещаваме да станем като Него и да развием Неговите качества.

Чрез заветите Спасителят става като котва за нас и те ни дават сили да вървим по пътеката, която води към нашия небесен дом. Силата на сключените завети ни помага да поддържаеме голямата промяна в сърцето, да задълбочаваме обръщането ни към Господ и да получаваме Христовия образ по-цялостно на лицето си¹². Но половинчата отдаденост на сключените завети не ни гарантира нищо¹³. Можем да бъдем изкушени да се поправим и изхвърлим старите си навици в спокойни води или заровим оръжията на бунта си така, че да се виждат дръжките им. Но двойствената отдаденост на сключените завети няма да отвори вратата към осветяващата сила на Небесния Отец и Исус Христос.

Нашата отдаденост да спазваме сключените завети не трябва

да зависи от определени условия или да се различава, ако се променят обстоятелствата в живота ни. Верността ни към Бог трябва да е неизменна като река Конго, която тече близо до храма Киншаса. Тази река, за разлика от повечето реки по света, има постоянен приток целогодишно¹⁴ и излива близо 41,5 милиона литра вода в секунда в Атлантическия океан.

Спасителят кани учениците Си да бъдат толкова постоянни и непоклатими. Той казва: „Затова решете това в сърцата си: да вършите нещата, които ви уча и ви заповядвам“¹⁵. Този вид решимост да спазваме сключените завети спомага за пълното осъществяване на Божието обещание за трайна радост¹⁶.

Много верни светии от последните дни са показвали, че твърдо са решили да спазват сключените завети с Бог и са променени завинаги. Ще ви разкажа за трима такива души – брат Банза Муциоко, сестра Банза Регине и брат Мбуи Нкитабунги.

През 1977 г. семейство Банза живеят в Киншаса, в Заир, сега известна като Демократична Република Конго. Те са високо уважавани в своята протестантска общност. Поради талантите им тяхната църква

урежда младото семейство да отидат в Швейцария, където да следват и им предоставя университетска стипендия.

В Женева, докато пътува с автобуса до училище, брат Банза често вижда една малка сграда за събрания с името „Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“. Той се учудва: „Исус Христос има ли светии сега, в последните дни?“ Накрая той решава да отидат, за да проверят.

Брат и сестра Банза биват топло посрещнати в клона. Те задават някои от настойчивите въпроси, които имат за естеството на Бог, като например: „Ако Бог е дух, подобно на вятъра, как може да сме сътворени по Негово подобие? Как може Той да седи на трон?“ Те никога не са получавали задоволителен отговор, докато мисионерите в кратък урок не им обясняват възстановеното Евангелие. Когато мисионерите си тръгват, семейство Банза се споглеждат и си казват: „Това, което чухме, не е ли истината?“ Те продължават да посещават събранията в Църквата и да се срещат с мисионерите. Знаят, че кръщението им във възстановената Църква на Исус Христос ще има последствия. Ще им бъдат отнети стипендиите, визите им ще бъдат отменени и ще се наложи да

напуснат Швейцария. Те избират да бъдат кръстени и потвърдени през октомври 1979 г.

Две седмици след кръщението си брат и сестра Банза се завръщат в Киншаса като първи и втори член на Църквата в своята страна. Членовете на клон Женева поддържат връзка с тях и им помагат да се свържат с църковни ръководители. Семейство Банза биват насърчени предано да изчакаят обещаното време, когато Бог ще установи своята Църква в Заир.

Междувременно, друг студент на разменни начала от Заир, брат Мбуи, следва в Белгия. Той бива кръстен през 1980 г. в район Брюксел. Скоро след това отслужва пълновременна мисия в Англия. И Бог извършва Своите чудеса. Брат Мбуи се завръща в Заир като трети член на Църквата в своята страна. С позволение на родителите му,

църковните събрания се провеждат в дома им. През февруари 1986 г. се подава петиция за официално признаване на Църквата от правителството. Изискват се подписите на трима заирски граждани. Тримата щастливо подписали се под петицията са брат Банза, сестра Банза и брат Мбуи.

Тези непоклатими членове са разпознали истината, когато са я чули и са сключили завет при кръщението, чрез който Спасителят е станал като котва за тях. Те метафорично изхвърлят старите си навици в един бурен водопад, без намерение да си ги връщат. Заветната пътека никога не е лесна. Политически размирици, рядък контакт с църковни ръководители и трудности, свързани с изграждането на общност от светии, сякаш да откажат по-малко отдадени хора. Но брат и сестра Банза и брат Мбуи постоянстват във вярата си. Те присъстват на осветяването на храма Киншаса, 33 години, след като подписват петицията, която довежда до официалното признаване на Църквата в Заир.

Семейство Банза са сега в Центъра за конференции. С тях са двамата им сина, Джуниър и Фил, както и снахите им Ани и Йоуйоу. През 1986 г. синовете им Джуниър и Фил са първите двама души, кръстени в Църквата в Заир. Брат Мбуи гледа тази сесия

Банза Мучико, Банза Регин и синовете им

Мбуи Нкитабунги като пълновременен мисионер

на конференцията от Киншаса със съпругата си Магуи и петте им деца.

Тези пионери разбират значението и последиците от сключването на завети, чрез които са доведени до „знанието за Господа техния Бог и до това да се радват в Исуса Христа, техния Изкупител“¹⁷.

Как Спасителят може да бъде като котва за нас и да останем непоклатими, подобно на тези хора, последвалите ги десетки хиляди светии от Конго и милионите други по целия свят? Спасителят ни учи как. Всяка седмица ние вземаме от причастието и сключваме завет с Небесния ни Отец. Обещаваме да свържем нашата същност със Спасителя, като изразяваме готовността си да вземем върху си Неговото име, винаги да си спомняме за него и да спазваме Неговите заповеди¹⁸. Когато съзнателно се подготвяме за тези завети и достойно ги сключваме всяка седмица, Спасителят става като котва за нас, а това ни помага да задълбочаваме своята отдаденост¹⁹ и ни дава удивителни сили да вървим напред по заветната пътека.

Каня ви да бъдете отдадени ученици през целия си живот. Сключвайте и спазвайте завети. Изхвърлете старите си навици в дълбоките, бурни водопади. Напълно заровете оръжията на бунта си, без да се подават дръжките.

Поради Единението на Исус Христос, сключването на завети с истинско намерение върно да ги почитате ще благослови завинаги живота ви. Ще станете по-подобни на Спасителя, като винаги Го помните, следвате и обичате. Свидетелствам, че Той е непоклатимата основа. Той е неизменен и обещанията Му са сигурни. В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. Освещаването се извърши на Цветница, 14 април 2019 г., според възложението от президент Ръсел М. Нелсън.
2. Художникът Дейвид Мейкле е нарисувал *Водопада Конго*, използвайки снимки на водопада Киубу. Водопадът Киубу се намира на приблизително 400 км северно от Лубумбаши в югоизточната част на Демократична република Конго.
3. Тези предмети са известни като *inkisi* в Киконго и като *fétiches* на френски. Думата означава амулети, талисмани или фетиши.
4. Дейвид Мийкъл е нарисувал *Водопадът Нзонго*, използвайки снимки на водопада. Водопадът Нзонго се намира приблизително на 130 км от Киншаса, Демократична република Конго. Реката на този водопад е известна като *Nzadi Inkisi* или „Реката на фетишите“. Името отразява практиката, описана в текста.
5. През 1000 г. сл. Хр. вождовете на исландските кланове се събират за ежегодното си двуседмично *Allting*, неофициално събрание, което създава закони, които ще са валидни за всички. Един мъж на име Торгеир е помолен да вземе решение за всички относно обръщане към християнството или продължаване да се почитат скандинавските божества. След три дни

на изолация в палатката си, Торгеир обявява решението си: клановете да станат християнски. При завръщането си в селото си Торгеир взема ценените от него скандинавски идоли и ги захвърля в един водопад, известен днес като *Godafoss* или „Водопадът на боговете“. Това действие показва цялостното обръщане на Торгеир в християнството.

6. Алма 23:13; 24:17–18.
7. Вж. Алма 23:6; Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 106–109.
8. Вж. Йезекиил 11:19–20; 2 Коринтяните 3:3.
9. Вж. Римляните 10:14, 17.
10. Вж. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, ревизирано издание, 2018 г., с. 233.
11. Вж. Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ,” *Ensign*, May 1985, 80–83.
12. Вж. Алма 5:12–14.
13. Вж. Учение и завети 82:10.
14. Река Конго е най-дълбоката, втора по пълноводие и девета по дължина река в света. Тя като пресича Екватора два пъти, част от реката винаги е в дъждовен сезон, което води до постоянен приток на вода. Притокът на вода е сравнително постоянен през цялата година, като средно той е 41 000 кубични метра вода в секунда, въпреки че може да варира през годините (в диапазон от 23 000 до 75 000 кубични метра вода в секунда).
15. Joseph Smith Translation, Luke 14:28 (in Luke 14:27, footnote b).
16. Вж. 2 Нефи 9:18; Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 81–84. Президент Нелсън казва: „Радостта е дар за верните“, с. 84.
17. Алма 37:9.
18. Вж. Учение и завети 20:77. По време на семинар за ръководители на мисии през юни 2019 г., след като взе от причастието, преди да започне официалното си послание, президент Ръсел М. Нелсън каза: „Дойде ми една мисъл, че това, че сключих завет днес, е много по-важно от посланието, което съм подготвил. Сключих завет като взех от причастието и показах, че желая да взема върху си името на Исус Христос и да спазвам Неговите заповеди. Често чувам израза, че вземаме от причастието, за да подновим заветите, сключени при кръщението. Макар това да е върно, значението му е много по-дълбоко от това. Сключих нов завет. Вие сключихте нови завети. ... А сега Той в отплата заявява, че винаги ще имаме Неговия Дух с нас. Каква благословия!“
19. Вж. 3 Нефи 18:12.

Банза Регин и Банза Мучикоко

Мбу Нкитабунги и Мбу Магуи

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ДАЛИН Х. ОУКС
Първи съветник в Първото президентство

Уповавайте се на Господ

Единствената ни сигурна опора е да се уповаваме на Господ и на Неговата любов към чедата Му.

Мои скъпи братя и сестри, едно писмо, което получих преди време, представя темата на моята реч. Авторката на писмото планираше да сключи брак в храма с мъж, чиято вечна спътница била починала. Тя щеше да е втора съпруга. Тя зададе въпроса дали ще може да има своя собствена къща в следващия живот или ще трябва да живее със съпруга си и първата му жена? Аз просто ѝ казах да има доверие в Господ.

Следва да ви разкажа за едно преживяване, за което чух от ценен за мен приятел и което споделям с негово позволение. След смъртта на обичната си съпруга и майка на децата му, един баща се жени повторно. Някои от по-големите деца открито не одобряват повторния брак и търсят съвета на близък роднина, който е уважаван църковен ръководител. След като чува причините за тяхното неодобрение, които са съсредоточени върху условията и връзките в света на духовете или в царствата на слава, които са след Последния съд, този ръководител казва: „Тревожите се

за неправилните неща. Трябва да се тревожите дали *вие* ще стигнете до тези места. Насочете вниманието си върху това. Ако стигнете до там, всичко ще бъде по-прекрасно, отколкото можете да си представите“.

Какво обнадеждаващо учение!
Уповавайте се на Господ!

От писмата, които съм получавал, знам, че въпросите за света на духовете, в който ще отидем след

като умрем и преди да бъдем възкресени, вълнуват и други хора. Някои предполагат, че много от условията, в които живеем, и проблемите, които имаме на земята, ще се запазят и в света на духовете. Какво наистина знаем за условията в света на духовете? Вярвам, че написаното по тази тема в статия на професор по религия от УБИ е правилно: „Когато се запитаме какво знаем за света на духовете от стандартните произведения, отговорът е: „Не толкова, колкото често си мислим“¹.

Разбира се, от Писанията знаем, че след като телата ни умрат, ние продължаваме да живеем като духове в света на духовете. От Писанията също така научаваме, че този свят на духовете е разделен между тези, които са били „праведни“ по време на живота си и онези, които са били нечестиви. В Писанията е описано и как някои верни духове преподават Евангелието на онези, които са били нечестиви или непокорни (вж. 1 Петър 3:19; Учение и завети 138:19–20, 29, 32, 37). Най-важното, съвременното откровение разкрива, че

делото по спасението продължава в света на духовете (вж. Учение и завети 138:30–34, 58) и въпреки че сме увещавани да не отлагаме покаянието си през земния живот (вж. Алма 13:27), ние сме учени, че в някаква степен покаянието е възможно и там (вж. Учение и завети 138:58).

Делото по спасението в света на духовете се състои в освобождаване на духовете от това, което в Писанията често се описва като „робство“. Всички в света на духовете са под някаква форма на робство. Великото откровение на президент Джозеф Ф. Смит, превърнало се в официалното Писание раздел 138 на Учение и завети, гласи, че праведните мъртви, които са в състояние на „мир“ (Учение и завети 138:22), докато очакват Възкресението (вж. Учение и завети 138:16), „гледа(т) на дългото отсъствие на техните духове от телата им като на робство“ (Учение и завети 138:50).

Освен това нечестивите изтърпяват и допълнителен вид робство. Защото имат грехове, за които не са се покаели, те се намират в състояние, което апостол Петър нарича духовен „затвор“ (1 Петър 3:19; вж. също Учение и завети 138:42). Тези духове са описани като „вързани“ или като „пленници“ (Учение и завети 138:31, 42), или като „изхвърлени във външния мрак“ с „плач и ридание, и скърцане със зъби“, докато очакват възкресение и съд (Алма 40:13–14).

Възкресението на всички в света на духовете е гарантирано благодарение на Възкресението на Исус Христос (вж. 1 Коринтяните 15:22), макар да настъпва по различно време за различните групи. До идването на това определено време, информацията, която се дава в Писанията относно случващото се в

света на духовете, предимно касае делото по спасението. Освен това много малко е разкрито. Евангелието се преподава на онези, които никога не са чували за него, на непокаялите се и на непокорните, за да могат да се освободят от робството и да получат благословиите, които един любящ Небесен Отец е подготвил за тях.

Робството, което засяга праведните души, обърнати във вярата в света на духовете, е това, че трябва да чакат – а може и да им е позволено да подтикват – извършването на обредите за тях чрез заместници на земята, за да могат да бъдат кръстени и да се радват на благословиите на Светия Дух (вж. Учение и завети 138:30–37, 57–58)². Тези обреди чрез заместници също така им дават силата да продължат напред чрез властта на свещеничеството и да

се присъединят към множествата на праведните, които проповядват Евангелието в духовния затвор.

Извън тези основни неща, в стандартните произведения е дадено много малко за света на духовете, който е след смъртта и преди Последния съд³. И така, какво друго знаем за света на духовете? Много членове на Църквата са имали видения или вдъхновения, информиращи ги какъв е редът и организацията в света на духовете, но тези лични духовни преживявания не бива да се възприемат или преподават като официални учения на Църквата. И, разбира се, има изключително много спекулации от членове и други хора в публикувани източници като книгите за преживявания на границата със смъртта⁴.

В тази връзка, важно е да помним мъдрите предупреждения на

старейшините Д. Тод Кристоферсън и Нийл Л. Андерсън от предишни послания на общата конференция. Старейшина Кристоферсън учи: „Следва да не се забравя, че не всяко изявление, направено от ръководител на Църквата, в миналото или настоящето, може да се приема за учение на Църквата. В Църквата е всеобщо прието, че казаното от някой ръководител в даден случай често представлява лично, макар и добре обмислено мнение, което няма за цел да бъде официално и обвързващо за цялата Църква“⁵.

На следващата конференция, старейшина Андерсън преподава следния принцип: „Учението се преподава от всички 15 членове на Първото президентство и Кворума на дванадесетте. То не се крие в някой неясен абзац на една-единствена реч“⁶. Прокламацията за семейството, подписана от всички 15 пророци, гледачи и откровители, прекрасно илюстрира този принцип.

Освен нещо толкова официално като прокламацията за семейството, пророческите учения на

президентите на Църквата, потвърдени от други пророци и апостоли, са също пример за това. Що се отнася до условията в света на духовете, Пророкът Джозеф Смит дава две учения към края на своето служение, които често се преподават от неговите приемници. Едното е учението му в проповедта Кинг Фолит, че роднините, които са били праведни, ще са заедно в света на духовете⁷. Другото е следното изказване по време на едно погребение в последната година от живота му: „Душите на праведните са възнесени за по-велико и славно дело... (в) света на духовете. ... Те не са далеч от нас, знаят и разбират нашите мисли, чувства и действия и често биват огорчавани от тях“⁸.

И така, по отношение на въпрос като този, който споменах по-рано – за това къде живеят душите? Ако този въпрос ви се струва странен или банален, замислете се за много от собствените си въпроси, или дори за онези, на които сте се изкушавали да отговорите въз основа на нещо чуто от друг човек в някакъв минал

момент. За всички въпроси, касаещи света на духовете, предлагам два отговора: *Първо*, помнете, че Бог обича Своите чедра и със сигурност ще направи това, което е най-добро за всеки от нас. *Второ*, помнете следното познато библейско учение, което на мен най-много ми е помагало при множество въпроси без отговор:

„Уповавай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум.

Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправи пътеките ти“ (Притчи 3:5–6).

По подобен начин, Нефи завършва своя велик псалм с думите: „О, Господи, на Тебе съм се уповавал и ще се уповавам навеки. Аз няма да се уповавам на ръката от плът“ (2 Нефи 4:34).

Всички ние дълбоко в себе си може да се чудим за условията в света на духовете и дори да обсъждаме семейно или в тесен кръг тези и други въпроси без отговор. Но не бива да преподаваме или да цитираме като официални учения твърдения, които не отговарят на стандартите за официални учения. Това не подпомага Господното дело и може дори да попречи на някого да търси утеха и укрепване за себе си чрез лично откровение, което Господният план предоставя за всеки от нас. Прекомерното разчитане на лични учения или спекулации може дори да ни пречи да се съсредоточаваме върху ученето и полагаането на усилия, които *ще* увеличават нашето разбиране и ще ни помагат да напредваме по заветната пътека.

Упованието на Господ е познато и истинно учение в Църквата на Исус Христос на светите дни от последните дни. Това е било учението на Джозеф Смит, когато ранните светии са били подлагани на тежки

гонения и са имали на пръв поглед непреодолими трудности⁹. Това си остава най-добрият принцип, който можем да прилагаме, когато усилията ни да учим или опитите ни да намираме утеха се възпрепятстват от въпроси, по които все още няма откровение или не са възприети като официални учения на Църквата.

Същият този принцип се прилага при въпросите без отговор относно запечатванията в следващия живот или желани промени поради събития или прегрешения в земния живот. Има толкова много неща, които не знаем, че нашата единствена сигурна опора е да се уповаваме на Господ и на Неговата любов към чедата Му.

В заключение, това, което знаем за света на духовете е, че делото на Отца и Сина по спасението продължава там. Нашият Спасител започва делото на прогласяване на свобода на пленниците (вж. 1 Петър 3:18–19, 4:6; Учение и завети 138:6–11, 18–21, 28–37) и това дело продължава, като достойни и подготвени пратеници продължават да проповядват Евангелието, включително покаяние, на онези, които все още се нуждаят от пречистващия му ефект (Учение и завети 138:57). Целта на всичко това е описана в официалните учения на Църквата, дадени чрез съвременно откровение.

„Мъртвите, които се покаят, ще бъдат изкупени чрез подчинение на обредите в дома Божий,

и след като заплатят наказанието за прегрешенията си и бъдат измити до чисто, ще получат награда според делата си, защото те са наследници на спасението“ (Учение и завети 138:58–59).

Нашият дълг е да преподаваме ученията на възстановеното

Евангелие, да спазваме заповедите, да се обичаме и да си помагаме взаимно, както и да вършим делото по спасението в светите храмове.

Свидетелствам за истинността на казаното от мен и за истините, които бяха преподадени и ще бъдат преподадени на тази конференция. Всичко това е възможно благодарение на Единението на Исус Христос. Както знаем от съвременно откровение, Той „прославя Отца и спасява всички творения на ръцете Му“ (Учение и завети 76:43; курсив добавен). В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. “What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World,” *Religious Educator*, vol. 14, no. 2 (2013), 48.
2. Вж. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 309–10; Joseph Smith, “Journal, December 1842–June 1844; Book 2,” p. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.
3. Откровение, дадено на Джозеф

Смит, което често се цитира относно света на духовете, гласи: „Същите взаимоотношения, които съществуват между нас тук, ще съществуват между нас и там“ (Учение и завети 130:2). Това може по-скоро да описва някое царство на слава, отколкото света на духовете, понеже продължава така: „Само че ще бъдат придружени от вечна слава, на която слава ние сега не се наслаждаваме“ (стих 2).

4. Например George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) and Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. Д. Тод Кристоферсън, „Христовото учение“, *Лиахона*, май 2012 г., с. 88; вж. също Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 42. Вж., например, описанието в Учение и завети 74:5 на лично учение от апостол Павел.
6. Нийл Л. Андерсън, „Изпитание на вярата ви“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 41.
7. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 185.
8. *History of the Church*, 6:52; included in *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 326; often quoted, as in Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), 122; see also *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), chapter 38, “The Spirit World.”
9. Вж. *Учения: Джозеф Смит*, с. 246–249.

ПРЕДСТАВЕН ОТ ПРЕЗИДЕНТ ХЕНРИ Б. АЙРИНГ
Втори съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители на Църквата

Братя и сестри, предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А.

Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и членовете на Кворума на

дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, да го покажат със същия знак.

Предложено е да освободим с благодарност за тяхната отдадена служба старейшини Уилфорд У. Андерсън, Ким Б. Кларк, Лоурънс Е. Корбридж, Клаудио Р. М. Коста, Брадли Д. Фостър, О. Винсънт Халек, Доналд Л. Халстром, Стивън Е. Сноу и Лари Й. Уилсън като висши ръководители седемдесетници и да ги обявим за почетни седемдесетници.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези братя и семействата им за тяхната изключителна служба, моля да го покажат.

Предложено е да освободим следните като областни седемдесетници: Хулио С. Акоста, Блейк Р. Олдър, Алън Л. Алард, Омар А. Алварез, Таичи Аоба, Карлос Ф. Аредондо, Алий К. Оуна-мл., Грант С. Бенет, Майкъл Х. Боурн, Ромуло В. Кабрера, Уилсън Б. Калдерон, Ернандо Камарго, Жозе С. Ф. Кампос, Николас Кастаниеда, Уолтър Чатора,

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЕЙВИД А. БЕДНАР
От Кворума на дванадесетте апостоли

Зено Чоу, Робърт Дж. Дъдфийлд, Дж. Кевин Енс, Мелиула М. Фата, К. Марк Фрост, Клод Р. Геммет, Маурисио Г. Гонзага, Ленърд Д. Гриър, Хосе Л. Исагирре, Тае Гул Джунг, Серхио Л. Красноселски, Милан Ф. Кюнц, Брайън Р. Ларсън, Г. Кенет Лий, Жералдо Лима, У. Жан-Пиер Лоно, Кхумбулани Мдлечше, Дейл Х. Мънк, Нормън Р. Немроу, Ютака Онда, Волфганг Пилц, Раймундо Пачеко де Пиньо, Геннадий Н. Подвонов, Абрахам Е. Кери, Марко А. Раис, Стивън К. Рандъл, Франсиско Дж. Руиз де Мендоса, Едуин А. Секстън, Раул Е. Спитале, К. Уолтър Тревиньо, Айсак К. Тукуафу, Хуан А. Ура, Раул С. Вилануева и Ленърд Уу.

Тези, които искат да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим следните като нови областни седемдесетници: Микел Дж. Картър, Алфред Кюнг, Р. Пепър Мъри, Райън К. Олсън и Йотуа Туне.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и висшите служители на Църквата в сегашния им състав.

Всички „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, да го покажат със същия знак.

Онези, които изразиха несъгласие с някои от предложенията, следва да се свържат със своя президент на кол.

Братя и сестри, благодарни сме за вашата постоянна вяра и молитви за ръководителите на Църквата. ■

Бдителни в непрестанна молитва (Алма 34:39, Мороний 6:4, Лука 21:36)

Необходима е постоянна бдителност, за да се противопоставяме на задоволството и небрежността.

Усилено се моля за помощта на Светия Дух за мен и за вас, докато се радваме и се покланяме заедно.

На общата конференция през април 1976 г. старейшина Бойд К. Пакър говори конкретно на младежите от Църквата. В своето класическо послание, озаглавено „Духовни крокодили“, той описа как по време на назначение в Африка е наблюдавал добре прикрити крокодили да нападат неподозиращи жертви. След това той сравни крокодилите със Сатана, който атакува непредпазливите младежи, като добре прикрива смъртоносната същност на греха.

Бях на 23, когато старейшина Пакър изнесе тази реч, а Сюзън и аз очаквахме раждането на първия ни син само след няколко дни. Бяхме впечатлени от съдържанието на посланието му за това да избягваме греха и от изкусния начин, по който той използва обикновено животинско поведение, за да преподаде важен духовен урок.

Сюзън и аз също сме пътували до Африка по много назначения. Имали сме и възможности да наблюдаваме великолепните животни, които живеят на този континент. Спомняйки си въздействието на речта на старейшина Пакър върху нас, сме се опитвали да наблюдаваме

поведението на дивите животни там и да научаваме уроци.

Ще опиша особеностите и тактиките на два гепарда, които със Сюзън наблюдавахме да дебнат своята плячка, и ще съпоставя някои от наблюденията ни с това ежедневно да живеем според Евангелието на Исус Христос.

Гепарди и антилопи топи

Гепардите са най-бързите сухоzemни животни и могат да бягат със скорост, достигаща 120 км/ч. Тези красиви животни могат да ускорят от неподвижно положение до скорост от 109 км/ч за по-малко от три секунди. Гепардите са хищници, които се промъкват близо до плячката си и спринтират на къси разстояния, за да я преследват и атакуват.

Сюзън и аз прекарахме почти два часа, наблюдавайки как два гепарда дебнат голямо стадо топита – най-разпространените антилопи в Африка. Високата суха трева на африканската савана беше златисто-кафява и почти напълно скриваше хищниците, докато те преследваха стадото. Гепардите бяха на около

90 метра един от друг, но действаха като добре сработен екип.

Докато единият стоеше изправен в тревата и не помръдваше, другият се промъкваше ниско до земята и бавно се приближаваше до неподозиращите топита. След това изправеният гепард изчезваше в тревата в същия момент, когато другият гепард се изправяше. Това редуване на промъкване напред ниско по земята, докато другият гепард стои изправен в тревата, продължи доста време. Скритото лукавство на стратегията имаше за цел да разсее и заблуди антилопите и така да отвлече вниманието им от приближаващата опасност. Внимателно и с постоянство, двата гепарда действаха като екип, за да си осигурят плячката.

Между голямото стадо топита и приближаващите гепарди имаше няколко по-възрастни и по-силни топита, застанали върху термитници като стражи. От малките възвишения те виждаха тревата по-добре и това позволяваше на стражите да бъдат за признаци на опасност.

Тогава изведнъж, когато гепардите бяха достатъчно близо за атака,

цялото стадо топита се обърна и побягна. Не знам дали и как стражите са подали сигнал на стадото, но някак бе отправено предупреждение и цялото стадо отиде на безопасно място.

И какво направиха гепардите след това? Без да му мислят, двата гепарда продължиха да следват своя модел, при който се редуват единият да се промъква ниско по земята, докато другият стои изправен в тревата. Моделът на преследване продължи. Не се отказаха. Не спряха, за да си починат. Те неизменно следваха своята стратегия на разсейване и отвлечане на вниманието. Сюзън и аз наблюдавахме как гепардите изчезват в далечината, приближавайки се все повече до стадото топита.

Същата вечер Сюзън и аз проведохме запомнящ се разговор за това какво бяхме наблюдавали и научили. Също така обсъдихме това преживяване с децата и внуците си, като открихме множество ценни уроци. Сега ще опиша три от тези уроци.

Урок № 1: Пазете се от измамните маскировки на злото

За мен гепардите са хитри, очарователни и пленителни същества. Жълтеникавият оттенък на сиво-бялата козина и черните петна са красива маскировка, която прави тези животни почти невидими, докато дебнат своята плячка из равнините на Африка.

По подобен начин духовно опасни идеи и действия често изглеждат привлекателни, желателни или носещи удоволствие. Така в света днес всеки от нас трябва да се пази от подмамващото зло, което се представя за добро. Както предупреждава Исая: „Горко на онези,

които наричат злото добро, а доброто – зло; които заменят тъмнина за светлина, а светлина за тъмнина; които заменят горчиво за сладко, а сладко за горчиво!⁴¹

В това парадоксално време, когато посегателството над светостта на живота се приема като право, а хаосът е описван като свобода, колко сме благословени да живеем в тази последна диспенсация, в която светлината на Възстановеното Евангелие свети ярко в живота ни и ни помага да разпознаваме тъмните заблуди на противника.

„Защото тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били изменени, истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня“⁴².

Урок № 2 – Бъдете будни и бдителни

За една антилопа топи един кратък миг на нехайство или невнимание може да доведе до светкавична атака от страна на гепарда. По подобен начин духовното задоволство и небрежност ни правят уязвими за атаките на противника. Духовната безотговорност кани големи опасности в живота ни.

Нефи описва как в последните дни Сатана ще се опитва да усмирява и приспива Божиите чеда с измамно чувство на „плътско благополучие, тъй че те да кажат: Всичко е добре в Сион; да, Сион преуспява, всичко е добре; и *тъй дяволът (ще) мами душите им* и (ще) ги отвежда внимателно надолу в пъкля“⁴³.

Необходима е постоянна бдителност, за да се противопоставяме на задоволството и небрежността. Бдителността е състояние, при което *зорко следим* за възможни опасности или трудности. А това зорко

следене включва да *оставаме будни*, за да пазим и закриляме. В духовен план, ние трябва да оставаме будни и бдителни за подтиците на Светия Дух и за сигналите от Господните стражи на кулата⁴⁴.

„Да, и аз ви увещавам... да бъдете бдителни в непрестанна молитва, за да не бъдете подведени от изкушението на дявола, ... защото ето, той не ви възнаграждава с нищо добро“⁴⁵.

Ако животът ни е съсредоточен и изграден върху Спасителя и Неговото Евангелие, ще сме способни да преодоляваме склонностите на естествения човек към духовна сънливост и мързел. Ако сме благословени с очи, които виждат, и уши, които чуват⁴⁶, Светият Дух може да увеличава способността ни да гледаме и да слушаме в моменти, когато обикновено може да мислим, че не е нужно или че няма да можем да видим или чуем нищо.

„Бдете, прочее, за да може да сте готови“⁴⁷.

Урок № 3: Стремете се да разбирате намеренията на противника

Гепардът е хищник, чиято природа е да лови други животни. По цял ден, всеки ден гепардът е хищник.

Сатана е „враг на праведността и на онези, които (се стремят) да следват Божията воля“⁴⁸. По цял ден, всеки ден неговото намерение и единствената му цел са Божиите синове и дъщери да бъдат окаяни като него⁴⁹.

Планът на Отца за щастие има за цел да предостави напътствия за Неговите чеда, да им помага да изпитват трайна радост и безопасно да ги върне у дома при Него с възкресени, възвисени тела. Дяволът полага усилия да обърква синовете и дъщерите Божии, да ги направи нещастни и да пречи на вечния им напредък. Противникът действа безмилостно, като атакува елементите на плана на Отца, които мрази най-много.

Сатана няма тяло и неговият вечен напредък е бил спрян. Също

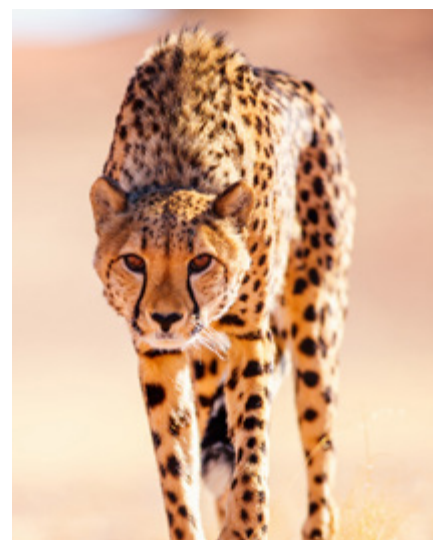
За една антилопа топи един кратък миг на нехайство или невнимание може да доведе до светкавична атака от страна на гепарда. По подобен начин духовното задоволство и небрежност ни правят уязвими за атаките на противника.

Покана, обещание и свидетелство

Точно както можем да научаваме важни уроци, като наблюдаваме поведението на гепардите и антилопите, всеки от нас трябва да търси уроците и предупрежденията, скрити в протичащите събития от ежедневието. Ако се стремим умовете и сърцата ни да са готови да получават небесни напътствия чрез силата на Светия Дух, чрез обикновени преживявания ще откриваме някои от най-чудесните насоки, които може да получим и много от най-въздействащите и предпазващи предупреждения. Въздействащи притчи се съдържат както в Писанията, така и в ежедневието.

Подчертах само три от множеството уроци, които могат да бъдат открити в приключението, което Съюзът и аз имахме в Африка. Каня ви и ви насърчавам да размишлявате над разказа за гепардите и топитата и да откриете допълнителни уроци за вас и семейството ви. Умолявам ви винаги да помните, че вашите домове са истинските

както водата, течаща в речното корито, бива спряна от бента, така и вечният напредък на противника е осуетен, защото той няма физическо тяло. Поради своя бунт Луцифер се е лишил от всички благословии и преживявания на земния живот, възможни чрез скиния от плът и кости. Едно от значенията на думата *прокълнат* в Писанията се изразява в неговата неспособност да продължи да напредва и да стане като нашия Небесен Отец.

Тъй като физическото тяло заема такова съществено значение в плана на щастие на Отца и за духовното ни развитие, Луцифер се стреми да осуети напредъка ни, като ни изкушава да използваме телата си по неподходящ начин. Президент Ръсел М. Нелсън учи, че духовната безопасност в крайна сметка се крие в това „никога да не прави(м) първата примамлива крачка към мястото, където не трябва да ходи(м), и към това, което не трябва да върши(м). ... Като човешки същества всички ние имаме (физически) апетити, необходими за нашето оцеляване. Тези апетити са изключително важни за продължаването на живота. Така че,

какво прави противникът? ... Той ни атакува, използвайки тези апетити. Изкушава ни да ядем храна, която не трябва да ядем, да пием напитки, които не трябва да пием, и да обичаме по начин, по който не трябва да обичаме!¹⁰

Една от големите иронии на вечността е, че противникът, който е окаян, точно защото няма физическо тяло, ни кани и съблазнява да споделим окаяността му чрез неправилно използване на нашите тела. Така самото оръдие, което той не притежава и не може да използва, е основна цел на опитите му да ни подмамва към физическо и духовно унищожение.

Разбирането за намеренията на противника има съществено значение за ефективната подготовка за възможни атаки¹¹. Точно защото капитан Мороний познава намеренията на ламанитите, той е подготвен да ги посрещне, когато нападнат, и затова той побеждава¹². Същият този принцип и обещание са отнасят и за всеки един от нас.

„Ако сте подготвени, вие няма да се боите.

И (ще) можете да избегнете силата на врага“¹³.

СТАРЕЙШИНА РУБЕН В. АЛИОД
От Седемдесетте

центрове за изучаване на Евангелието и живот според него.

Ако с вяра откликнете на тази покана, ще имате вдъхновяващи мисли, духовни чувства ще изпълват сърцата ви и ще разпознаете какво трябва да започнете или да продължавате да правите, за да можете да „вземете върху си (Божие) всеръжие, за да сте способни да се противопоставите на злия ден, след като извършите всичко, за да може да устоите“¹⁴.

Обещавам ви, че благословиите на ефективната подготовка и духовната защита ще се изливат в живота ви, ако зорко и непрестанно бдите в молитва.

Свидетелствам, че когато напредваме по заветната пътека, това ни осигурява духовна безопасност и кани трайна радост в живота ни. Свидетелствам също, че възкресеният и жив Спасител ще ни поддържа и укрепва както в добри, така и в лоши моменти. За тези истини свидетелствам в свящото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Исая 5:20.
2. Учение и завети 45:57, курсив добавен.
3. 2 Нефи 28:21, курсив добавен.
4. Вж. Йезикиил 33:7, Учение и завети 101:44–58, Ръководство към Писанията, „Бдя, стражи“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Алма 34:39.
6. Вж. Матей 13:16.
7. Учение и завети 50:46.
8. Ръководство към Писанията, „Дявол“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Вж. 2 Нефи 2:27.
10. Russell M. Nelson, in “Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World,” Newsroom, Feb. 18, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Вж. Алма 2:7–13.
12. Вж. Алма 43:29–33, 48–50.
13. Учение и завети 38:30–31.
14. Учение и завети 27:15.

Намерени чрез силата на Книгата на Мормон

Всички трябва да почувстват силата на съдържанието се в Книгата на Мормон истини и да бъдат намерени чрез тях.

Когато посещавам новообърнатите във вярата в дома им, един от често задаваните от мен въпроси към тях е как те и семейството им са разбрали за Църквата и как се е стигнало до кръщение. Няма значение дали в този момент човекът е активен член или не е посещавал събранията с години. Отговорът винаги е един и същ: с усмивка и сияещо лице те започват да разказват историята си как са били намерени. Всъщност, историята за обръщането ни във вярата е именно как сме били намерени.

Самият Исус Христос е Господарят на изгубените неща. Той се грижи за тях. Със сигурност това е причината да сподели трите притчи, които откриваме в 15 глава на Лука: притчата за изгубената овца, за изгубената драхма и най-накрая, за блудния син. Във всички тези истории има нещо общо: Не е важно защо са изгубени. Дори няма значение дали те осъзнават, че са изгубени. При всеки от случаите надделява чувството на радост, а именно: „Радвайте се с мене, че си намерих изгубен(ото)“¹. В крайна

сметка, нищо не е напълно изгубено за Него².

Позволете ми този следобед да споделя с вас едно от тези най-скъпи за мен неща – историята за моето „намиране“.

Точно преди да стана на 15 години, бях поканен от вуйчо ми Мануел Бустос да прекарам известно време с него и семейството му тук в Щатите. Това щеше да е прекрасна възможност за мен да науча малко английски език. Вуйчо ми се беше присъединил към Църквата

много години преди това и имаше страхотен мисионерски дух. Може би затова майка ми, без аз да знам, бе говорила с него и заявила, че би се съгласила на поканата при едно условие: че той нямаше да се опитва да ме убеждава да се присъединя към неговата църква. Ние бяхме католици поколения наред и нямаше причина да се променяме. Вуйчо ми бе напълно съгласен и спази обещанието си дотолкова, че не желаше да отговаря дори на най-простичките въпроси, свързани с Църквата.

Разбира се, това, което вуйчо ми и скъпата му съпруга Марджори не можеха да избегнат, бе да бъдат себе си³.

Дадох ми стая, в която имаше библиотека с много книги. Можех да видя, че в тази библиотека имаше приблизително 200 екземпляра на Книгата на Мормон на различни езици, като 20 от тях бяха на испански език.

Един ден, от любопитство, аз извадих един екземпляр на Книгата на Мормон на испански.

Беше едно от изданията с небесносиня на цвят мека корица, с ангела Мороний отпред. Когато я отворих, на първата страница беше записано следното: „И когато получите тези неща, аз бих ви увещавал да попитате Бога Вечния Отец в името на Христа дали тези неща са истинни; и ако попитате с искрено сърце, с истинско намерение и вярвайки в Христа, Той ще ви изяви истината за тях чрез силата на Светия Дух“.

След което следваше: „И чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко“⁴.

Трудно може да се обясни влиянието на тези стихове върху ума и сърцето ми. Трябваше да си призная – аз не търсех „истината“. Бях просто един доволен от живота си тийнейджър, наслаждаващ се на тази нова култура.

Въпреки това, следвайки това обещание, аз тайничко започнах да чета книгата. Колкото повече четях, аз разбирах, че ако исках да извлека някаква полза, трябваше да започна

да се моля. А ние всички знаем какво се случва, когато решиш не само да четеш, но и да се молиш относно Книгата на Мормон. Ами точно това се случи с мен. Беше нещо толкова специално и така неповторимо – да, същото, което се бе случило с милиони други по света. Аз разбрах, чрез силата на Светия Дух, че Книгата на Мормон е истина.

След това отидох при вуйчо ми, за да му обясня случилото се и че бях готов да се кръстя. Вуйчо ми не можа да сдържи удивлението си. Той се качи в колата си, отиде до летището и след това се върна със самолетен билет, с който да ме изпрати у дома, заедно с бележка до майка ми, с простичките думи: „Нямам пръст в това!“

Донякъде беше прав. Аз бях намерен директно от силата на Книгата на Мормон.

Може да има мнозина, които са намерени от прекрасните ни мисионери по света, като всеки такъв случай е чудо. Или навярно са били намерени чрез приятели, които Бог преднамерено е поставил по пътя им. Дори може да са били намерени от човек от това поколение или чрез някой от предците си⁵. При всички случаи, за да могат да изпитат истинско лично обръщане във вярата, рано или късно, всички те е трябвало да изпитат и да бъдат намерени чрез силата на съдържащите се в Книгата на Мормон истини. Едновременно с това те трябваше да вземат личното решение да дадат сериозно обещание на Бог, че ще се стремят да спазват Неговите заповеди.

Когато се прибрах в Буенос Айрес, майка ми осъзна, че наистина желасх да се кръстя. И тъй като донякъде бях бунтар, вместо да ми

се противопостави, тя мъдро застана на моя страна. И без дори да си дава сметка, тя самата проведе интервюто ми за кръщение. Всъщност, смятам, че нейното интервю беше много по-задълбочено от това, което мисионерите провеждат. Тя ми каза: „Ако искаш да се кръстиш, ще те подкрепя. Но първо ще ти задам няколко въпроса и искам да си помислиш много добре и да ми отговориш честно. Сигурен ли си, че ще ходиш на църква абсолютно всяка неделя?“

Казах ѝ: „Да, разбира се. Ще правя това“.

„Знаеш ли изобщо колко дълго продължават събранията?“

„Да, знам“ – отвърнах аз.

Тя каза: „Ако се кръстиш, аз ще се постарая да не пропускаш“. След

което ме попита дали наистина бях решен никога да не пия алкохол и да не пуша.

Аз отвърнах: „Да, разбира се. И това ще изпълнявам“.

След което тя добави: „Ако се кръстиш, аз ще се постарая това наистина да е така“. И тя продължи в същия дух с почти всяка заповед.

Вуйчо ми се беше обадил на майка ми да ѝ каже, да не се притеснява и че желанието ми скоро щяло да отшуми. Четири години по-късно, когато получих призованието си да служа на мисия в Уругвай Монтевидео, майка ми се обади на вуйчо ми, за да го попита кога точно това щяло да отшуми. Истината е, че от момента, в който се кръстих, моята майка беше по-щастлива.

Разбрах за себе си, че Книгата на Мормон е съществена част в процеса на обръщане във вярата, изпитвайки за себе си обещанието, че „човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления“⁶.

Нефи обяснява съществената роля на Книгата на Мормон по следния начин:

„Защото ние се трудим усърдно да пишем, да убеждаваме децата си, също и братята си да повярват в Христа и да се помирят с Бога. ...

Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа, пророкуваме за Христа... та децата ни да знаят към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“⁷.

Цялата Книга на Мормон е пропита със същата тази свещена цел.

Поради тази причина, всички нейни читатели, искрено решени да я изучават с дух на молитва, не само ще научават за Христос, но и ще започнат да се учат *от* Христос, особено, ако вземат решението да „опитат добродетелта на словото“⁸ и да не го отхвърлят предварително, поради предубедено неверие,⁹ породено от мнението на хора, никога чели словото.

Президент Ръсел М. Нелсън споделя: „Когато размишлявам за Книгата на Мормон, на ум ми идва думата *сила*. Истините в Книгата на Мормон имат *силата* да изцеляват, утешават, възстановяват, помагат, укрепват, утешават и ободряват душите ни“¹⁰.

Поканата ми този следобед към всеки от нас, независимо колко време сме били членове на Църквата, е да позволяваме силата от истините на Книгата на Мормон да ни намери и трогне за пореден път, както и ден след ден, докато усърдно търсим

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

лично откровение. Това ще става, ако го позволяваме.

Тържествено свидетелствам, че Книгата на Мормон съдържа пълнотата на Евангелието на Исус Христос и че Светият Дух ще потвърждава тази истина всеки път за всеки, който с искрено сърце търси познание за спасение на душата си¹¹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 15:6, вж. също Лука 15:9, 32.
2. В най-широк смисъл, в Писанията има пророчества за събирането на изгубените израилеви племена (вж. Ръсел М. Нелсън, „Събирането на разпръснатия Израил“, *Лиахона*, ноем. 2006 г., с. 79–82). Въпреки че са изгубени, те не са изгубени за Него (вж. 3 Нефи 17:4). Също така е интересно да се отбележи, че те не осъзнават своето изгубено състояние до момента на своето намиране, особено при получаване на патриархална благословия.
3. Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф цитира свети Франциск от Асизи: „Проповядвайте Евангелието по всяко време и ако е необходимо, използвайте думи“ („Чакайки по пътя за Дамаск“, *Лиахона*, май 2011 г., с. 77; вж. също William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], 22).
4. Мороний 10:4–5.
5. Историята за обръщането във вярата на наш предшественик е също наша история. Старейшина Уилям Р. Уокър учи: „Би било прекрасно, ако всеки светия от последните дни знае историята за обръщането във вярата на своите предци“ („Живейте предани на вярата“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 97). Затова всички ние по един или друг начин сме били намерени – непосредствено или чрез нашите предци – благодарение на нашия Небесен Отец, Който познава края от началото (вж. Авраам 2:8).
6. Въведение към Книгата на Мормон, вж. също Алма 31:5.
7. 2 Нефи 25:23, 26.
8. Алма 31:5.
9. Вж. Алма 32:28.
10. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, *Лиахона*, ноем., 2017 г., с. 62.
11. Вж. 3 Нефи 5:20.

Свидетели, кворуми на свещеничеството на Аарон и класове на Младите жени

С промените, които сега ще обявим, целим да помагаме на младите мъже и жени да развият своя свещен потенциал.

Скъпи братя и сестри, чудесно е отново да бъда с вас по време на обща конференция. По-рано тази седмица на членовете на Църквата бяха обявени промени в правилата относно хората, които могат да бъдат

свидетели при кръщения и обреди за запечатване. Бих искал да обобщя това в следните три точки.

1. Всички членове с валидна храмова препоръка, включително

такава за ограничено ползване, могат да бъдат свидетели при извършване на кръщения за мъртвите.

2. Всички надарени членове с валидна храмова препоръка могат да бъдат свидетели при обреди за запечатване на живите или мъртвите.
3. Всички кръстени членове на Църквата могат да бъдат свидетели при кръщения на живи хора. Тази промяна се отнася за всички кръщения извън храма.

Тези промени в правилата са свързани с процедурите по изпълнение на обредите. Промяна в основните учения и склучваните завети няма. Тяхното действие във всички обреди е същото. С тези промени се цели увеличаване на участието на членовете на семейството в тези обреди.

Исках също сега да ви съобща промени, които се отнасят за нашите младежи и техните ръководители.

Спомнете си, че поканих младежите на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да

се присъединят към Господния батальон от младежи, за да участват в най-великото дело на земята днес – събирането на Израил¹. Отправих тази покана към нашите младежи, защото те притежават необикновена дарба да помагат на другите и да споделят своите вярвания по един убедителен начин. Делото по събирането е съществена част от това да помагаме на света и хората по земята да се подготвят за Второто пришествие на Господ.

Във всеки район Господният батальон от младежи се ръководи от епископ – един отдаден Божий служител. Неговата първа и най-важна отговорност е да се грижи за младите мъже и младите жени в своя район. Епископът и неговите съветници ръководят работата на кворумите на свещеничеството на Аарон и класовете на младите жени в района.

С промените, които сега ще обявим, целим да помагаме на младите мъже и жени да развиват своя свещен потенциал. Също така желаем да укрепваме кворумите на свещеничеството на Аарон и класовете на

Младите жени и да осигурим подкрепа на епископите и другите пълнолетни ръководители, докато служат на подрастващото поколение.

Старейшина Куентин Л. Кук ще представи промените, касаещи младите мъже. А тази вечер, по време на общата сесия на жените, сестра Бони Х. Кордън, обща президентка на Младите жени, ще представи промените, свързани с младите жени.

Първото президентство и Дванадесетте подкрепят единодушно усилията за укрепване на нашите младежи. О, колко ги обичаме и как се молим за тях! Те са „надеждата Израилева, армията на Сион, чедата на обещания ден“². Изразяваме своята пълна увереност в нашите младежи, както и благодарността си за тях. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. също Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по целия свят, 3 юни 2018 г.), broadcasts.lds.org.
2. “Hope of Israel,” *Hymns*, no. 259.

ОТ СТАРЕЙШИНА КУЕНТИН Л. КУК
От Кворума на дванадесетте апостоли

Промени за укрепване на младежите

Все повече млади мъже и млади жени ще откликват на поканата и ще остават на заветната пътека посредством това изключително съсредоточаване върху младежите.

Благодаря ви, президент Нелсън, за това радостно напътствие чрез откровение по отношение на свидетелите при кръщения и за насоките, които ни помолихте да споделим и които ще помагат в укрепването на младежите и развитието на свещения им потенциал.

Преди да споделя тези промени, ние изразяваме искрената си благодарност за изключителния начин, по който членовете откликват на промените при продължаващото възстановяване на Евангелието. Изпълнили сте заръката на президент Нелсън от миналата година и сте си вземали витамините!¹

С радост изучавате у дома *Следвайте Ме, елате с Мен*². Приспособихте се и към промените в неделните събрания. Членове на кворума на старейшините и сестри от Обществото за взаимопомощ задружно изпълняват делото по спасението³.

Преизпълнени сме с благодарност⁴. Особено благодарни сме, че нашите младежи продължават в сила и вяра.

Те живеят в прекрасни, но и трудни времена. Наличните избори никога не са били по-противоречиви. Един пример: съвременните смартфони предлагат достъп до невероятно важна и въздигаща информация, включително семейната история и Светите Писания. От друга страна, те предлагат и глупост, неморалност и зло – нелесно достъпни неща в миналото.

За да помагаме на нашите младежи да намират път в този лабиринт от избори, Църквата е подготвила три задълбочени и всеобхватни инициативи. Първо, учебната програма е укрепена и обхваща и дома. Второ, една програма за деца и младежи, включваща вълнуващи дейности и лично развитие, беше представена миналата неделя от

президент Ръсел М. Нелсън, президент М. Ръсел Балард и висшите служители. Трета инициатива включва организационни промени, които да доведат до по-голямо внимание от страна на епископи и други ръководители към младежите. Това съсредоточаване върху тях трябва да бъде духовно въздействащо и да помага на нашите младежи да се превръщат в младежкия батальон, който президент Нелсън ги е помолил да станат.

Взаимносвързани модели

Тези усилия, заедно със съобщенията през последните няколко години, не са изолирани събития. Всяка от тези промени е важна част от взаимносвързания модел светите да се благославят и подготвят да се срещнат с Бог.

Една част от модела е свързана с подрастващото поколение. Младежите ни са помолени да бъдат по-отговорни в по-ранна възраст, т.е. родители и ръководители да не правят за тях това, което младежите могат да правят за себе си⁵.

Съобщение

Днес съобщаваме организационни промени за младежите на ниво райони и колове. Както обясни президент Нелсън, тази вечер сестра Бони Х. Гордън ще обсъди свързани с Младите жени промени. Една от целите на промените, които ще обсъдя сега, е да бъдат укрепвани носителите на свещеничеството на Аарон, кворумите и техните президентства. Тези промени са съгласно Учение и завети 107:15, където се казва: „Президентство на това свещеничество (на Аарон) е епископството и то държи ключовете или властта над същото“.

Според Писанията, едно от задълженията на епископа е да председателства над свещениците и да провежда съвет с тях, като ги учи на свързаните с призованието им задължения⁶. Освен това, първият съветник в епископството ще отговаря конкретно за учителите, а вторият съветник – за дяконите.

Съответно, за да се съобразим с откровението в Учение и завети, президентствата на Младите мъже на ниво район ще бъдат разпуснати. Тези верни братя са направили много добро и ние изразяваме благодарността си към тях.

Надяваме се, че епископствата ще наблягат значително и ще се съсредоточават върху отговорностите на младите мъже и ще им помагат в задълженията им в кворумите. Способни пълнолетни помощници на Младите мъже ще бъдат призовавани да помагат на президентствата на кворумите на свещеничеството на Аарон, както и на членовете на епископството в техните задължения⁷. Уверени сме, че все повече млади мъже и млади жени ще откликват на поканата и ще остават на заветната пътека посредством това изключително съсредоточаване върху младежите.

В този вдъхновен от Господ модел епископът отговаря за всеки член в района. Той благославя родителите на младежите, както и младежите. Докато се съветвал с изпитващ трудности с порнографията млад мъж, един епископ разбрал, че може да му помогне с процеса на покаяние, единствено като помогне на родителите му да отвърнат с обич и разбиране. Изцелението на този млад мъж било изцеление за семейството му и станало възможно чрез усилията на епископа да помогне

на цялото семейство. Сега този млад мъж е достоен носител на свещеничеството на Мелхиседек и отслужва пълновременна мисия.

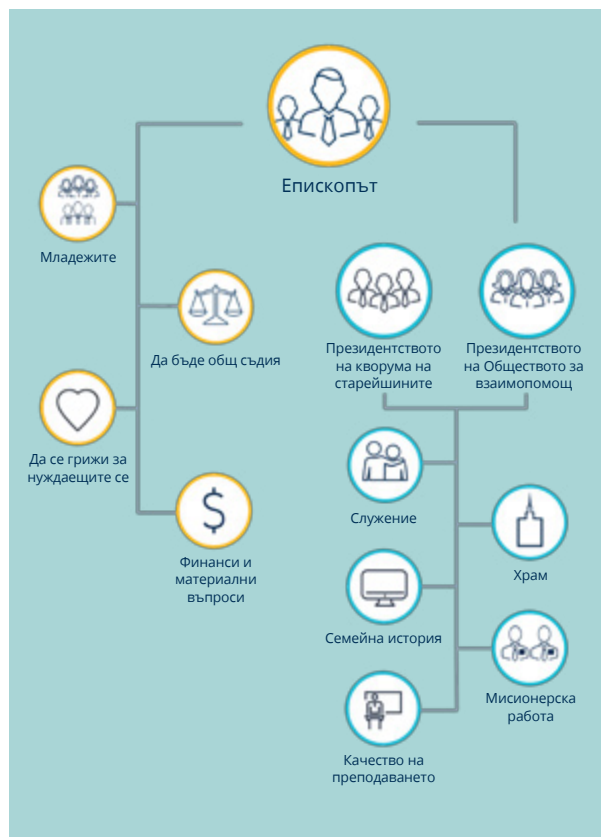
Както виждаме от този пример, тези промени ще:

- Помагат на епископите и на техните съветници да се съсредоточават върху основните си задължения към младежите и децата в Неделното училище за деца.
- Поставят силата и задълженията на свещеничеството на Аарон на централно място в личния живот и целите на всеки млад мъж.

Тези промени също ще:

- Наблягат върху отговорностите на президентствата на кворумите на свещеничеството на Аарон и така по веригата до членовете на епископството.
- Мотивират пълнолетните ръководители да помагат и наставляват президентствата на кворумите на свещеничеството на Аарон за това как да увеличават силата и властта на своето призвание.

Както отбелязах, тези промени не намаляват отговорността на членовете на епископството към *младите жени*. Както учи президент Нелсън: „Първа(та) и най-важна отговорност (на епископа) е да се грижи за младите мъже и *младите жени* в своя район“⁸.

Как нашите обичани и трудолюбиви епископи ще изпълняват тази отговорност? Както си спомняте, през 2018 г. бяха направени промени, така че кворумите на свещеничеството на Мелхиседек да работят в тясно сътрудничество с Обществата за взаимопомощ, за да може кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ под ръководството на епископа да поемат важни отговорности, по-рано отнемали голяма част от времето му. Тези отговорности включват мисионерската и храмова работа, работата по семейна история в района⁹, както и голяма част от служението на членовете на района.

Епископът *не може* да делегира някои отговорности, като: укрепването на младежите, да бъде общ съдия, да се грижи за нуждаещите се и да отговаря за финансовите и материалните въпроси. Обаче, те са по-малко от това, което вероятно сме си представяли преди. Старейшина Джефри Р. Холанд

обясни миналата година, когато бяха съобщени свързаните с кворумите на свещеничеството на Мелхиседек промени: „Разбира се, епископът си остава председателстващият висш свещеник на района. Тази нова структура (от кворуми на старейшините и Общества за взаимопомощ) трябва да му позволява да председателства над работата на свещеничеството на Мелхиседек и на Обществото за взаимопомощ *без да изисква от него да върши работата на която и да е от тези структури*“¹⁰.

Например президентката на Обществото за взаимопомощ и президентът на кворума на старейшините, според назначението си, могат да се включват по-активно в съветите с възрастните – *така както една президентка на Младите жени може да прави това с младите жени*. Въпреки че само епископът може да служи като общ съдия, тези други ръководители също имат правото на откровения от небесата, за да помагат с промени, неизискващи общ съдия или които не включват каквито и да са свързани с насилие въпроси¹¹.

Това не означава, че една млада жена не може или не трябва да разговаря с епископа си или с родителите си. Тяхната задача са младежите! Но това означава, че ръководителка на Младите жени може най-добре да откликне на нуждите на конкретна млада жена. Членовете на епископството са еднакво загрижени за младите жени, както за младите мъже; но ние си даваме сметка за силата, която идва от това да имаме силни, заинтересовани и съсредоточени ръководителки на Младите жени, които обичат и наставляват, като

не поемат задълженията на президентствата на класовете, а като помагат на младежите да успяват в тези задължения.

Тази вечер сестра Кордън ще сподели допълнителни и вълнуващи промени, свързани с младите жени. А аз съобщавам, че президентките на Младите жени в района сега ще докладват и ще се съветват директно с епископа на района. В миналото тази задача можеше да бъде пренасочвана към съветник, но младите жени вече ще бъдат пряка отговорност за този, който държи ключовете за председателстване над района. Обществото за взаимопомощ ще продължи да бъде под прякото ръководство на епископа¹².

На общо ниво и на ниво кол ще продължи да има президентства на Младите мъже. На ниво кол висш съветник ще бъде президент на Младите мъже¹³ и заедно с висшите съветници, които отговарят за Младите жени и за Неделното училище за деца, той ще бъде част от съвместния комитет на свещеничеството на Аарон и Младите жени на ниво кол. Тези братя ще работят съвместно с президентство на Младите жени от този комитет. С помощта на един от съветниците на президента на кола в ролята на председател, важноста на този комитет ще нарасне, защото много от програмите и дейностите от новата инициатива за деца и младежи ще се случват на ниво кол.

Тези висши съветници, под ръководството на президентството на кол, могат да помагат на епископа и кворумите на свещеничеството на Аарон, подобно на предоставяната служба от страна на висшите свещеници към кворумите на старейшините в районите.

Във връзка с това, друг висш съветник ще служи като президент на Неделното училище в кола и в зависимост от нуждите, би могъл да служи в съвместния комитет на свещеничеството на Аарон и на Младите жени на ниво кол¹⁴.

Допълнителни организационни промени ще бъдат обяснени по-нататък в изпратена до ръководителите информация. Тези промени включват:

- Събранието на Комитета на епископството за младежи ще бъде заменено от съвет на младежите в района.
- Думата „Съвместни“ ще бъде премахната, като ще бъдат използвани: „Дейности на младите жени“, „Дейности на кворума на свещеничеството на Аарон“ или „Дейности на младежите“, които по възможност ще се провеждат всяка седмица.
- Бюджетът за дейности на младежите в района ще бъде разпределен пропорционално между организациите на Младите мъже и Младите жени според броя на младежите във всяка от организациите. Достатъчна сума ще бъде осигурена за дейностите на Неделното училище за деца.
- На всички нива (район, кол и общо) ще използваме термина „организация“ вместо „помощна организация“. Онези, които стоят начело на общото президентство на Обществото за взаимопомощ, Младите жени, Младите мъже, Неделното училище за деца и Неделното училище ще бъдат наричани „висши служители“. Тези, които ръководят организации на ниво район и кол, ще бъдат наричани

„служители на района“ и „служители на кола“¹⁵.

Тези съобщени днес промени следва да влязат в сила в клонове, райони, окръзи и колове при първа възможност, но не по-късно от 1 януари 2020 г. Тези промени, комбинирани и съвместно с предишни промени, представляват духовни и организационни усилия, съобразени с учението да се благославя и укрепва всеки мъж, жена, младеж и дете, като се помага на всеки от тях да следва примера на нашия Спасител Исус Христос, докато напредваме по заветната пътека.

Скъпи братя и сестри, обещавам и свидетелствам, че тези обстоятелства промени, под ръководството на един вдъхновен президент и пророк, Ръсел М. Нелсън, ще дават необходимите сили и ще укрепват всеки член на Църквата. Нашите младежи ще развиват по-голяма вяра в Спасителя, ще бъдат предпазвани от изкушенията на противника и ще бъдат подготвени да посрещат трудностите на живота. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, цитиран в "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry," Newsroom, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Освен това, вие сте положили конкретни усилия да използвате правилното име на Църквата, според ученията на президент Ръсел М. Нелсън и докато правите това, да си спомняте нашия Спасител с обич и почитание.
3. „Членовете на Църквата на Исус Христос са изпратени да се „трудят в лозето Му за спасяване на душите на човеците“ (Учение и завети 138:56). Това дело на спасението включва мисионерската работа, задържането на обрънатите във вярата, връщането към активност на по-слабо активните членове, храмовата работа и работата по семейна история, както и преподаването на Евангелието. Епископството ръководи това дело в района, подпомагано от членовете на съвета на района“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org).
4. Като ръководители, ние обичаме членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни за тяхната доброта и ученичество. Отдаваме почит към отделните членове, майки, бащи, младежи и деца, които вървят по заветната пътека, като го правят с отдаденост и радост.
5. През 2019 г. 11-годишни дякони започнаха да раздават причастието, а 11-годишни млади жени и млади мъже получиха храмови препоръки за ограничено ползване. Миналата година президент Нелсън отправи покана към младите мъже и младите жени да станат част от младежкия батальон, за да събират разпръснатия Израил от двете страни на завесата (вж. „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Откликът беше впечатляващ.
Пълновременни мисионери сега служат по изключителен начин на млада възраст. От 6 октомври 2012 г. насам младите мъже имат право да служат от 18-годишна възраст, а младите жени от 19-годишна възраст.
6. „Също и задължението на президента на свещеничеството на Аарон е да председателства над (свещениците) и да участва в съвещания с тях, да ги учи на задълженията на тяхната служба. ... Този президент трябва да бъде епископ, защото това е едно от задълженията на това свещеничество“ (Учение и завети 107:87–88).
7. Пълнолетни ръководители ще бъдат призовани и като специалисти в кворумите на свещеничеството на Аарон, за да помагат за програми и дейности, и да присъстват на събрания на кворума, така че членовете на епископството да могат редовно на посещават уроците и дейностите на Младите жени и от време на време тези на Неделното училище за деца. Някои специалисти може да бъдат призовавани да помагат за конкретни събития, като например лагер; други биха могли да бъдат призовани с дългосрочна цел да помагат на помощниците в кворума. Винаги ще има по двама пълнолетни мъже на всяко събрание на кворума, програма или дейност. Въпреки че отговорностите и наименованията ще се променят, ние не очакваме намаляване броя на пълнолетните мъже, които служат в кворумите на свещеничеството на Аарон и им помагат.
8. Ръсел М. Нелсън, „Свидетели, кворуми на свещеничеството на Аарон и класове на Младите жени“, *Лиахона*, ноем. 2019 г.; вж. също Ezra Taft Benson, "To the Young Women of the Church," *Ensign*, Nov. 1986.
9. Също съветваме епископите да прекарват повече време с несемейни пълнолетни младежи и със собствените си семейства.
10. Jeffrey R. Holland, general conference leadership meeting, Apr. 2018; вж. също "Effective Ministering," ministering.ChurchofJesusChrist.org. Старейшина Холанд учи, че отговорностите, които един епископ не може да възлага на други включват: председателстване над кворумите на свещеничеството на Аарон и над младите жени, да бъде общ съдия, да съблюдава финансовите и материалните въпроси на Църквата и да се грижи за бедните и нуждаещите се. Президентствата на кворума на старейшините и на Обществото за взаимопомощ, както и други, могат да поемат основната отговорност за мисионерската работа, храмовата работа и тази по семейна история, качеството на преподаването в района, да се грижат за членовете на Църквата и да им служат.
11. Освен в обстоятелства, в които се изискват ключовете на общ съдия, свързаните с какъвто и да е вид насилие въпроси трябва да бъдат решавани от епископите според правилата на Църквата.
12. Президентката на Обществото за взаимопомощ в кола също ще продължава да се отчита директно на президента на кол.
13. Съветниците на президента на Младите мъже в кола може да бъдат призовавани изсред членовете на кола или, според нуждата, тази роля може да се изпълнява от висшия съветник, отговарящ за Младите жени и висшия съветник, отговарящ за Неделното училище за деца.
14. Братът, който служи като президент на Неделното училище, има значима отговорност за учебната програма на младежите през две недели от месеца.
15. Президентствата на Обществото за взаимопомощ, Младите жени, Младите мъже, Неделното училище и Неделното училище за деца на общо ниво и на ниво кол се наричат „висши служители“ или „служители в кола“. Членовете на епископството ръководят младите мъже на ниво район, затова помощниците към кворумите на свещеничеството на Аарон не са „служители на района“.

ОТ МАРК Л. ПЕЙС
Общ президент на Неделното училище

Следвайте Ме, елате с Мен – Господният защитен подход и активен план

Господ подготвя Своя народ за атаките на противника. „Следвайте Ме, елате с Мен“ е Господният защитен подход и активен план.

Радваме се, че сме се събрали заедно на тази велика обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Благословия е да чуем промисъла и волята на Господ чрез ученията на Неговите пророци и апостоли. Президент Ръсел М. Нелсън е живият Господен пророк. Толкова сме благодарни за неговите съвети и насоки, получени днес.

Добавям своето свидетелство към вече казаните. Свидетелствам за Бог, нашия Вечен Отец. Той е жив, обича ни и бди над нас. Неговият план на щастие ни дава благословиите на този земен живот и бъдещото ни завръщане в Неговото присъствие.

Свидетелствам и за Исус Христос. Той е Божият Единороден Син. Той ни е спасил от смъртта и ни изкупва от греха, когато упражняваме вяра в Него и се покаяваме. Безпределната

Му единителна жертва за нас носи благословиите на безсмъртието и вечния живот. „Да благодарим на Бог за несравнимия дар на Неговия божествен Син“ („Живият Христос: Свидетелството на апостолите“;

Лиахона, май 2017 г., гръб на предната корица).

Светиите от последните дни по целия свят са благословени да се поклонят на Исус Христос в Неговите храмове. Един от тези храмове в момента се строи в Уинипег, Канада. Със съпругата ми Ан Мари имахме възможност да посетим строежа през август тази година. Храмът е с прекрасен дизайн и определено ще е великолепен, когато бъде завършен. Обаче не може да има великолепен храм в Уинипег, или където и да е другаде, без здрава и стабилна основа.

Цикълът на замръзване и размръзване и разширяващата се от влагата почва в Уинипег затрудняват подготовката на основите на храма. Затова бе решено основите на този храм да бъдат от 70 стоманени колони, вградени в бетон. Тези колони са дълги 18 метра и са с диаметър от 30 до 50 сантиметра. Забиват ги в почвата, докато не стигнат до скала на около 17 метра дълбочина. По този начин 70-те колони образуват стабилна и здрава основа за бъдещия красивия храм Уинипег.

Като светии от последните дни, ние търсим подобна здрава и сигурна основа в живота си – духовна основа, нужна за нашето пътуване през земния живот до небесния ни дом. Тази основа се установява на скалата на нашето обръщане към Господ Исус Христос.

Спомняме си ученията на Еламан от Книгата на Мормон: „И сега, синове мои, помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълни вихрушката, ... той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“ (Еламан 5:12).

За щастие, живеем във време, когато пророци и апостоли ни учат за Спасителя Исус Христос. Следването на съветите им ни помага да изградим здрава основа в Христос.

Както обясни президент Ръсел М. Нелсън в своите откриващи бележки по време на общата конференция през миналия октомври: „Дългосрочната цел на Църквата е да помага на всички членове да израстват във своята вяра в нашия Господ Исус Христос и Неговото Единение, да им помага да сключват и спазват завети с Бог и да укрепва и запечатва техните семейства. Това не е лесна задача в днешния сложен свят. *Противникът все повече и все по-силно атакува вярата, нас и семействата ни.* За да оцелеем духовно, ние се нуждаем от *защитен подход и активни планове*“

(„Откриващи бележки“, *Лиакона*, ноем. 2018 г., с. 7; курсив добавен).

След речта на президент Нелсън, старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли представи *Следвайте Ме, елате с Мен* за отделни членове и семейства. Сред казаното от него бе следното:

- „Новият източник *Следвайте Ме, елате с Мен...* има за цел да помага на членовете да изучават Евангелието у дома“.
- „Този източник е за всеки човек и всяко семейство в Църквата“ (*Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, 2019 г., с. vi).
- Нашата цел е да балансираме преживяванията в събранията и в дома по начин, който силно да увеличава вярата и духовността, както и да задълбочава обръщането към Небесния Отец и Господ Исус Христос“. („Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“, *Лиакона*, ноем. 2018 г., с. 9–10).

От януари тази година светиите от последните дни по целия свят започнаха да изучават Новия завет, използвайки наръчника *Следвайте Ме, елате с Мен*. С графика по седмици, *Следвайте Ме, елате с Мен*

ни помага да изучаваме Писанията, евангелската доктрина и ученията на пророците и апостолите. Това е чудесен източник за всички нас.

Какво виждаме след девет месеца от това световно изучаване на Писанията? Виждаме навсякъде светии от последните дни, израстващи във вяра и отдаденост на Господ Исус Христос. Виждаме отделни членове и семейства, отделящи време през цялата седмица за изучаването на словата на нашия Спасител. Виждаме подобро преподаване в Неделното училище, докато изучаваме Писанията у дома и споделяме прозренията си в Църквата. Виждаме увеличена семейна радост и сплотеност, откакто преминахме от просто четене на Писанията към задълбочено изучаване на Писанията.

Имах привилегията да говоря с много светии от последните дни и да чуя личните им преживявания, свързани със *Следвайте Ме, елате с Мен*. Тяхната вяра изпълва сърцето ми с радост. Ето няколко от коментарите, които чуех от различни членове на Църквата от различни части на света:

- Един баща сподели: „Обичам *Следвайте Ме, елате с Мен*, защото ми дава възможност да свидетелствам на децата си за Спасителя“.

- В един друг дом едно дете каза: „Това е възможност да чуя родителите ми да казват свидетелства за си“.
- Една майка сподели: „Вдъхновени сме за това как да слагаме Бог на първо място. Времето, което (мислехме, че) нямаме, се изпълва с надежда, радост, мир и успех по начини, които не знаехме, че са възможни“.
- Една двойка отбеляза: „Четем Писанията по съвсем различен начин от преди. Научаваме много повече от когато и да било досега. Господ желае да виждаме нещата различно. Господ ни подготвя“.
- Една майка отбеляза: „Харесва ми, че учим заедно едни и същи неща. Преди ги четяхме. Сега ги научаваме“.
- Една сестра сподели следното прозрение: „Преди имахме уроци и Писанията ги допълваха. Сега имаме Писанията и уроците ги допълват“.
- Друга сестра коментира: „Усещам разлика, когато изучавам, (за разлика от) моментите, когато не го правя. По-лесно ми е да говоря с другите за Исус Христос и нашите ярвания“.
- Една баба отбеляза: „Обаждам се на децата и внуците си в неделя и си разказваме прозрения от *Следвайте Ме, елате с Мен*“.

- Една сестра сподели: „*Следвайте Ме, елате с Мен* е все едно Спасителят лично ми служи. Това е вдъхновено от небесата“.
- Един баща коментира: „Като използваме *Следвайте Ме, елате с Мен*, ние сме като чедата Израилеви, отбелязващи стълбовете на вратите си за защита на семействата от влиянието на унищожителя“.

Братя и сестри, радвам се да говоря с вас и да чувам как *Следвайте Ме, елате с Мен* благославя живота ви. Благодаря ви за вашата отдаденост.

Изучаването на Писанията с помощта на *Следвайте Ме, елате с Мен* укрепва нашето обръщане към Исус Христос и Неговото Евангелие. Ние не просто заменяме един час по-малко в Църквата в неделя за един час повече изучаване на Писанията у дома. Изучаването на Евангелието е нещо, което трябва да правим през цялата седмица. Една сестра сподели вдъхновение с мен: „Целта не е да правим църквата един час по-кратка, а да направим църквата шест дни по-дълга!“

Сега помислете отново за предупреждението, което президент Нелсън отпрати в началото на общата конференция през октомври 2018 г.:

„Противникът все повече и все по-силно атакува вярата, нас и семействата ни. За да оцелеем духовно, ние се нуждаем от защитен подход и активни планове“ („Откриващи бележки“, с. 7).

После (около 29 часа по-късно) в неделя следобед той приключи конференцията със следното обещание: „Ако усърдно работите, за да превръщате дома си в център на изучаването на Евангелието, ...

влиянието на противника в живота и дома ви ще намалява“ („Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 113).

Как е възможно противникът все по-силно да атакува, а в същото време влиянието му всъщност да намалява? Това е възможно и се случва из цялата Църква, защото Господ подготвя Своя народ за атаките на противника. *Следвайте Ме, елате с Мен* е Господният защитен подход и активен план. Както учи президент Нелсън: „Новата, съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията интегрирана програма има потенциала да дава сила на семействата“. Обаче се изискват максималните ни усилия – трябва да „я следва(ме) съвестно и внимателно, за да превърща(ме) сво(ите) дом(ове) в убежищ(а) на вярата“ („Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример“, с. 113).

В крайна сметка, както казва президент Нелсън: „Всеки от нас е отговорен за своето лично духовно израстване“ (Откриващи бележки“, с. 8).

Със *Следвайте Ме, елате с Мен* Господ ни подготвя „за опасните времена, в които живеем“ (Куентин Л. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане“, с. 10). Той ни помага да изграждаме онази „сигурна основа, основа, върху която ако човеците градят, не могат да паднат“ (Еламан 5:12) – основата на свидетелство, здраво захванато за скалата на нашето обръщане към Господ Исус Христос.

Нека ежедневните ни усилия да изучаваме Писанията да ни укрепват и да ни направят достойни за тези обещани благословии. За това се моля в името на Исус Христос, амин. ■

ОТ СТАРЕЙШИНА Л. ТОД БЪДЖ
От Седемдесетте

Постоянно и крепко доверие

Уповаването на Господ включва доверие в определеното от Него време и изисква търпение и устояване, които надвиват бурите на живота.

Нашият син Дан се разболя тежко по време на мисията си в Африка и беше откаран в медицинско заведение с ограничени ресурси. Когато четяхме първото му писмо до нас след неговото оздравяване, очаквахме, че той ще е обезсърчен, но вместо това той пишеше: „Дори докато лежах в спешното отделение, се чувствах спокоен. Никога не съм бил така трайно и крепко щастлив в своя живот“.

Докато съпругата ми и аз четяхме тези думи, силно се развълнувахме. *Постоянно и крепко щастлив.* Никога не бяхме чували щастието да се описва по такъв начин, но думите му бяха искрени. Разбрахме, че щастието, което той описваше, не е просто удоволствие или приповдигнато настроение, а мир и радост, идващи от предаване на волята ни на Бог и упование на Него във *всички неща*¹. Ние също сме имали такива моменти в живота си, когато Бог е говорил мир на душите ни и ни е давал надежда в Христос,

дори когато животът е бил труден и несигурен².

Лехий учи, че ако Адам и Ева не бяха прегрешили, „те щяха да останат в състояние на невинност, без да имат радост, защото не знаеха окаяност; ...

Но ето, *всички неща* са били извършени по мъдростта на Този, Който знае *всичко*.

Адам падна, за да могат човеците да бъдат; и човеците са, за да могат да имат радост“³.

По необясним начин страданията и скръбта ни подготвят да изпитваме радост, ако се доверяваме на Господ и Неговия план за нас. Тази истина е изразена по красив начин от един поет от 13-и век: „Скръбта подготвя те за радост. Тя насила помита всичко от дома ти, за да може нова радост да намери място там. Разклаща пожълтелите листа от клоните на сърцето ти, така че на тяхно място да израснат свежи, зелени листа. Тя изважда изгнилите корени, за да могат скритите под тях нови корени да растат. Каквото и скръбта да отнеме от сърцето ти, много по-хубави неща ще заемат неговото място“⁴.

Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Радостта, която Спасителят (ни) предлага, ... е постоянна и ни уверява, че нашите „страдания ще бъдат краткотрайни“ (Учение и завети 121:7) и че ще бъдат посветени за наша полза“⁵. Изпитанията и трудностите ни освобождават място за повече радост!⁶

Благата вест на Евангелието не е обещание за живот без скръб и изпитания, а живот, изпълнен с цел и смисъл – живот, в който нашите скърби и страдания могат да бъдат „погълнати от радостта в Христа“⁷. Спасителят заявява: „В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“⁸. Неговото Евангелие е послание за надежда. Скръбта, съчетана с надеждата в Исус Христос, съдържа обещание за трайна радост.

Историята за пътуването на яредитите към обетованата земя може да бъде използвана като метафора за нашето пътуване по време на земния живот. Господ обещава на брата на Яред и неговия народ, че Той ще

„върви пред (тях) до земя, която е отбрана от всички земи на света“⁹. Той им заповядва да построят кораби и те смирено започват да го правят според указанията на Господ. Въпреки това, с напредването на работата, у брата на Яред се появява безпокойство, че нещо липсва в дизайна на Господ за корабите. Той Го призовава:

„О, Господи, свърших работата, както Ти ми заповяда, и построих корабите тъй, както Ти ме упъти.

И виж, о, Господи, в тях няма никаква светлина“¹⁰.

„О, Господи, ще ни оставиш ли да пресечем тези огромни води в тъмнина?“¹¹

Случвало ли ви се е да излезете душата си пред Бог по такъв начин? Когато се стремите да живеете според заповедите на Господ и праведните ви очаквания не се изпълняват, чудили ли сте се дали ще трябва да изживеете живота си в тъмнина?¹²

След това братът на Яред изразява още по-голяма загриженост относно способността им да оцелеят в корабите. Той извиква: „Освен това ние ще погинем, защото в тях няма да можем да дишаме нищо друго, освен въздуха, който се намира в тях“¹³. Дали някога трудностите на живота са ви задушавали и са ви карали да се чудите дали ще преживеете деня, да не говорим успешно да се завърнете в небесния си дом?

След като Господ работи с брата на Яред, за да разреши притесненията му, Той обяснява: „Ти не можеш да пресечеш тази голяма бездна, без *Аз да подготвя* (начин за) теб срещу морските вълни и ветровете, които са изпратени напред и срещу потоците, които ще дойдат“¹⁴.

Господ пояснява, че в крайна сметка яредитите не биха могли

да стигнат до обетованата земя без Негова помощ. Те нямат сила за това и единственият начин да преминат през голямата бездна е да Му се доверят. Изглежда тези дадени от Господ преживявания и уроци задълбочават вярата на брата на Яред и укрепват неговото доверие в Господ.

Забележете как молитвите му се променят от въпроси и притеснения към израз на вяра и доверие:

„Аз знам, о, Господи, че Ти имаш цялата сила и можеш да направиш всичко, каквото пожелаеш, за ползата на човека; ...

Ето, о, Господи, Ти можеш да направиш това. Ние знаем, че Ти си в състояние да проявиш велика сила, която изглежда малка за разбирането на хората“¹⁵.

Писано е, че след това яредитите „се кач(ват) на своите... кораби и тръг(ват) в морето, *предавайки* се в ръцете на Господа, техния Бог“¹⁶. Да се *предадат* в случая означава да поверят живота си или да се оставят. Яредитите не се качват на корабите, защото знаят как точно ще протече пътуването им. Те се качват, защото са се научили да се уповават на силата, добрината и милостта на Господ

и затова са готови да предадат себе си и вероятните си съмнения или страхове на Господ.

Наскоро нашият внук Ейб го беше страх да се качи на едно от движещите се нагоре-надолу животни на въртележката. Той предпочете такава, която не се движи. Най-накрая баба му го убеди, че ще е безопасно, и така, доверявайки й се, той се качи. След това, с голяма усмивка каза: „Не се чувствам в безопасност, но знам, че съм“. Навярно по този начин са се чувствали и яредитите. Уповаването на Бог не винаги първоначално може да донесе усещане за сигурност, но радостта идва след това.

Пътуването не е лесно за яредитите. „Те... много пъти (са) потапяни в дълбините на морето поради вълните като планини, които се разбива(т) отгоре им“¹⁷. Все пак, е записано как „вятърът въобще не сп(ира) да (ги) духа към обетованата земя“¹⁸. Колкото и да е трудно за разбиране, особено когато в моменти от живота ветровете са силни и моретата бурни, можем да намираме утеха в знанието, че Бог в Своята безпределна добрина винаги ни води към дома.

Летописът продължава: „Те бяха тласкани напред; и никакво морско

чудовище не можеше да ги разбие, нито пък кит можа да им навреди; и те имаха светлина непрестанно, било над или под водата¹⁹. Живеем в свят, където чудовищните вълни на смъртта, физически и психични болести, изпитания и страдания от всякакъв вид се стоварват върху ни. И при все това, чрез вяра в Исус Христос и като избираме да се уповаваме на Него, *ние също* можем да имаме светлина непрестанно, над или под водата. *Ние* можем да имаме увереността, че Бог никога не престава да ни води към обетованата земя.

Докато са олюлявани в своите кораби, яредитите „пе(ят) славословия на Господа; ... и благодаря(т) и славослов(ят) Господа през целия ден; и когато настъпва нощта, те пак не престава(т) да славословят Господа²⁰. Те изпитват радост и благодарност дори сред своите страдания. Все още не са стигнали до обетованата земя, но въпреки това се радват в обещаните благословии, поради тяхното *постоянно и крепко* доверие в Него²¹.

Яредитите са тласкани напред по водата в продължение на 344 дни²². Можете ли да си представите това? Уповаването на Господ включва доверие в определеното от Него време и изисква търпение и устояване, които надвигат бурите на живота²³.

Накрая, яредитите слизат „на брега на обетованата земя. И когато стъп(ват) на брега на обетованата земя, те се покл(анят) доземи и се смир(яват) пред Господа, и прол(иват) сълзи на радост пред Господа заради множеството на нежните Му милости спрямо тях²⁴.

Ако сме верни в спазването на сключените от нас завети, един ден

ние също ще се приберем безопасно у дома и ще се поклоним пред Господ, и ще пролеем сълзи на радост заради множеството на нежните Му милости в нашия живот, включително и за скърбите, донесли ни повече радост²⁵.

Свидетелствам, че когато се предаваме в ръцете на Господ и постоянно и крепко се доверяваме на Исус Христос и Неговите божествени цели в нашия живот, Той ще ни дава увереност, ще говори мир на душите ни и ще се „надяваме на Него за нашето избавление“²⁶.

Свидетелствам, че Исус е Христос. Той е източникът на цялата радост²⁷. Благодатта Му е достатъчна и Той е могъщ да спасява²⁸. Той е светлината, животът и надеждата на света²⁹. Той няма да позволи да погинем³⁰. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Алма 36:3, 57:27.
2. Вж. Алма 58:11.
3. 2 Нефи 2:23–25, курсив добавен.
4. Вж. *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–40), trans. Reynold A. Nicholson, vol. 5, 132.
5. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г, с. 82.
6. Вж. Neal A. Maxwell, „Plow in Hope“, *Liahona*, July 2001, 73: „Изкупителят Исус също „изля душата си до смърт. ... Докато понякога „изливаме душите си в лични молитви, по този начин освобождаваме място за повече радост!“
7. Алма 31:38; вж. също Neal A. Maxwell, „Brim with Joy“ (Brigham Young University

devotional, Jan. 23, 1996), speeches.byu.edu: „Когато постигнем състояние на пълно посвещаване, нашите страдания ще бъдат погълнати от радостта в Христа. Това не означава, че няма да имаме страдания, но те ще бъдат поставени в перспектива, която ще ни позволява да се справяме с тях. С постоянния си стремеж към радост и всяка увеличаваща се степен на праведност, ще изпитваме все повече радост – все повече и повече – докато, по думите на един пророк, сърцата ни бъдат „преизпълнени с радост“ (Алма 26:11). Докато накрая чашите на душите ни започнат да преливат!“

8. Йоан 16:33.
9. Етер 1:42.
10. Етер 2:18–19.
11. Етер 2:22.
12. Вж. Йоан 8:12.
13. Етер 2:19, сравни с Марк 4:38, вж. също Марк 4:35–41.
14. Етер 2:25, курсив добавен.
15. Етер 3:4–5.
16. Етер 6:4, курсив добавен.
17. Етер 6:6.
18. Етер 6:8, курсив добавен, вж. също 1 Нефи 18:8.
19. Етер 6:10.
20. Етер 6:9, вж. също 1 Нефи 18:16.
21. Сравни с 1 Нефи 5:5. Макар и още в пустошта, Лехий се радва на обещаната благословия.
22. Вж. Етер 6:11.
23. Вж. Евреите 10:36; Алма 34:41; Учение и завети 24:8, 64:32.
24. Етер 6:12.
25. Вж. 1 Нефи 1:20, 8:8, Алма 33:16.
26. Алма 58:11.
27. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, с. 82.
28. Вж. 2 Нефи 31:19, Алма 34:18, Мороний 10:32.
29. Вж. „Живият Христос: свидетелството на Апостолите“, *Лиахона*, май 2017 г., гръб на предната корица.
30. Вж. 1 Нефи 1:14.

ОТ СТАРЕЙШИНА ХОРХЕ М. АЛВАРАДО
От Седемдесетте

Докато вярата ни не бъде изпитана

Когато следваме Божия глас и Неговата заветна пътека, Той ще ни укрепва в изпитанията ни.

Когато бях дете, Франк Тали, един член на Църквата, предложи да помогне на семейството ми да отидем със самолет от Пуерто Рико до Солт Лейк Сити, за да може да бъдем запечатани в храма, но скоро започнаха да се появяват пречки. Маривид, една от сестрите ми, се разболя. Обезпокоени, родителите ми се молиха за това какво да правят и продължаваха да чувстват

подтика да осъществят пътуването. Те се уповаваха на Господ, че ако с вяра следват Неговия подтик, семейството ни ще бъде закриляно и благословено – и така и стана.

Независимо от обстоятелствата в живота ни, можем да се осланяме на Исус Христос, че Той ще подготвя пътя пред нас, ако с вяра продължаваме да вървим. Бог е обещал, че всички, които живеят според сключенията с Него завети, ще получат всички подготвени от Него благословии. Старейшина Джефри Р. Холанд учи: „Някои благословии идват скоро, някои – късно, а някои не идват в този живот, но за онези, които приемат Евангелието на Исус Христос, *те идват*“¹.

Мороний учи, че „вярата е нещо, за което се надяваме, но не виждаме; ето защо не оспорвайте затова, че не виждате, защото няма да получите никакво свидетелство, докато вярата ви не бъде изпитана“².

Нашият въпрос е: „Какво да правим, за да се справяме по най-добрия начин с изпитанията, които ни се случват?“

В първото си публично изявление като президент на Църквата, президент Ръсел М. Нелсън каза: „Като ново президентство, искаме да започнем с поставена крайна цел наум. Поради тази причина ние ви говорим днес от храма. Целта, към която се стремим всички ние, е да бъдем надарени със сила в Господния дом, да бъдем запечатани като семейство, да бъдем верни на сключенията в храма завети, които ни правят достойни за най-великия Божий дар – вечния живот. Обредите на храма и сключенията там завети са ключът за укрепване на вашия живот, брак и семейство, както и на способността ви да устоявате на атаките на противника. Вашето поклонение в храма и службата ви към вашите предци ще ви благославят с все повече лични откровения и мир, и ще подсилват решителността ви да останете на заветната пътека“³.

Когато следваме Божия глас и Неговата заветна пътека, Той ще ни укрепва в изпитанията ни.

Пътуването на моето семейство до храма преди години беше трудно, но когато приближавахме храма в Солт Лейк Сити, щата Юта, нашата изпълнена с вяра и радост майка каза: „Всичко ще е наред. Господ ще ни защити“. Бяхме запечатани като семейство, а сестра ми оздравя. Това се случи чак след като вярата на родителите ми бе изпитана и те последваха Господните подтици.

Този пример на родителите ми все още оказва влияние върху живота ни днес. Техният пример ни учеше какви са *причините* за евангелското учение и ни помагаше да разберем значението и целта на Евангелието, както и благословиите, които то ни носи. Разбирането на *причините* за Евангелието на Исус

Христос може също да ни помага да посрещаме изпитанията ни с вяра.

В крайна сметка, всичко, което Господ ни кани и заповядва да вършим, е израз на Неговата любов към нас и желанието Му да ни дава благословиите, запазени за верните. Не можем да предположим, че децата ни сами ще се научат да обичат Евангелието, наша е отговорността да ги учим. Като помагаме на децата си да се научат да използват разумно свободата си на избор, нашият пример може да ги вдъхновява да вземат лични праведни решения. А от своя страна, това да живеят според принципите на вярата си ще помогне на децата им да узнаят за себе си истините на Евангелието.

Млади мъже и жени, вслушвайте се в словата на пророка към вас днес. Стремете се да научавате божествени истини и да разбирате принципите на Евангелието за себе си. Президент Нелсън наскоро съветва: „Каква мъдрост не ви достига? ... Следвайте примера на Пророка Джозеф. Намирайте тихо място. ...

Смирявайте се пред Бог. Изливайте сърцето си пред своя Небесен Отец. Обръщайте се към Него за отговори⁴. Като търсите напътствие от вашия любящ Небесен Отец, вслушвайте се в напътствията на живите пророци и следвайте примера на праведни родители, вие също можете да станете здраво звено на вяра във веригата на вашето семейство.

Към родителите, чиито деца са напуснали заветната пътека, нежно се върнете обратно. Помагайте им да получат разбиране за евангелските истини. Започнете сега, никога не е твърде късно.

Нашият пример за праведен живот може да има огромно влияние. Президент Нелсън казва: „Като светии от последните дни сме свикнали да мислим, че „църквата“ се случва в нашите сгради за събрания и се подкрепя от случващото се в дома. Трябва да въведем промяна в този модел. Дошло е времето за *съсредоточена върху дома Църква*, подкрепяна от случващото се в сградите на нашите клонове, райони и колове⁵.

В Писанията учим: „Възпитавай детето отрано в подходящия за него път, и не ще се отклони от него, дори когато остарее“⁶.

Там е записано още: „И сега, тъй като проповядването на словото имаше голяма склонност да води хората да правят това, което е право, да, то е имало по-силно въздействие върху съзнанието на хората от меча или нещо друго, което им се беше случвало, ето защо, Алма си помисли, че е нужно те да опитат добродетелта на словото Божие“⁷.

Има една история за жена, която се притеснявала, че синът ѝ яде твърде много сладко. Колкото и да му се карала, той продължавал да засища глада си за сладко. Съвсем отчаяна, тя решила да отидат при един мъдрец, когото синът ѝ уважавал.

Тя се обърнала към него и казала: „Сър, синът ми яде твърде много сладко. Ще го посъветвате ли да спре да яде сладко?“

Той изслушал внимателно жената и казал на сина ѝ: „Отиди си и ела след две седмици.“

Тя взела сина си и се прибрала у дома, учудена защо той не поискал от момчето да спре да яде толкова много сладко.

След две седмици се върнали. Мъдрецът погледнал момчето в очите и казал: „Момче, трябва да спреш да ядеш толкова много сладко. Не е добре за здравето ти.“

Момчето кимнало и обещало да направи това.

Майката на момчето се обърнала към мъдреца и го попитала: „Защо не му казахте това преди две седмици?“

Мъдрецът се усмихнал. „Преди две седмици аз самият все още ядях твърде много сладко.“

Този мъж живял толкова почтено, че знаел, че съветът му ще има сила само ако той самият го следва.

Можем да оказваме по-голямо влияние върху децата си, когато ни виждат да вървим с вяра по заветната пътека. Пророкът Яков от Книгата на Мормон е пример за такава праведност. Неговият син Енос пише за влиянието на ученията на баща си:

„Аз, Енос, като знам, че баща ми беше праведен човек, защото той ме поучаваше на своя език и съобразно учението и увещанието Господни, и благословено да бъде името на моя Бог за това –

... И словата, които бях чувал често да говори баща ми за вечния живот и за радостта на светиите, проникнаха дълбоко в сърцето ми“⁸.

Майките на младите воители живеят според Евангелието по такъв начин, че децата им притежават твърда убеденост. Техният водач казва:

„... Майките им ги бяха научили, че ако не се съмняват, Бог ще ги избави.

И те ми преповториха словата на своите майки, казвайки: Нямаме никакво съмнение, че майките ни знаят това“⁹.

Енос и младите воители биват укрепени от вярата на своите родители, а това им помага да се справят с личните си изпитания на вярата.

Благословени сме с възстановеното Евангелие в наши дни, което ни насърчава, когато се чувстваме обезкуражени или обезпокоени. Обещава ни се, че усилията ни ще дадат плод след време, ако напредваме през изпитанията на вярата ни.

Със съпругата ми и Президентството на областта наскоро придружихме старейшина Дейвид А. Беднар за освещаването на храма Порт-о-Принс Хаити. Синът ни Хорхе, който дойде с нас, описа преживяването си така: „Удивително, татко! Веднага, след като старейшина Беднар започна освещавачата молитва, аз можех да почувствам как стаята се изпълни с топлина и светлина. Молитвата добави толкова много към моето разбиране за целта на храма. Той наистина е домът Господен“.

В Книгата на Мормон Нефи учи, че ако желаем да узнаем Божията воля, Той ще ни укрепва. Той пише: „И стана така, че аз, Нефи, бидейки извънредно млад, ... също имах голямо желание да познавам тайнствата Божии, затова призовах Господа; и ето, Той ме посети и смекчи сърцето ми, така че аз повярвах на всичките слова, изречени от баща ми. Затова аз не се разбунтувах срещу него както братята ми“¹⁰.

Братя и сестри, нека помагаме на децата си и на всички около нас да следват Божията заветна пътека, за да може Духът да ги учи и да смекчава сърцата им да имат желание да Го следват през целия си живот.

Като мисля за примера на родителите ми, осъзнавам, че нашата вяра в Господ Исус Христос ще ни показва пътя към небесния ни дом. Знаем, че чудеса не се случват, докато вярата ни не бъде изпитана.

Свидетелствам за Исус Христос и Неговата Единителна жертва. Знаем, че Той е нашият Спасител и Изкупител. Той и Небесният ни Отец са дошли в онова утро през пролетта на 1820 г. при младия Джозеф Смит, Пророка на Възстановяването. Президент Ръсел М. Нелсън е пророкът днес. В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. Jeffrey R. Holland, “An High Priest of Good Things to Come,” *Liahona*, Jan. 2000, 45.
2. Етер 12:6.
3. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
4. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 95.
5. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 7.
6. Притчи 22:6.
7. Алма 31:5.
8. Енос 1:1, 3.
9. Алма 56:47–48.
10. 1 Нефи 2:16.

ОТ СТАРЕЙШИНА РОНАЛД А. РАСБАНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да спазваме обещанията си и сключените от нас завети

*Каня ви честно и искрено да обмисляте
обещанията, които давате, и заветите,
които сключвате с Господ и с другите хора,
осъзнавайки, че вашата дума е вашата
гаранция.*

Скъпи братя и сестри, в края на тази сесия нека запазим в сърцата си свидетелствата, които чухме днес относно истините на Евангелието на Исус Христос. Благословени сме с тези свещени моменти заедно, за да подсилим своето обещание, дадено на Господ Исус Христос, да бъдем Негови служители, а Той – нашият Спасител.

Важността на даването на обещания и сключването на завети и съответно тяхното спазване е въпрос, който сериозно занимава ума ми. Колко важно е за вас да си държите на думата, да ви се има доверие, да правите нещата, които казвате, че ще направите, да се стремите да спазвате сключените от вас свещени

завети, да бъдете почитени? Като живеем, бидейки верни на обещанията си към Господ и другите хора, ние вървим по заветната пътека обратно към нашия Отец в небесата и чувстваме Неговата любов в живота си.

Нашият Спасител Исус Христос е нашият велик Пример, когато става дума за даване на обещания, сключване на завети и тяхното спазване. Той идва на земята с обещанието да върши волята на Отца. Преподава евангелските принципи и на думи, и на дела. Той извършва Единение за нашите грехове, за да живеем отново. Спазва всяко едно от Своите обещания.

Може ли същото да се каже и за всеки от нас? Какви са опасностите,

ако не сме съвсем честни, ако се „подхлъзваме“ по малко или не спазваме напълно обещанията си? Какво ще стане, ако се откажем от сключените от нас завети? Дали другите ще дойдат в Христа благодарение на нашия пример? Вашата дума гаранция ли е? Спазването на обещания не е навик, а отличителна черта на учениците на Исус Христос.

Тъй като никога не забравя за нашите слабости в земния живот, Господ обещава: „Дерзайте и не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас и ще застана до вас“⁴¹. Усещал съм присъствието Му, когато съм имал нужда от потвърждение, утеха, по-голямо духовно прозрение или сила и със смирение благодаря за Неговото божествено спътничество.

Господ казва: „Всяка душа, която изостави греховете си и дойде при Мен, и призове Моето име, и се подчини на гласа Ми, и спазва заповедите Ми, ще види Моето лице и ще познае, че Аз съм“⁴². Това може би е Неговото най-велико обещание.

Като младеж научих колко е важно да си държа на думата. Един такъв пример е, когато стоях мирно, за да рецитирам скаутската клетва. Нашето сътрудничество с организацията на момчета-скаути на Америка, което вече приключва, ще остане завинаги важно наследство за мен и за тази Църква. На скаутската организация, на многото мъже и жени, служили с отдаденост като скаутски ръководители, на майките (те имат огромни заслуги) и на младите мъже, които са били скаути, казваме: „Благодарим ви“.

В тази сесия нашият скъп пророк президент Ръсел М. Нелсън и старейшина Куентин Л. Кук обявиха промени, които ще насочат отново вниманието ни към младежите и ще променят организациите ни,

за да са в унисон с дадените чрез откровение истини. В допълнение към това, миналата неделя президент Нелсън и президент Ръсел М. Балард дадоха разяснения относно новата програма за деца и младежи от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това е световна инициатива, съсредоточена върху нашия Господ и Спасител Исус Христос. Първото президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли са единни в това ново направление и аз лично давам свидетелството си, че Господ ни е напътствал във всяка стъпка по пътя. Вълнувам се, че децата и младежите в Църквата ще могат да изпитат това интегрирано насочване на вниманието към тях както у дома, така и в Църквата – чрез изучаване

на Евангелието, служба и дейности, и лично развитие.

В темата за младежите за следващата 2020 година е залегнало класическото обещание на Нефи „ще отида и ще сторя“. Той пише: „И стана така, че аз, Нефи, казах на баща си: Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал, защото знам, че Господ не дава заповеди на чедата човешки, освен ако не ще подготви пътя за тях, за да могат да изпълнят това, което Той им е заповядал“³. Макар да е изречено много отдавна, ние в Църквата спазваме това обещание днес.

Да „отид(ем) и (да) стор(им)“ означава да вършим нещата по Господния начин, като получаваме лични откровения и действваме според тях, като водим праведен живот с надежда и вяра в бъдещето, като сключваме и спазваме завети да следваме Исус Христос и като по този начин укрепваме любовта си към Него – Спасителят на света.

Заветът представлява двустранно обещание между нас и Господ. Като членове на Църквата, ние сключваме завет при кръщението – да вземем върху си името на Исус Христос, да живеем така, както Той е живял. Подобно на хората, кръстени във водите на Мормон, ние сключваме завет да станем Негов народ, „да носи(м) един другиму тегобите си, за да може те да са леки; ... да скърби(м) с онези, които скърбят; ... да утешава(ме) онези, които се нуждаят от утешение, и да бъде(м) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“⁴. Нашето служение един на друг в Църквата е отражение на решителността ни да спазваме точно тези обещания.

Когато вземаме от причастието, ние подновяваме този завет да

вземем върху си Неговото име и даваме допълнителни обещания да се усъвършенстваме. Нашите ежедневни мисли и действия, както големи, така и малки, разкриват отдадеността ни към Него. В замяна, Неговото свещено обещание е: „И ако вие наистина винаги си спомняте за Мене, ще имате с вас Моя Дух“⁵.

Въпросът ми днес е дали спазваме своите обещания и сключените от нас завети, или те са половинчати ангажименти, поети с небрежност, поради което са лесни за нарушаване? Когато кажем на някого: „Ще се моля за теб“, правим ли го наистина? Когато обещаем: „Ще дойда да помогна“, отиваме ли наистина? Когато обещаем да изплатим някакъв дълг, правим ли го наистина? Когато вдигаме ръка в подкрепа на някой член в ново призвание, подкрепяме ли го наистина?

Една вечер, когато бях млад, майка ми седна с мен на края на леглото си и искрено ми говори колко е важно да живея според Словото на мъдростта. „Знам от опита на други хора, отпреди години – каза тя, – за загубата на духовност и чувствителност, които са резултат от неспазването на Словото на мъдростта“. Тя ме погледна право в очите и аз усетих как думите ѝ проникват в сърцето ми: „Обещай ми днес, Рони (тя ме наричаше Рони), че винаги ще живееш според Словото на мъдростта“. Аз тържествено ѝ дадох това обещание и удържах на думата си през всичките тези години.

Тази отдаденост ми помагаше като младеж и в по-късните години, когато бях в бизнес кръгове, в които се пиеше много алкохол. Предварително бях взел решение да се подчинявам на Божиите закони и никога повече не ми се е налагало да

се двоумя. Господ каза: „Аз, Господ, съм обвързан, когато вие вършите каквото Аз казвам; но когато не вършите каквото Аз казвам, вие нямате обещание“⁶. Какво казва Той на хората, които спазват Словото на мъдростта? Те имат обещанието за здраве, сила, мъдрост, познание и ангели, които да ги пазят⁷.

Преди няколко години сестра Расбанд и аз бяхме в храма Солт Лейк за запечатването на една от нашите дъщери. Докато стояхме отвън с една от дъщерите си, която не беше достатъчно голяма, за да присъства на церемонията, говорихме за важността на това да бъдем запечатани в светия храм на Бог. Както майка ми ме беше учила преди години, така и ние казахме на дъщеря си: „Желаем твоего благополучно запечатване в храма и искаме да ни обещаеш, че когато откриеш своя вечен спътник, заедно ще определите време и място, за да бъдете запечатани в храма“. Тя ни даде думата си.

След това е казвала, че нашият разговор и нейното обещание са я предпазвали и са ѝ напомняли „кое е най-важното“. По-късно тя сключи

свещен завет, когато бе запечатана за съпруга си в храма.

Президент Нелсън учи: „Ние... получаваме повече от силата на Спасителя в живота си, когато сключваме свещени завети и с точност спазваме тези завети. Сключването на завети ни обвързва с Него и ни дава божествена сила“⁸.

Когато спазваме обещанията, които си даваме един на друг, е вероятно да спазваме обещанията си към Господ. Помнете Господните думи: „Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили“⁹.

Помислете с мен относно примери за обещания в Писанията. Амон и синовете на Мосия в Книгата на Мормон обещават да „проповядват словото Божие“¹⁰. Когато Амон е заловен от ламанитите, той е отведен пред

Като апостол на Господ Исус Христос, завършвам с покана и обещание. Първо поканата: Каня ви честно и искрено да обмисляте обещанията, които давате, и заветите, които сключвате с Господ и с другите хора, осъзнавайки, че вашата дума е вашата гаранция. Второ, обещавам ви, че така Господ ще утвърждава думите ви и ще благославя делата ви, докато се опитвате с неуморно старание да изграждате живота си, семейството си и Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Той ще бъде с вас, скъпи братя и сестри, и вие ще можете уверено да очаквате да бъдете „приети в небесата, за да мо(жете) да живе(ете) там с Бога в състояние на нескончаемо щастие... защото Господ Бог г(о) е казал“¹⁸.

За това свидетелствам и давам обещание в името на Исус Христос, амин. ■

техния цар Ламоний. Той обещава на царя: „Ще стана твой слуга“¹¹. Когато нападатели идват да крадат овцете на царя, Амон отрязва ръцете им. Царят е толкова учуден, че изслушва посланието на Амон за Евангелието и бива обърнат във вярата.

Рут в Стария завет обещава на своята свекърва: „Където идеш ти, и аз ще ида“¹². Тя остава вярна на думата си. Добрият самарянин от притчата в Новия завет обещава на гостилничаря, ако се грижи за ранения пътник: „Каквото повече похарчиш, на връщане аз ще ти заплатя“¹³. Зорам в Книгата на Мормон обещава да отиде в пустота с Нефи и братята му. Нефи разказва: „Когато Зорам направи клетва с нас, нашите страхове спрямо него престанаха“¹⁴.

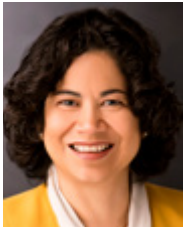
Ами древното обещание „направен(о) на бащите“, както е

описано в Писанията, че „сърцата на децата ще се обърнат към бащите им“¹⁵. В доземния живот, когато сме избрали Божия план, ние сме дали обещание да помагаме за събирането на Израил от двете страни на завесата. „Започнали сме едно партньорство с Господ – обяснява старейшина Джон А. Уидтсоу преди години. – Така изпълнението на плана става не само дело на Отца и на Спасителя, но и наше дело“¹⁶.

„Събиране(то) е най-важното нещо, случващо се на земята днес – казва президент Нелсън, докато пътува по света. – Когато говорим за *събиране*, ние просто заявяваме следната основна истина: Всяко едно от чедата на Небесния Отец – и от двете страни на завесата – заслужава да чуе посланието за възстановеното Евангелие на Исус Христос“¹⁷.

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 68:6.
2. Учение и завети 93:1.
3. 1 Нефи 3:7.
4. Мосия 18:8–9.
5. 3 Нефи 18:7.
6. Учение и завети 82:10.
7. Вж. Учение и завети 89:18–21.
8. Ръсел М. Нелсън, „Да получаваме силата на Исус Христос в живота ни“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 41.
9. Матей 25:40.
10. Алма 17:14.
11. Алма 17:25.
12. Рут 1:16.
13. Лука 10:35.
14. 1 Нефи 4:37.
15. Учение и завети 2:2; вж. също Учение и завети 27:9, 128:17; Джозеф Смит – История 1:39.
16. John A. Widtsoe, „The Worth of Souls,“ *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189.
17. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), *HomeofIsrael*. ChurchofJesusChrist.org, с. 8.
18. Мосия 2:41.

ОТ РЕЙНА И. АБУРТО

Втора съветничка в общото президентство
на Обществото за взаимопомощ

В слънчев и в мрачен ден до мен бъди!

*Свидетелствам, че „в слънчев и в мрачен ден“
Господ ще бъде с нас, че нашите „страдания
(може) да бъдат погълнати от радостта в
Христа“.*

Един от любимите ни химни съдържа следната молба: „В слънчев и в мрачен ден до мен бъди!“¹ Веднъж бях в самолет, когато той приближи голяма буря. Можех да видя през прозореца гъста пелена от облаци под нас. Лъчите на залязващото слънце се отразяваха от облаци и ги правеха да блестят с ярка светлина. Обаче скоро самолетът се спусна през тежките облаци и изведнъж ни обгърна гъст мрак, който напълно скри от нас ярката светлина, която виждахме само преди няколко мига².

И в нашия живот може да се образуват черни облаци, които да скрият от нас Божията светлина и дори да ни накарат да се чудим дали някога ще видим тази светлина. Някои от тези облаци може да са депресия, безпокойство и други форми на психични и емоционални затруднения. Те могат да изопачат и начина, по който възприемаме себе си, другите и дори Бог. Засягат жени и мъже на всякаква възраст по целия свят.

Голяма вреда нанася също и притъпяващият чувствата облак от скептицизъм, който може да обгърне хората, които не са имали тези трудности. Подобно на всяка част от тялото, мозъкът страда от болести, травми и различни видове химически дисбаланс. Когато страда умът ни, уместно е да се потърси помощ от Бог, от хората около нас и от специалисти по медицина и психично здраве.

„Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и... всички имат божествена природа и съдба“³. Подобно на Небесните ни Родители и нашия Спасител, ние имаме физическо тяло⁴ и изпитвателни емоции⁵.

Скъпи мои сестри, нормално е да се чувстваме понякога тъжни или обезпокоени. Тъгата и безпокойството са естествени човешки емоции⁶. Обаче, ако сме постоянно

тъжни и ако болката блокира способността ни да чувстваме любовта на Небесния ни Отец и Неговия Син и влиянието на Светия Дух, то вероятно страдаме от депресия, безпокойство или друго емоционално състояние.

Веднъж моята дъщеря ми написа: „Имаше период, ... (когато) бях изключително тъжна през цялото време. Мислех, че тъгата е нещо, от което да се срамувам и че е знак за слабост. Затова криех тъгата в себе си. ... Чувствах се съвсем безполезна“⁷.

Една приятелка описва нещата така: „От дете съм в постоянна битка с чувствата на безнадеждност, мрак, самота и страх, и усещането, че съм повредена. Правех всичко, за да скриям болката си и винаги да създавам впечатлението, че съм успешна и силна“⁸.

Скъпи мои приятели, това може да се случи на всяка от нас – особено когато като вярващи в плана на щастие се обременяваме излишно като мислим, че трябва да сме свършени сега. Такива мисли могат да са смазващи. Постигането на съвършенство е процес, който ще продължава през

целия ни земен живот, а и след това – и само чрез благодатта на Исус Христос⁹.

И обратното, когато говорим за нашите емоционални трудности, признавайки, че не сме свършени, позволяваме на другите да споделят своите трудности. Заедно осъзнаваме, че има надежда и не трябва да страдаме сами¹⁰.

Като ученици на Исус Христос сме склучили завет с Бог, че „(сме) готови да носи(м) един другиму тежобите си“ и „да скърби(м) с онези, които скърбят“¹¹. Това може да включва да търсим информация относно емоционалните болести, да намираме ресурси, които да помагат за преодоляването на тези трудности и в крайна сметка да отведем себе си и другите до Христос, Който е Великият Изцелител¹². Макар и да не знаем как да разберем през какво преминават другите, осъзнаването, че тяхната болка е истинска, може да е важна първа стъпка при намирането на разбиране и изцеление¹³.

В някои случаи причината за депресия или безпокойство може да се открие, а в други това да е по-трудно¹⁴. Мозъкът ни може да страда поради стрес¹⁵ или тежка умора,¹⁶ които понякога може да се подобряват чрез корекции в диетата, съня или физически упражнения.

В други случаи се налага терапия или лечение под ръководството на обучени специалисти.

Нелекуваните психични или емоционални болести може да доведат до нараснала изолация, погрешно разбиране, разбити връзки, самонараняване и дори самоубийство. Знам това от личен опит, тъй като моят баща се самоуби преди много години. Смъртта му бе шокираща и покъртителна за близките ми и мен. Отне ми години да се справя със скръбта си и едва наскоро научих, че говоренето за самоубийството по подходящи начини всъщност помага за предотвратяването му, а не за насърчаването му¹⁷. Вече съм говорила открито с децата ми за смъртта на баща ми и видях изцелението, което Спасителят може да дава от двете страни на завесата¹⁸.

За съжаление, мнозина, които страдат от депресия, се дистанцират от останалите светии, защото чувстват, че не пасват в никакъв въображаем калъп. Можем да им помогнем да знаят и чувстват, че мястото им е сред нас. Важно е да осъзнаем, че депресията не е резултат от слабост и обикновено не е следствие на грях¹⁹. Тя „процъфтява тайно, но намалява при съчувствие“²⁰. Заедно можем да пробием през облаците от изолация и чувство на заклеяване, за да бъде преодоляно бремето на срама и да се случат чудеса на изцеление.

По време на земното си служение Исус Христос изцелява болните и страдащите, но всеки човек трябва да упражнява вяра в Него и да действа, за да получи Неговото изцеление. Някои изминават дълги разстояния, други протягат ръка, за да докоснат дрехата Му, а трети трябва да бъдат отнесени при Него,

за да бъдат изцелени²¹. Що се отнася до изцеление, не се ли нуждаем всички от Него? „Нима не сме всички ние просяци?“²²

Нека следваме пътя на Спасителя, проявяваме повече състрадание, критикуваме по-малко и престанем да инспектираме духовността на другите. Изслушването с любов е един от най-големите дарове, които можем да предложим. Имаме способността да носим или премахнем тежките облаци, задушавачи обичаните от нас хора и приятелите ни,²³ за да може чрез любовта ни те отново да чувстват Светия Дух и да видят светлината, която се излъчва от Исус Христос.

Ако непрекъснато сте заобиколени от „мъгли от мрак“²⁴, обърнете се към Небесния Отец. Нищо, което сте изпитали, не може да промени вечната истина, че сте Негово чедо и че Той ви обича²⁵. Помнете, че Христос е вашият Спасител и Изкупител, а Бог е вашият Отец. Те разбират. Представете си как са до вас и ви изслушват, и подкрепят²⁶. „(Те) ще ви утеш(ат) в огорченията ви“²⁷. Правете всичко по силите си и се уповавайте на единителната благодат на Господ.

Вашите трудности не ви определят, но могат да ви *пречистват*²⁸. Поради „трън в плътта“²⁹ може да имате способността да изпитвате повече състрадание към другите. Водени от Светия Дух, споделяйте историята си, за да „подкрепя(те) слабите, издиг(ате) ръцете, които са отпуснати, и усил(вате) немощните колене“³⁰.

За онези от нас, които изпитваме трудности или подкрепяме някой, който е в подобно положение, нека желаем да следваме Божиите заповеди, за да може

винаги Неговият Дух да бъде с нас³¹. Нека вършим „малки и прости“³² неща, които да ни дават духовна сила. Както казва президент Ръсел М. Нелсън: „Нищо не разтваря небесата толкова, колкото съчетанието на увеличена чистота, стриктно подчинение, искрено търсене, ежедневно угощаване със словата на Христа в Книгата на Мормон и редовно отделяне на време за храмова работа и семейна история“³³.

Нека всички помним, че нашият Спасител, Исус Христос, „(е взел) върху Си немощите (ни), за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае... как да (ни) подпомага според немощите (ни)“³⁴. Той дойде, „да превърже съкрушените сърца, ... да утеш(и) всички наскърбени; ... да им да(де) венец вместо пепел, миро на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух“³⁵.

Свидетелствам, че „в слънчев и в мрачен ден“ Господ ще е с нас, нашите „страдания (може) да бъдат

погълнати от радостта в Христа“³⁶ и „чрез благодат сме спасени, след всичко което можем да сторим“³⁷. Свидетелствам, че Исус Христос ще се завърне на земята „с изцеление в крилата си“³⁸. Накрая Той „ще обърше всяка сълза от очите (ни) и... не ще има вече жалееие“³⁹. За всички, които „(дойдат) в Христа и стан(ат) свършени в Него“⁴⁰ „слънцето няма вече да залезе, ... защото Господ ще (ни) бъде вечна светлина и дните на жалееие (ни) ще свършат“⁴¹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „До мен бъди!“, *Химни*, № 105.
2. Когато бяхме над облаците, не можехме да си представим мрака, който бе само на няколко метра под нас и когато бяхме обгърнати от мрака отдолу, беше трудно да си представим ослепителността на слънцето, което светеше само на няколко метра над нас.
3. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
4. „И духът, и тялото съставляват душата на човека“ (Учение и завети 88:15). „Тялото ви е храм на вашия дух. Начинът, по който използвате вашето тяло, влияе на духа ви“ (Ръсел М. Нелсън, „Решения за вечността“, *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 107).
5. Вж. например Исая 65:19, Лука 7:13, 3 Нефи 17:6–7, Моисей 7:28. Когато се научим да разбираме и ценим емоциите си, това може да ни помогне да ги използваме конструктивно, за да ставаме по-подобни на нашия Спасител, Исус Христос.
6. Вж. „Sadness and Depression,” kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Hermana Elena Aburto blog, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Тя пише също:
„Това изпитание ми даде възможност действително да упражня вярата си в плана на спасение. Защото знаех, че Небесният ми Отец ме обича и че има план точно за мен и че Христос разбира точно през какво преминавам.
Бог не ви се подиграва, когато ви липсва някое умение. Той се радва да ви помогне да ставате по-добри и да се покайвате. Той не очаква да поправите всичко изведнъж. Не е нужно да правите това сами“ (willhealthee.blogspot.com/2018/09/).
8. Лична кореспонденция. Тя също пише: „Изцелителният балсам на Единението на моя Спасител е най-постоянният източник на мир и покой през цялото ми пътуване. Когато се чувствам сама в затруднението си, си спомням, че Той вече е изпитал точно това, през което преминавам, вместо мен. ... Има толкова много надежда в това да знам, че бъдещото ми свършено, възкресено тяло няма да бъде тормозено от това земно (страдание)“.
9. Вж. Russell M. Nelson, „Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 86–88; Джефри Р. Холанд, „Бъдете свършени – накрая,“, *Лиахона*, ноем. 2017, 40–42; Дж. Девн Корниш, „Достатъчно добър ли съм? Ще успее ли?“ *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 32–34; Cecil O. Samuelson, „What Does It Mean to Be Perfect?“ *New Era*, Jan. 2006, 10–13.
10. Важно е да говорим за тези теми с нашите деца, близки и приятели у дома, на църква и в общността.
11. Мосия 18:8–9.
12. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Исус Христос – Главният Лечител“, *Лиахона*, ноем. 2005 г., с. 85–88; Керъл М. Стивънз, „Великият Лечител“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 9–12.
13. Може да е полезно да знаем как да разпознаваме в себе си и в другите хора знаци и симптоми. Можем да се научим също така да разпознаваме неточни или нездравословни модели на мислене и как да ги заместваме с по-точни и здравословни такива.
14. Депресията може да бъде в резултат и от положителни промени в живота – например раждането на дете или нова работа – и може да се случи, когато всичко е наред в живота на даден човек.
15. Вж. „Understanding Stress,” *Adjusting to Missionary Life* (2013), 5–10.
16. Вж. Джефри Р. Холанд, „Като счупен съд“, *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 40–42.
17. Вж. Dale G. Renlund, „Understanding Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; „Talking about Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; Кениши Шимокава, „Разбиране на самоубийството: Ранни признаци и предотвратяване“, *Лиахона*, окт. 2016 г., с. 35–39.
18. „Началото на изцелението изисква вярата като на дете в неизменния факт, че Отец в Небесата ви обича и е осигурил начин за изцеление. Неговият Възлюбен Син Исус Христос е отдал живота Си, за да осигури това изцеление. Няма обаче магическо решение, нито прост мехлем, осигуряващ изцеление, нито лек път

ОТ ЛИСА Л. ХАРКНЕС
Първа съветничка в Общото президентство
на Неделното училище за деца

към пълното оздравяване. Лечението изисква дълбока вяра в Исус Христос и в Неговата безкрайна способност да изцелява“ (Ричард Г. Скот, „Да изцелим разрушителните последици на малтретирането“, *Лиахона*, май 2008 г., с. 42). Когато има проблем, нашата склонност е да го поправим. Обаче не е необходимо да сме единствените, които осъществяват това за себе си или за другите. Не е нужно да правим всичко сами. В повече от един случай в живота ми съм търсила терапевти, които да ми помогнат при трудни ситуации.

19. Вж. Йоан 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), 197.
21. Вж. Матей 9:2–7, 20–22, 14:35–36, Марк 1:40–42, 2:3–5, 3 Нефи 17:6–7.
22. Mosiah 4:19; вж. също Джефри Р. Холанд, „Нима не сме всички просящи?“ *Лиахона*, ноем. 2014 г., с. 40–42.
23. Вж. Римляните 2:19; 13:12; вж. също Jeffrey R. Holland, „Come unto Me“ (Brigham Young University devotional, Mar. 2, 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Нефи 8:23; вж. също 1 Нефи 12:4, 17; 3 Нефи 8:22.
25. Вж. Псалми 82:6; Римляните 8:16–18; Учение и завети 24:1; 76:24; Моисей 1:1–39.
26. Вж. *Adjusting to Missionary Life*, 20; вж. също Михайл 7:8; Матей 4:16; Лука 1:78–79; Йоан 8:12.
27. Яков 3:1; вж. също Ефесяните 5:8; Колосяните 1:10–14; Мосия 24:13–14; Алма 38:5. Прочетете патриархалната си благословия или помолете за свещеническа благословия, за да може да чуете и запомните колко много ви обича Небесният Отец и желае да ви благослава.
28. Вж. 2 Коринтяните 4:16–18; Учение и завети 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Коринтяните 12:7.
30. Учение и завети 81:5; вж. също Исая 35:3.
31. Вж. Мороний 4:3; Учение и завети 20:77.
32. Алма 37:6.
33. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 95.
34. Алма 7:12; вж. също Исая 53:4; 2 Нефи 9:21; Мосия 14:4.
35. Исая 61:1–3; вж. също Лука 4:18.
36. Алма 31:38; вж. също Алма 32:43; 33:23.
37. 2 Нефи 25:23.
38. Малахия 4:2; 3 Нефи 25:2.
39. Откровението 21:4.
40. Мороний 10:32.
41. Исая 60:20.

Да почитаме Неговото име

*С определени от завета същност и връзка,
ние сме призовани чрез името на Исус
Христос.*

Докато тръпнат в очакване на раждането на дете, родителите имат отговорността да изберат име за своето новородено. Вероятно, когато сте се родили, ви е било дадено име, което е предавано през поколенията. Или може би името ви е било на мода в годината или в района на раждането ви.

Пророкът Еламан и съпругата му кръщават със съдържателни имена

новородените си синове Нефи и Лехий. По-късно Еламан казва на синовете си:

„Аз ви дадох имената на първите ни родители, ... та да можете да си спомняте за тях, като се сетите за имената си; а щом си спомните за първите ни родители, да можете да си спомните за делата им; и като си спомните за делата им, ... че е казано, също и написано, че делата им бяха добри.

Ето защо, синове мои, аз бих желал да вършите това, което е добро“⁴¹

Имената на Нефи и Лехий им помагат да си спомнят добрите дела на своите предци и ги насърчават също да вършат добро.

Сестри, без значение къде живеем, какъв език говорим и дали сме на 8 или на 108 години, всички ние носим едно специално име, което изпълнява същите цели.

„Понеже всички (ние), които (сме) се кръстили в Христос, с Христос (сме) се облекли, ... защото (ние) всички (сме) едно в Христос Исус“⁴².

Като членове на Църквата на Исус Христос на светите от

последните дни, ние „първо изявяваме желанието си да вземем върху си името на Христос... (чрез) обряда на кръщението“³. Чрез този завет ние обещаваме винаги да си спомняме за Него, да спазваме Неговите заповеди и да служим на другите. Желанието ни да спазваме този завет се подновява всяка неделя, когато вземаме от причастието и отново ликуваме от *благословията* „да ходим в нов живот“⁴.

Името, което сме получили след раждането си, показва кои сме и ни свързва със семейството ни на земята. Обаче, когато се раждаме повторно при своето кръщение, разбирането ни за нашата същност се увеличава. „Поради завета, който сключихте, вие ще се наречете чедра Христови, ... защото ето, ... Той ви роди духовно; защото казвате, че сърцата ви са се променили чрез вяра в Неговото име; ето защо вие сте родени от Него“⁵.

И така, с определени от завета същност и връзка, ние сме призвани чрез името на Исус Христос. И „не ще бъде дадено никакво друго име, нито друг някакъв път или средство, чрез които спасението може да дойде при чедата човешки, а само в и чрез името на Христа, Господа Всемогъщи“⁶.

За името на Исус се знае много преди Неговото раждане. Един ангел пророкува на цар Вениамин: „И Той ще се нарича Исус Христос, Синът Божий... и майка Му ще се нарича Мария“⁷. Неговото дело на „изкупваща любов“⁸ е изявявано и на Божиите чедра винаги при наличието на Евангелието на земята, от дните на Адам и Ева до наши дни, така че да знаем „към кой източник да се обърн(ем) за опрощение на греховете (ни)“⁹.

Миналата година президент Ръсел М. Нелсън отправи пророческа молба към сестрите да „оформя(ме) бъдещето, като помага(ме) в събирането на разпръснатия Израил“. Той ни покани да четем Книгата на Мормон и да „отбелязва(ме) всеки стих, който споменава или описва Спасителя“. Той ни помоли: „Бъдете готови да говорите за Христа, да се радвате в Христа и да проповядвате за Христа с вашите семейства и приятели“. Вероятно сте започнали да си давате сметка за плодовете от неговото обещание, а именно че „вие и те... ще се доближите към Спасителя. ... Случват (се) промени, дори чудеса“¹⁰.

Обещанието ни винаги да си спомняме за Спасителя ни дава силата да отстояваме истината и праведността – независимо дали сме сред тълпа от хора или сами, където никой освен Бог няма да знае за постъпките ни. Когато си спомняме за Него и носим Неговото име, ние няма как да правим принизяващи личността ни сравнения

или надменни критики. Отправили поглед към Спасителя, ние виждаме себе си в истинската ни светлина – като ценни Божии чедра.

Спомняйки си сключените завети, ние намираме утеха в тревогите, личната ни неувереност се превръща в смелост и получаваме надежда сред изпитанията.

И когато се препъваме и падаме при напредването си по заветната пътека, трябва да си спомняме единствено Неговото име и любящата Му добрина към нас. „Защото Той има цялата сила, мъдрост и пълното разбиране; Той разбира всички неща и е едно милосърдно същество... (към) онези, които ще се покаят и повярват в Неговото име“¹¹. Със сигурност няма по-приятно нещо от името на Исус за всички онези, които със съкрушено сърце и каещ се дух се опитват „да се справя(т) по-добре и да бъд(ат) по-добри“¹².

Президент Нелсън учи: „Свърши времето, когато можехте да си живеете тихичко и удобно като

християни. Религията ви не се изразява единствено в това да се появявате на събранията в неделя. Смисълът ѝ е да бъдете истински последователи от неделя сутрин до събота вечер. ... Не съществува нищо подобно на „полудневни“ последователи на Господ Исус Христос¹³.

Желанието ни да вземем върху си името на Христос се простира отвъд официално изречени думи. То не е пасивно обещание или културен похват. Не е стандартна церемония или табелка с име, която носим. Не е мисъл, която просто излагаме на рафта или окачваме на стената. Неговото име е име, което „(сме) облекли“¹⁴, изписано в сърцата ни и „отпечатан(о) на лицата (ни)“¹⁵.

Единителната жертва на Спасителя трябва да бъде помнена винаги, посредством нашите мисли, дела и взаимоотношенията ни с другите. Той не само помни *имената ни*, но Той винаги си спомня за *нас самите*. Спасителят заявява:

„Защото може ли една жена да забрави кърмачето си, та да няма състрадание към сина на утробата си? Да, те може да те забравят, обаче аз няма да те забравя, о, доме Израилев.

Ето, на дланите Си съм те връзал“¹⁶.

Президент Джордж Албърт Смит учи: „Почитайте имената, които носите, защото един ден ще имате привилегията и задължението да отговаряте... пред своя Отец в Небесата... какво сте правили с (тези) имена“¹⁷.

Подобно на грижливо подбраните имена на Нефи и Лехий, може ли да бъде казвано и писано за нас, че сме истински последователи на Господ Исус Христос? Почитаме ли името на Исус Христос, което по своя воля сме взели върху си? Едновременно „служител(и) и свидетел(и)“¹⁸ ли сме на Неговата любяща добрина и изкупваща сила?

Неотдавна слушах на запис Книгата на Мормон. В последната глава на 2 Нефи *чух* Нефи да казва нещо, което никога преди не бях *чела* в този смисъл. Навсякъде из своята книга той учи и свидетелства за „Изкупителя“, „Светия Израилев“, „Агнеца Божий“ и „Месията“. Но, завършвайки книгата си, аз го *чух* да казва следните думи: „Аз тържествувам в яснотата; аз тържествувам в истината; аз тържествувам в *моя*

Исус, защото Той е откупил душата ми от пъкьла“¹⁹. Когато чух тези думи, сърцето ми се възрадва и трябваше да ги слушам отново и отново. Разпознах и откликнах на този стих, точно както разпознавам и откликвам на собственото си име.

Господ казва: „Да, благословен е този народ, който иска да носи името Ми; понеже по Моё име те ще се наричат; и те са Мои“²⁰.

Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, нека „с радост (вземем върху си) името на Христа“²¹, като почитаме името Му с обич, отдаденост и добри дела. Свидетелствам, че Той е „Агнецът Божий, да, тъкмо Синът на Вечния Отец“²². В името на Неговото свято Чедо, Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Еламан 5:6–7.
2. Галатяните 3:27–28.
3. Д. Тод Кристоферсън, „Силата на заветите“, *Лиахона*, май 2009 г., с. 20.
4. Римляните 6:4.
5. Мосия 5:7.
6. Мосия 3:17.
7. Мосия 3:8.
8. Алма 26:13.
9. 2 Нефи 25:26.
10. Президент Ръсел М. Нелсън, „Участието на сестрите при събирането на Израил“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 69.
11. Алма 26:35.
12. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона* май 2019 г., с. 68.
13. Russell M. Nelson, “Disciples of Jesus Christ—Defenders of Marriage” (Brigham Young University commencement, Aug. 14, 2014), 3, speeches.byu.edu.
14. Галатяните 3:27.
15. Алма 5:19.
16. 1 Нефи 21:15–16.
17. George Albert Smith, “Your Good Name,” *Improvement Era*, Mar. 1947, 139.
18. Деянията на апостолите 26:16.
19. 2 Нефи 33:6, курсив добавен.
20. Мосия 26:18.
21. Алма 46:15.
22. 1 Нефи 11:21.

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Тонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Л. Уитни Клейтън

Патрик Кийрън

Карл Б. Кук

Робърт К. Гай

Терънс М. Винсън

Жозе А. Тейксейра

Карлос А. Годой

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ ОТ СЕДЕМДЕСЕТТЕ

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩОТО ЕПИСКОПСТВО

Дийн М. Дейвидз Първи съветник	Жералд Косе Председателстващ епископ	У. Кристофер Уордън Втори съветник

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

Шарън Юбанк Първа съветница	Рейна И. Мурто Втора съветница	Лиса Р. Харнес Първа съветница	Джей Д. Джоунс Президентка	Кристина Б. Франко Втора съветница
Мисел Крейг Първа съветница	Боли Х. Кордън Президентка	Бети Крейвън Втора съветница	Мисел Крейг Първа съветница	Боли Х. Кордън Президентка
Дъглас Д. Холмс Първи съветник	Стивън У. Суен Президент	Дъглас Д. Холмс Първи съветник	Стивън У. Суен Президент	Дъглас Д. Холмс Първи съветник
Милтън Камерго Първи съветник	Марк Л. Лейс Президент	Жан Е. Ноулан Втори съветник	Милтън Камерго Първи съветник	Марк Л. Лейс Президент
Лийса Р. Харнес Първа съветница	Джей Д. Джоунс Президентка	Кристина Б. Франко Втора съветница	Лийса Р. Харнес Първа съветница	Джей Д. Джоунс Президентка

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

МЛАДИТЕ ЖЕНИ

НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

МЛАДИ МЪЖЕ

ОТ БОНИ Х. КОРДЪН
Обща президентка на Младите жени

Възлюбени дъщери

В основата на всичко, което правим в Младите жени, е желанието ни да ви помагаме да придобивате непоклатима вяра в Господ Исус Христос.

Скъпи мои сестри, радост е да бъда с вас! Свидетели сме на изливане на откровения, които въздигат душата, но са и вълнуващи.

Като начало бих искала да ви представя няколко приятелки – те са млади жени, уникални по своите таланти, традиции, лични и семейни обстоятелства. Всяка от тях, подобно на вас, заплени сърцето ми.

Първо, запознайте се с Бела. Тя е силна, тъй като е единствената млада жена в своя клон в Исландия.

Запознайте се с отдадената Джоузефин от Африка, която отново е започнала да изучава Книгата на Мормон всеки ден. Тя открива силата и благословиите, които идват от това просто дело на вяра.

И последно, запознайте се със скъпата ми приятелка Аштин – изключителна млада жена, която почина след шест години борба с рак. Нейното въздействащо свидетелство за Единението на Исус Христос все още отеква в сърцето ми.

Всички вие сте забележителни млади жени. Вие сте уникални, всяка със свои лични таланти и

преживявания, но и си приличате по много важен и вечен начин.

Вие сте буквално духовни дъщери на Небесни Родители и нищо не може да ви отдели от Тяхната любов и любовта на вашия Спасител¹. Като се доближавате до Него, дори като правите и най-малките стъпки напред, ще откривате траен мир, който ще се загнездва в душите ви на верни ученици на нашия Спасител Исус Христос.

Президент Ръсел М. Нелсън, нашият скъп възлюбен пророк, ме помоли да споделя някои вдъхновени промени, които ще ви помагат „да развивате свещения си личен потенциал“² и да увеличавате своето праведно влияние. Тази

вечер ще говоря за четири области на промяна.

Тема на Младите жени

Първо, в основата на всичко, което правим в Младите жени, е желанието ни да ви помагаме да придобивате непоклатима вяра в Господ Исус Христос³ и непоклатимо познание за божествената ви същност като Божии дъщери.

Тази вечер бих искала да обявя промяна на темата на Младите жени. Моля се да почувствате Светия Дух да ви свидетелства за истинността на тези думи, докато казвам новата тема:

Аз съм възлюбена дъщеря на Небесни Родители⁴, с божествено естество и вечна съдба⁵.

Като ученик на Исус Христос⁶, аз се стремя да ставам по-подобна на Него⁷. Търся лични откровения⁸, действам според тях и служа на другите в Неговото свято име⁹.

Ще бъда свидетел за Бог по всяко време, за всяко нещо и на всяко място¹⁰.

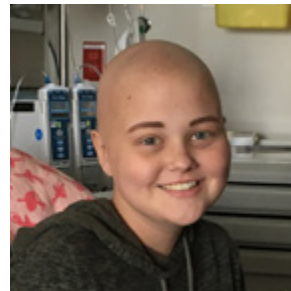
Докакто се стремя да стана достойна за възвисяване¹¹, аз ценя дара на покаянieto¹² и всеки ден се опитвам да бъда по-добра¹³. С вяра¹⁴ ще укрепвам своя дом и семейство¹⁵, ще склочвам и спазвам свещени завети¹⁶ и ще получа обредите¹⁷ и благословиите на светия храм¹⁸.

Бела, от Исландия

Джоузефин, от Африка

Аштин, която се бори с рак

Забележете промяната от „ние“ на „аз“. Тези истини се отнасят за вас лично. Вие *сте* възлюбени дъщери на Небесни Родители. Вие *сте* заветни ученици на нашия Спасител Исус Христос. Каня ви да изучавате тези думи и да размишлявате над тях. Знаем, че така ще получите свидетелство за тяхната истинност. Разбирането на тези истини ще промени начина, по който посрещате трудностите. Знанието кои сте и каква е вашата цел ще ви помага волята ви да бъде в съответствие с тази на Спасителя.

Докато следвате Исус Христос, ще получавате мир и напътствия.

Класове в Младите жени

Втората област на промени засяга класовете на Младите жени. Старейшина Нийл А. Максвел казва: „Толкова често това, от което хората се нуждаят наистина много, е да бъдат защитени от житейските бури в убежището на принадлежността“¹⁹. Класовете ни трябва да са убежища от бурите, безопасни места на любов и принадлежност. В опит да изградим по-голямо единство, да укрепим приятелствата и да увеличаваме това чувство на принадлежност в Младите жени, ще направим известни промени в структурата на класовете.

В продължение на повече от сто години младите жени са били

разделяни в три класа. От този момент нататък каним ръководителите на Младите жени и епископите с молитва да обмислят нуждите на всички млади жени и да ги организират според конкретните обстоятелства в районите. Ето няколко примера за това как може да изглежда това:

- Ако имате няколко млади жени, бихте могли да имате един клас в Младите жени, в който всички се събират заедно.
- Възможно е да имате голяма група млади жени на 12 години и малка група млади жени, които са по-големи. Бихте могли да решите да имате два класа: Млади жени 12 и Млади жени 13–18.
- А ако имате голям район с 60 млади жени, които идват на църква, бихте могли да имате шест класа – по един за всяка възраст, организирани по години.

Както и да са организирани класовете ви, вие, млади жени, сте важни за изграждането на единство. Бъдете светлина за хората около вас. Бъдете източник на любовта и загрижеността, които се надявате да получавате от другите. С молитва в сърцето продължавайте да помагате и да вършите добро. Като правите това, животът ви ще бъде изпълнен с доброта. Ще изпитвате по-добри чувства към другите и ще започнете да виждате тяхната доброта.

Имена на класовете на Младите жени

Трето, с тази нова организация на класовете, всички класове ще бъдат наричани с единното наименование „Млади жени“²⁰. Ще преустановим използването на имената „Кошер“, „Мая“ и „Лавров венец“.

Укрепвайте президентствата на класовете

Последната област, за която ще говоря, е важноста на президентствата на класовете. Независимо как са организирани класовете на Младите жени, *всеки клас трябва да има президентство на класа!*²¹ Божествено постановено е младите жени да бъдат призовавани да ръководят в младостта си.

Ролята и целта на президентствата на клас е укрепена и е по-ясно определена. Делото по спасението е една от тези значими отговорности, особено в областта на служението, мисионерската работа, връщането към активност, храмовата работа и работата по семейна история²². Да, точно така събираме Израил²³ – едно славно дело за всички млади жени като членове на Господния младежки батальон.

Както знаете, за да ръководи Своя народ, Господ призовава президентства на всяко ниво във Църквата. Млади жени, да сте членове на президентство на клас може да е първата ви възможност да участвате в този вдъхновен модел на ръководене. Възрастни ръководители, направете приоритет призоваването на президентства на клас и после водете редом с тях, като ги съветвате и напътствате, за да имат успех²⁴. Каквото и да е нивото на опитност като ръководители на президентството на класа, започнете оттам, където са и им помагайте да развиват уменията и увереността, които ще ги благославят като ръководители.

Клоуи

Бъдете близо до тях, но не ги измествайте. Духът ще ви напътства, докато вие напътствате тях.

За да илюстрирам важната роля на родителите и ръководителите като учители, нека ви разкажа една история. Клоуи била призвана да служи като президентка на клас. Нейният мъдръ свещенически ръководител я насърчил да търси Господната помощ, за да препоръча имена за своето президентство. Клоуи се молила и доста бързо получила вдъхновение кои да препоръча за свои съветнички. Докато продължавала да мисли и да се моли за секретар, Духът многократно насочвал вниманието ѝ към една млада жена, което я изненадало – тя рядко посещавала събрания или дейности в Църквата.

Чувствайки се леко несигурна по отношение на подтика, Клоуи говорила с майка си, която ѝ обяснила, че един от начините, по които можем да получаваме откровения, е чрез повтарящи се мисли. С подновена увереност Клоуи почувствала, че може да препоръча тази млада жена. Епископът отправил призованието и младата жена го приела. След като била отделена като секретар, тази мила млада жена казала: „Знаете ли, никога не съм чувствала, че има място за мен или че съм нужна някъде. Не чувствах, че съм на мястото си. Но с това призование чувствам, че все едно Небесният Отец има цел и място за мен“. Когато Клоуи и майка ѝ си тръгнали от събранието, Клоуи се обърнала към майка си и казала със сълзи на очи: „Откровенията са нещо реално! Откровенията наистина действат!“

Президентства на класове, вие сте призвани от Бог и ви е поверено да ръководите група Негови дъщери. „Господ ви познава. ... Той

(е) избра(л) вас“²⁵. Били сте *отделени* от човек, който има свещеническа власт, а това означава, че като изпълнявате задълженията по призованията си, вие упражнявате свещеническа власт. Имате важна работа за вършене. Бъдете чувствителни за подтиците на Светия Дух и действайте според тях. По този начин ще можете да служите с увереност, защото няма да служите сами!

Президентки на класове, нуждаем се от вашата мъдрост, глас и енергия в новия съвет на младежите в района, който старейшина Кунтин Л. Кук обяви днес. Вие сте важна част от решението за посрещане на нуждите на вашите братя и сестри²⁶.

Тези промени в организацията и ръководството на класовете могат да започнат веднага, когато районите и клоновете са готови, но това трябва да стане не по-късно от 1 януари 2020 г.

Скъпи мои сестри, свидетелствам, че тези промени, за които говорих днес, са вдъхновени указания от Господ. Като прилагаме усърдно тези промени, нека никога не забравяме

целта ни – да укрепваме решимостта си да следваме Исус Христос и да помагаме на другите да дойдат при Него. Свидетелствам, че това е Неговата Църква. Толкова съм благодарна, че Той ни позволява да бъдем важна част от свящото Му дело.

Моля се същият Дух, Който е вдъхновил тези промени, да води и вас, докато напредвате по заветната пътека. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Римляните 8:35–39.
2. Ръсел М. Нелсън, „Свидетели, кворуми на свещеничеството на Аарон и класове в Младите жени“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 39.
3. Вж. Притчи 3:5–7, Яков 7:5.
4. Вж. Римляните 8:16–17; Учение и завети 76:24; „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
5. Вж. 2 Петър 1:3–4, Алма 37:44; Учение и завети 78:18; „Семейството: прокламация към света“.
6. Вж. Йоан 13:14–15, 35.
7. Вж. Матей 22:37–39, 25:40; 3 Нефи 12:48.
8. Вж. Йоан 16:13; 3 Нефи 14:7–8; Мороний 7:13, 10:5; Учение и завети 8:2, 9:8, 11:13.
9. Вж. Матей 20:26–28, 22:37–39, 25:34–40; 3 Нефи 26:19.
10. Вж. Исая 43:10, Мосия 18:9; Учение и завети 14:8.
11. Вж. Римляните 8:17; 2 Нефи 9:18, 31:20; Учение и завети 84:38, 132:49; Моисей 1:39.
12. Вж. Еламан 12:23, Мороний 10:33; Учение и завети 58:42.
13. Вж. Алма 34:33; Учение и завети 82:18.
14. Вж. Евреите 11, 2 Нефи 31:19–20, Алма 32:21.
15. Вж. Исус Навин 24:15; Учение и завети 109:8, 132:19.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ХЕНРИ Б. АЙРИНГ
Втори съветник в Първото президентство

16. Вж. Изход 19:5; 1 Нефи 14:14; 2 Нефи 11:5; Учение и завети 54:6, 66:2, 90:24.
17. Вж. Мосия 13:30, Алма 30:3, Учение и завети 84:20–22, Символът на вярата 1:3.
18. Вж. Псалми 24:3, Исая 2:3, Йезекиил 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 55.
20. Класовете следва да бъдат наричани с обединяващото наименование „Млади жени“. За да се посочи конкретен клас, включете възрастта – например „Млади жени 12–14“, „Млади жени 15–18“ (вж. *Handbook 2: Administering the Church*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org).
21. Следва да бъде призовано президентство на класа за всеки клас в Младите жени. Когато това е възможно, трябва да бъде призовано пълно президентство с президентка, две съветнички и секретар. Ако е необходимо, може да бъде призовано частично президентство (вж. *Handbook 2*, 10.3.5).
22. Вж. *Handbook 2*, 10.3.5.
23. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
24. Допълнителни указания за пълнолетни ръководителки на Младите жени има в *Handbook 2*, глава 10.
25. Хенри Б. Айринг, „Издигнете се до призованието си“ *Лиухона*, ноем. 2002 г., с. 76.
26. Ако имате само един клас и едно президентство на клас, пълното президентство може да участва в младежкия съвет на района заедно с президентите на кворумите на свещеничеството на Аарон, за да има баланс между млади жени и млади мъже (вж. *Handbook 2*, 18.2.9).

Жените на завета в партньорство с Бог

Превръщането на една жена в жена на завета, която служи в партньорство с Бог, е възвишеният и добър начин, по който Божиите дъщери винаги са се отнасяли майчински, винаги са ръководели и служели.

Благодарен съм за благословията да се обърна към вас, Божиите дъщери на завета. Тази вечер целта ми е да ви насърча във великата служба, в която сте призовани. Да, всяка Божия дъщеря, която слуша гласа ми, е получила призование от Господ Исус Христос.

Вашето призование е започнало, когато сте дошли в земния живот, на място и във време, избрано

за вас от Бог, Който ви познава съвършено и ви обича като Своя дъщеря. В света на духовете Той ви е познавал и учил и ви е поставил там, където да имате рядката в историята на света възможност да бъдете поканени в басейн за кръщението. Там да чуете призован служител на Исус Христос да произнесе тези думи: „Бидейки упълномощен от Исус Христос, аз те кръствам

в името на Отца и на Сина, и на Светия Дух. Амин“¹.

Когато сте излезли от водата, вие сте приели друго призвание да служите. Като нови заветни дъщери на Бог, вие сте дали обещание и сте получили отговорност в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, на която тогава сте били потвърдени за член. Вие сте сключили завет с Бог да вземете върху си името на Исус Христос, да спазвате Неговите заповеди и да Му служите.

Службата, която Господ призовава всеки един сключващ тези завети човек да върши, ще бъде съобразена с него по съвършен начин. Обаче всички заветни синове и дъщери на Бог споделят едно важно и носещо радост призвание. То е да служат на другите от Негово име.

Обръщайки се към сестрите, президент Ръсел М. Нелсън прави прекрасно обобщение на Господното призвание към вас да се присъедините към Него в Неговото дело. Той описва вашето призвание по следния начин: „Господ казва: „Делото Ми и славата Ми (е) да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“ (Моисей 1:39). Така Неговата отдадена дъщеря и ученичка наистина може да каже: „Делото ми и славата ми е да помагам на моите близки да постигнат тази небесна цел“.

Да помага на друго човешко същество да реализира своя селестриален потенциал е част от божествената мисия на жената. Като майка, учителка, светия, която възпитава, тя оформя жива глина според своите надежди. В партньорство с Бог, нейната божествена мисия е да помага на духа да живее и на душата да бъде възвисена. Това е целта на

сътворението ѝ. Тя е облагородяваща, назидаваща и възвисяваща“².

Не можете да знаете кога или за каква продължителност от време вашата лична мисия ще бъде съсредоточена върху служба в призования като това на майка, ръководител или служеща сестра. От любов, Господ не ни оставя избора за времето, продължителността или последователността на нашите назначения. Все пак знаете от Писанията и живите пророци, че всички тези назначения ще бъдат получени от всяка Божия дъщеря, независимо дали в този живот или в следващия. И всичките са подготовка за вечен живот в любящи семейства – „най-великият от всички Божии дарове“³.

Разумно ще е да насочвате всяко усилие за подготовка сега, мислейки за крайната цел. Тази задача е опростена, тъй като за всяко от тези назначения се изисква общо взето една и съща подготовка.

Нека започнем с назначението да бъдете служеща сестра. Независимо дали имате това назначение като 10-годишна дъщеря в семейство, в което бащата е починал, като президентка на Обществото за взаимопомощ, чийто град наскоро е бил засегнат от пожар, или когато сте в болница, възстановявайки се от операция – вие имате шанса да изпълнявате своето призвание от Господ да бъдете Негова служеща дъщеря.

Изглежда, че това са много различни задания за служение. Но за всички тях е необходимо подготовянето на силно, любящо сърце, неустрашима вяра, че Господ не дава заповеди, освен ако не ще подготви пътя за тях, и желание да отиваме и да вършим нещата от Негово име⁴.

Тъй като е била подготвена, 10-годишната дъщеря прегръща овдовялата си майка и се моли да знае как да помага на семейството си. И тя постоянства в молитва.

Президентката на Обществото за взаимопомощ се е подготвяла да служи преди неочаквания пожар в своя район. Тя е опознала и обикнала хората. Вярата ѝ в Исус Христос се е увеличавала през годините в резултат на получаването на отговори на нейните молитви Господ да ѝ помага в дребните постъпки на служба от Негово име. Благодарение на дългата си подготовка, тя е готова и изпълнена с желание да организира своите сестри да служат на хора и семейства в беда.

Възстановяващата се от операция сестра в болницата е била подготвена да служи на другите пациенти. Тя е прекарала целия си живот, служейки от името на Господ на всеки непознат като на блиजन и приятел. Когато усеща в сърцето си призива да служи в болницата, тя служи на другите толкова смело и с толкова любов,

че останалите пациенти започват да се надяват, че тя няма да се възстанови прекалено скоро.

По същия начин, по който се подготвяте да служите, вие можете и трябва да се подготвяте за своето призвание да бъдете ръководител за Господ, когато му дойде времето. За това ще е нужна вяра в Исус Христос, вкоренена в голямата ви любов към Писанията, за да ръководите хората и смело да преподавате Неговите слова. Тогава ще бъдете подготвени да имате Светия Дух за свой постоянен спътник. С желание ще кажете: „Аз ще направя това“, когато съветничката ви в президентството на Младите жени каже с тревога в гласа: „Сестра Алварез днес е болна. Кой ще поеме нейния урок?“

Изисква се в голяма степен същата подготовка за прекрасния ден, в който Господ ще ви призове да бъдете майки. Но ще ви бъде нужно дори още по-любящо сърце от преди. Ще ви бъде нужна вяра в Исус Христос, отвъд тази, която някога сте имали в сърцето си. И ще ви бъде нужна способност да се молите за влиянието, напътствията и утехата на Светия Дух отвъд това, което може да сте мислили, че е възможно.

Уместно е да се питате как мъж на каквато и да било възраст може да знае от какво се нуждаят майките. Това е основателен въпрос. Мъжете не могат да знаят всичко, но ние можем да научаваме някои уроци чрез вдъхновение от Бог. И също така можем много да учим чрез наблюдение, когато използваме възможността да търсим Духа да ни помага да разбираме това, което наблюдаваме.

Наблюдавам Катлийн Джонсън Айринг през 57-те години, през

които сме женени. Тя е майка на четири момчета и две момичета. До този момент тя е приела призванието да има майчино влияние върху повече от стотина преки роднини и на още стотици, които е приютила в майчиното си сърце.

Спомнете си даденото от президент Нелсън съвършено описание на божествената мисия на жената, включително мисията ѝ на майка: „Като майка, учителка, светия, който възпитава, тя оформя жива глина според своите надежди. В партньорство с Бог, нейната божествена мисия е да помага на духа да живее и на душата да бъде възвисена. Това е целта на сътворението ѝ“⁵.

От това, което знам, съпругата ми Катлийн се придържа към тази отговорност, дадена на дъщерите на Отца. Струва ми се, че ключът са думите „тя оформя жива глина според своите надежди... в партньорство с Бог“. Тя не принуждава. Тя оформя. Тя има матрица за своите надежди и спрямо нея се

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ДАЛИН Х. ОУКС
Първи съветник в Първото президентство

опитва да оформя онези, които обича и към които се отнася майчински. Нейната матрица е Евангелието на Исус Христос, доколкото мога да видя чрез изпълненото с молитви наблюдение през годините.

Превръщането на една жена в жена на завета, която служи в партньорство с Бог, е възвишеният и добър начин, по който Божиите дъщери винаги са се отнасяли майчински, винаги са ръководели и са служили, независимо от начина и мястото, които Бог е приготвил за тях. Обещавам, че ще намирате радост в пътуването си до вашия небесен дом, докато се завръщате като спазващи завети Божи дъщери.

Свидетелствам, че Бог Отец е жив и ви обича. Той ще отговаря на молитвите ви. Неговият Възлюбен Син ръководи Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни във всяка подробност. Президент Ръсел М. Нелсън е Неговият жив пророк. А Джозеф Смит е видял Бог Отец и Исус Христос и е говорил с Тях в една горичка в Палмира, Ню Йорк. Знаем, че това е истина. Също така свидетелствам, че Исус Христос е вашият Спасител и ви обича. Чрез Неговото Единение можете да бъдете пречиствани и въздигани до възвишените и свети призвания, които ще получавате. За това свидетелствам в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 20:73.
2. Russell M. Nelson, "Woman—Of Infinite Worth," *Ensign*, Nov. 1989, 22.
3. Учение и завети 14:7.
4. Вж. 1 Нефи 3:7.
5. Russell M. Nelson, "Woman—Of Infinite Worth," 22.

Двете големи заповеди

Трябва да се опитваме да спазваме и двете големи заповеди. Това изисква да се движим на тънката граница между закона и любовта.

Мои скъпи сестри в Евангелието на Исус Христос, поздравявам ви като божествено постановени пазителки на вечното семейство. Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Тази Църква (е) била възстановена, та семействата да могат да бъдат създавани, запечатвани и възвисявани за вечността“¹. Това учение води до важни изводи по отношение на тези, които се определят като лесбийки, гей, бисексуални или трансгендър, известни като ЛГБТ². Президент Нелсън също така ни напомня, че не „трябва винаги да сме съгласни едни с други, за да се обичаме едни други“³. Важно е тези пророчески учения да бъдат обсъждани от семействата, за да се отговаря на въпросите на децата и младежите. С молитва търсих вдъхновение, за да ви говоря, тъй като вие сте засегнати по уникален начин от тези въпроси, които пряко или косвено засягат всеки член на Църквата.

I.

Започвам с това, което Исус преподава като двете големи заповеди.

„Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.

Тази е първа и най-голяма заповед.

А втора, подобна на нея, е тази: „Да възлюбиш ближния си, както себе си“⁴.

Това означава, че ни е заповядано да обичаме всички, тъй като от притчата на Исус за добрия самарянин учим, че всеки е наш ближнен⁵. Но нашето усърдие да спазваме тази втора заповед не трябва да ни кара да забравяме първата – да обичаме

Бог с цялото си сърце, душа и ум. Ние проявяваме тази обич, като спазваме Неговите заповеди⁶. Бог изисква от нас да спазваме Неговите заповеди, тъй като само чрез такова подчинение, включващо покаяние, можем да се завърнем да живеем в Неговото присъствие и да станем свършени като Него.

По време на своя реч към пълнолетните младежи на Църквата наскоро президент Ръсел М. Нелсън говори за това, което той нарече „силната връзка между любовта на Бог и Неговите заповеди“⁷. Законите, които най-значимо засягат въпросите, свързани с тези, които се определят като ЛГБТ, са Божият закон за брака и неговият спътник – законът за целомъдрието. И двата са съществени в плана на нашия Небесен Отец за спасението на Неговите чедра. Както учи президент Нелсън: „В основата на законите на Бог изцяло стои Неговата безпределна любов към нас и желанието Му да станем всичко, което можем да станем“⁸.

Президент Нелсън учи: „Много страни... са узаконили

еднополовите бракове. Като членове на Църквата, ние уважаваме законите на страната, ... включително гражданския брак. Обаче истината е, че в началото... бракът е постановен от Бог! И до ден днешен Бог определя брака като съюз между мъж и жена. Бог не е променил *Свое*то определение за брака“.

Президент Нелсън продължава: „Бог също така не е променил Своя закон за целомъдрието. Изискванията за влизане в храма не са били променени“⁹.

Президент Нелсън ни напомня, че „нашата отговорност като апостоли е да преподаваме истината и нищо друго. Тази отговорност *не* дава право (на апостолите) да променяме божествените закони“¹⁰. Затова, сестри мои, ръководителите на Църквата трябва винаги да поучават за уникалната важност на брака между мъж и жена и свързания с него закон за целомъдрието.

II.

Делото на Църквата на Исус Христос на светиите от последните

дни в крайна сметка е съсредоточено върху подготвяне на Божиите чедра за селестиалното царство и по-конкретно за най-висшата слава – възвисяване или вечен живот. Тази най-възвишена съдба е възможна единствено чрез брак за вечността¹¹. Вечният живот включва силите за сътворение, присъщи на съюза между мъж и жена¹² – това, което съвременното откровение описва като „продължение на потомствата им во веки веков“¹³.

В своето обръщение към пълнолетните младежи президент Нелсън учи: „Това да живеете според Божиите закони ще ви пази в безопасност, докато напредвате към възвисяване“¹⁴, което означава да станете като Бог с възвисяния живот и божествен потенциал на нашите Небесни родители. Това е съдбата, която желаем за всички, които обичаме. Поради тази любов, не трябва да позволяваме нашата любов да избухва на заден план заповедите и плана на Бог, които знаем, че ще донесат най-голямо щастие на обичните ни хора.

Но има много хора, които обичаме, включително такива, които имат възстановеното Евангелие в живота си, но не вярват в Божиите заповеди по отношение на брака и закона за целомъдрието или избират да не ги спазват. Какво да кажем за тях?

Ученията на Бог ни показват, че всички сме Негови чедра и че Той ни е създал, за да имаме радост¹⁵. От съвременното откровение научаваме, че Бог е осигурил план за земен живот, по време на който всички можем да избираме или да се подчиняваме, като така се стремим към Неговите най-висши благословии, или да вземаме решения, които водят до едно от царствата с по-нисша степен на слава¹⁶. Поради огромната любов

на Бог към всички Негови чеда, дори тези царства с по-нисша степен на слава са по-прекрасни, отколкото смъртните могат да си представят¹⁷. Единението на Исус Христос прави всичко това възможно, тъй като Той „прославя Отца и спасява всички творения на ръцете Му“¹⁸.

III.

Говорих за първата заповед, но какво да кажем за втората? Как спазваме заповедта да обичаме своите ближни? Ние се стремим да убеждаваме нашите членове, че към тези, които следват ученията и действията на лесбийки, гейове, бисексуални и трансгендъри, трябва да се отнасяме с любовта, която нашият Спасител ни заповядва да проявяваме към всички наши ближни. Затова, когато еднополовите бракове бяха обявени за законни в Съединените щати, Първото президентство и Кворума на дванадесетте заявиха: „Евангелието на Исус Христос ни учи да обичаме всички хора и да се отнасяме към тях мило и любезно, дори и когато не сме съгласни с тях. Ние потвърждаваме, че тези, които се ползват от закони или съдебни решения, узаконяващи еднополовите бракове, не трябва да се сблъскват с неуважение“¹⁹.

Освен това, никога не трябва да преследваме тези, които не споделят нашите вярвания и отдаденост²⁰. За съжаление някои хора, които се борят с тези проблеми, се чувстват подценявани и отхвърляни от някои членове и ръководители от нашите семейства, райони и колове. Всички трябва да се стремим да сме по-мили и по-любезни.

IV.

Поради неразбираеми за нас причини, имаме различни трудности в

земния си живот. Но знаем, че Бог ще помага на всички нас да преодоляваме тези трудности, ако искрено търсим Неговата помощ. След като сме страдали и сме се покаяли за нарушаването на законите, на които сме били учени, съдбата на всички нас е царство на слава. Последното отсъждане ще бъде от Господ, Който единствен има необходимите знания, мъдрост и милост, за да съди всички ни.

Междувременно трябва да се стремим да спазваме и двете големи заповеди. Това изисква да се движим на тънката граница между закона и любовта – да спазваме заповедите и да вървим по заветната пътека, докато обичаме ближните си. Този път изисква от нас да се стремим към божествени вдъхновения какво да подкрепяме, на какво да се противопоставяме, как да обичаме и слушаме с уважение и как да преподаваме. Този път изисква да не правим компромиси със заповедите, но да проявяваме в пълна степен разбиране и любов. Трябва да проявяваме разбиране към децата, несигурни в своята сексуална ориентация, но да възпираме преждевременното категоризиране, тъй като при повечето деца тази несигурност значително намалява с времето²¹. Нашият път се противопоставя на усилията за отдалечаване от заветната пътека и отказва подкрепа на тези, които

отвеждат хората далеч от Господ. При всичко това трябва да помним, че Бог обещава надежда, велика радост и благословии за всички, които спазват Неговите заповеди.

V.

Майки, бащи и всички ние имаме отговорността да учим другите и на двете големи заповеди. За жените от Църквата президент Спенсър У. Кимбъл описва това задължение в своето велико пророчество: „Повечето от големия растеж на Църквата в последните дни ще се дължи на това, че много от добрите жени от света... ще бъдат привлечени в Църквата. Това ще става според степента, в която жените в Църквата изразяват праведност и яснота в живота си, и според степента, в която те биват виждани като отличаващи се и различни... от жените на света. ... По този начин именно примерът на жените в Църквата ще бъде значима сила в растежа на Църквата в последните дни – както в количествено, така и в духовно изражение“²².

Говорейки за това пророчество, президент Ръсел М. Нелсън заявява, че „денят, който президент Кимбъл предрича, е настъпил. Вие сте жените, които той вижда!“²³ Като чухме това пророчество преди 40 години, не осъзнавахме, че сред тези, които може да бъдат спасени от жените на тази Църква, ще бъдат наши скъпи

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

приятели и близки, които сега се влияят от светски приоритети и изопачени от дявола представи. Моята молитва и благословия са да преподават и да действат, за да изпълняват това пророчество, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Селестиален брак“, *Лиахона*, ноем. 2008 г., с. 93.
2. Има прекалено много комбинации от букви, които може да бъдат споменати, но тези основни са достатъчни за тази реч.
3. Ръсел М. Нелсън, бележки по време на годишна конвенция на Националната асоциация за напредък на цветнокожите (NAACP), Детройт, Мичигън, 21 юли 2019 г.
4. Матей 22:37–39.
5. Вж. Лука 10:29–37.
6. Йоан 14:15.
7. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God” (Brigham Young University devotional, Sept. 17, 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God.”
9. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God.”
10. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God.”
11. Вж. Учение и завети 132:7–13.
12. Вж. 1 Коринтяните 11:11, Учение и завети 131:1–4.
13. Учение и завети 132:19.
14. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God.”
15. Вж. 2 Нефи 2:25.
16. Вж. Учение и завети 76:71–113.
17. Вж. Учение и завети 76:89.
18. Учение и завети 76:43, курсив добавен.
19. “Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States,” enclosure to First Presidency letter, June 29, 2015.
20. Вж. Далин Х. Оукс, „Да обичаш околните и да живееш с различията“, *Лиахона*, ноем. 2014 г., с. 25–28; „Любовта и законът“, *Лиахона*, ноем. 2009 г., с. 26–29.
21. Вж. например Michelle Forcier, “Adolescent Sexuality,” UpToDate, June 3, 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 222–223.
23. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиахона*, ноем. 2015 г., с. 96.

Духовни богатства

Като упражнявате вяра в Господ и Неговата свещеническа сила, способността ви да черпите от духовните богатства, предоставяни от Господ, ще се увеличава.

Благодаря ви за тази прекрасна музика. Докато всички изправени пяхме заедно химна „За пророка ни славим Те, Боже“, две мисли обзеха ума ми. Едната от тях е относно Пророка Джозеф Смит, пророка на тази диспенсация. Любовта и възхищението ми към него нарастват с всеки изминал ден. Втората мисъл се появи, когато погледнах към моята съпруга, дъщерите, внучките и правнучките ми. Почувствах сякаш искам всяка една от вас да стане част от моето семейство.

Преди няколко месеца, в края на сесия по надаряване, казах на съпругата си, Уенди: „Надявам се, че сестрите разбират даваните им в храма духовни богатства“. Сестри, често си мисля за вас; така беше и преди два месеца, когато Уенди и аз посетихме Хармони, щата Пенсилвания.

За втори път отиваме там. Отново бяхме дълбоко трогнати, докато вървахме по свещената земя. Именно край Хармони Йоан Кръстител се явил на Джозеф Смит и възстановил свещеничеството на Аарон.

Именно там апостолите Петър, Яков и Йоан се явили, за да възстановят свещеничеството на Мелхиседек.

Именно в Хармони Ема Хейл Смит служила като първият писар, докато Пророкът превеждал Книгата на Мормон.

И именно в Хармони Джозеф получил откровение, известяващо Господната воля на Ема. Господ напътства Ема да разяснява Писанията, да увещава членовете, да получи Светия Дух и да прекарва време „за научаване на много неща“. Тя е посъветвана да остави „настрана нещата от този свят и да търс(и) нещата от един по-добър“, както и да се придържа здраво към сключените завети с Бог. Господ завършва напътствията Си със следните убедителни думи: „Това е Моят глас към всички“¹.

Всичко, което се случва в този географски район, има трайни последици за *вашия* живот. Възстановяването на свещеничеството, заедно със съвета на Господ към Ема, могат да напътстват и благославят всяка от вас. Как ми се иска да разберете, че възстановяването на свещеничеството е толкова актуално за вас като жена, колкото и за всеки мъж. Тъй като свещеничеството на Мелхиседек е било възстановено, спазващите заветите и жени, и мъже, имат достъп до „*всички* духовни благословии в Църквата“² или, можем да кажем, до всички Господни духовни богатства за Неговите чедра.

Всяка жена и всеки мъж, които сключват завети с Бог и ги спазват, и които участват достойно в свещеническите обреди, имат директен достъп до силата Божия. Надарените в Господния дом са получили като дар Божията свещеническа сила, в

резултат на сключения завет, както и дар на знание, за да разбират как да черпят от тази сила.

Небесата са точно толкова отворени за *жените*, надарени с Божията свещеническа сила, произтичаща от свещенически завети, колкото и за мъжете, носители на свещеничеството. Моля се всяка от вас да усети тази истина в сърцето си, защото вярвам, че това ще промени живота ви. Сестри, вие имате правото да черпите свободно от силата на Спасителя, за да помагате на вашето семейство и обичаните от вас хора.

Сега може би си казвате: „Това звучи прекрасно, но как да го направя? Как да черпя от силата на Спасителя в живота си?“

Няма да намерите инструкции за това в никое ръководство. Светият Дух ще бъде личният ви наставник в стремежа ви да разбирате какво Господ желае от вас да знаете и правите. Този процес не е нито бърз, нито лесен, но *е* духовно оживотворяващ. Какво би могло да бъде по-възвращащо от това с помощта на Духа да разбираме Божията сила – свещеническата сила?

Това, което *мога* да ви кажа е, че, за да получавате достъп до Божията сила в живота си, вие се нуждаете от същите неща, които Господ наставлява Ема и всяка от вас да правите.

И така, аз ви каня с молитва да изучите раздел 25 от Учение и завети и да видите какво Светият Дух ще *ви* научи. Вашето лично, духовно усилие ще ви носи радост, като придобивате, разбирате и използвате силата, с която сте били надарени.

Част от това усилие ще изисква от вас да изоставите много от нещата на този свят. Понякога се отнасяме повърхностно към отделянето от света и неговите раздори, натрапчиви изкушения и лъжливи философии. Но, за да можем *наистина* да не сме от света, трябва да преосмисляме внимателно и редовно живота си. Като правите това, Светият Дух ще ви подсказва какво вече не е нужно, или с какво не трябва да си губите времето и енергията.

Като отвърщате поглед от разсейващите влияния на света, някои настоящи ваши приоритети ще изгубят важност. Ще трябва да казвате „не“ на определени неща, дори и да

изглеждат безобидни. Като поемете и продължавате по този отнемащ цял живот път на посвещаване на Господ, промените във вашата перспектива, чувства и духовна сила ще ви удивляват!

Сега и малко предупреждение. Има хора, които се стремят да ограничават способността ви да използвате Божията сила. Има хора, които ще ви карат да се съмнявате в себе си и да подценявате необятните си духовни възможности на праведна жена.

Със сигурност противникът не иска да разбирате сключения при кръщението ви завет, нито пък дълбокото надаряване със знание и сила, които сте получили или ще получите в храма – Господния дом. И Сатана определено не иска да разбирате, че всеки път, когато служите и се покланяте на Бог в храма, вие си тръгвате оттам въоръжени с Божията сила и ангелите Му „имат грижа“ за вас³.

Сатана и последователите му непрекъснато ще поставят пречки по пътя ви, за да ви отделят от разбирането за духовните дарове, с които сте били благословени или можете да бъдете благословени. За съжаление, някои пречки може да са в резултат от нечие неправилно поведение. Натъжава ме да знам, че някои от вас се чувствате ненужни или подценявани от свещенически ръководител или сте малтретирани или предадени от съпруг, баща или предполагаем приятел. Изпитвам дълбока тъга, че която и да е от вас може да се чувства пренебрегвана, неуважавана или недооценена. Подобни нападки срещу вас нямат място в царството Божие.

И обратното – вълнувам се, когато чувам за свещенически ръководители, които насърчават участието на жените в съветите на района и кола. Вдъхновявам се от всеки съпруг, който показва, че неговата най-важна свещеническа отговорност е да се грижи за съпругата си⁴. Възхвалявам мъжа, който проявява дълбоко уважение към способността на съпругата си да получава откровение и който я цени като равнопартньор в брака.

Когато един мъж си даде сметка за величието и силата на праведната, търсеща истината и надарена жена светия от последните дни, чудно ли е тогава, че той става на крака, когато тя влезе в стаята?

От древни времена жените са благословени с уникален морален компас – способността да различават правилното от грешното. Този дар се увеличава за онези, които сключат и спазват завети. И намалява за хората, които по свое желание пренебрегват Божиите заповеди.

Бързам да добавя, че не извинявам мъжете по никакъв начин от Божието изискване – *те също* да различават между правилното и грешното. Но, мои скъпи сестри, вашата способност да разграничавате истината от заблудата, да се застъпвате за моралността в обществото, е от съществено значение в тези последни дни. И ние разчитаме на вас да учите другите да постъпват по този начин. Нека бъде съвсем ясен за това: ако светът изгуби моралната нравственост на жените, той *никога* няма да може да се възстанови.

Ние, светиите от последните дни, не сме от този свят; ние сме от заветния Израил. Призовани сме да подготвяме хората за Второто пришествие на Господ.

Сега нека разясня няколко допълнителни гледни точки по отношение на жените и свещеничеството. Когато сте отделени, за да служите в определено призвание, под ръководството на притежаващ свещеническите ключове брат, като например вашия епископ или президент на кол, на вас ви се дава свещеническата власт да изпълнявате това призвание.

По подобен начин, в светия храм, вие имате властта да участвате и извършвате свещенически обреди *всеки път*, когато отивате там. Вашето храмово надаряване ви подготвя за това.

Ако сте надарени, но на този етап съпругът ви не е носител на свещеничеството и някой ви каже: „Жалко, че нямате свещеничеството в дома си“, моля разберете, че това твърдение е погрешно. Може да нямате носител на свещеничеството в дома си, но вие сте приели и сключили свещени завети с Бог в Неговия храм. Тези завети са източникът

на надаряването ви с Неговата свещеническа сила. И помнете, ако съпругът ви почине, вие ставате главата на семейството.

Като праведна, надарена жена светия от последните дни, вие говорите и учите със сила и власт от Бог. Чрез увещаване и общуване, ние се нуждаем от вашия глас при преподаването на Христовото учение. Нуждаем се от вашия принос в съветите на семейството, района или кола. Вашето участие е съществено и никога маловажно!

Мои скъпи сестри, силата ви ще нараства, като служите на другите. Вашите молитви, пост, четене на Писанията и служба в храма и работата по семейната история ще разтвоят небесата за вас.

Умоляваме ви да изучавате с молитва *всички* истини, които можете да намерите относно свещеническата сила. Можете да започнете с Учение и завети, раздел 84 и 107. Тези раздели ще ви насочат към други откъси. Писанията и ученията на съвременните пророци, гледачи и откровители са изпълнени с тези истини. С нарастването на вашето разбиране и, като упражнявате вяра в Господ и в Неговата свещеническа сила, способността ви да черпите от духовните богатства, предоставяни от Господ, ще се увеличава. Като правите това, вие ще ставате по-способни да допринасяте за създаването на вечни семейства, които са единни, запечатани в Господния храм и изпълнени с обич към нашия Небесен Отец и Исус Христос.

Всички наши усилия да си служим един на друг, да оповестяваме Евангелието, да усъвършенстваме светиите и да изкупваме мъртвите, се обединяват в едно в светия

храм. Сега имаме 166 храма по света и очакваме още.

Както знаете, храмът Солт Лейк, Храмовият площад и площада близо до Офиса на Църквата ще бъдат реновирани с проект, който ще започне в края на тази година. *Този* свещен храм трябва да бъде съхранен и подготвен да вдъхновява бъдещите поколения, така както е оказал влияние върху нас в това поколение.

С разрастване на Църквата, ще бъдат строени повече храмове, за да може повече семейства да имат достъп до най-голямата от всички благословии – вечното семейство⁵. За нас храмът е *най-свещената* постройка в Църквата. Когато са съобщени плановете за изграждането на нов храм, това става важна част от нашата история. Както вече обсъдихме това тази вечер, вие сестри сте съществена част от храмовото дело, а храмът е мястото, където ще получавате най-големите си духовни богатства.

Слушайте внимателно и благоговейно, докато съобщавам плановете за строеж на осем нови храма. Ако обявя храм на място, което е специално за вас, просто склонете

главата си в благодарствена молитва в сърцето. С удоволствие обявяваме плановете за строеж на храмове на следните места: Фрийтаун, Сиера Леоне; Орем, Юта; Порт Морсби, Папуа Нова Гвинея; Бентънвил, Арканзас; Баколод, Филипините; Макалън, Тексас; Кобан Гватемала и Тейлърсвил, Юта. Благодаря ви, скъпи сестри. Много ценим начина, по който приехте това съобщение и ви благодарим за вашата благоговейна реакция.

Сега в заключение, бих искал да ви оставя благословия да можете да разбирате свещеническата сила, с която сте надарени и да можете да я увеличавате, като упражнявате вяра в Господ и в силата Му.

Скъпи сестри, с дълбоко уважение и благодарност изразявам обичта си към вас. Смирено заявявам, че Бог е жив! Исус е Христос. Това е Неговата Църква. За това свидетелствам в святоото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 25:7–16.
2. Учение и завети 107:18, курсив добавен.
3. Учение и завети 109:22.
4. Вж. Учение и завети 131:2–4.
5. Вж. Учение и завети 14:7.

ОТ СТАРЕЙШИНА ГЕРИТ У. ГОНГ
От Кворума на дванадесетте апостоли

Произтичаща от сключените завети връзка с Бог и Неговите чеда

*Произтичащата от склучените завети
връзка ни благославя с възможността да
бъдем с Бог и да вървим с Неговите чеда по
заветната пътека.*

Скъпи братя и сестри, чух история за начина, по който едно дете от Неделното училище за деца се учи да се моли: „Благодаря Ти за буквата А, буквата Б, ... буквата Ж“. Молитвата на детето продължава: „Благодаря Ти за буквите Ъ Ю, Я. Скъпи Небесни Отче, благодаря Ти за цифрата 1, цифрата 2“. Учителката се притеснява, но мъдро изчаква. Детето казва: „Благодаря Ти за цифрата 5, цифрата 6 – и Ти благодаря за моята учителка в Неделното училище за деца. Тя е единственият човек, който някога ми е позволявал да довърша молитвата си“.

Небесният Отец наистина чува всяка детска молитва. С безкрайната Си любов Той ни кани да започнем да вярваме и да склучваме завети, за да се присъединим към Църквата.

Този свят е пълен с миражи, илюзии, измами. Толкова много неща изглеждат преходни и повърхностни. Когато свалим маските, преструвките, влиянието на социалните медии, ние започваме да копнеем за нещо повече от мимолетна бляскава външност, краткотрайни връзки или преследването на светски егоизъм. За щастие, има начин да се достигне до отговори на важните неща.

Когато спазваме Божиите велики заповеди да обичаме Него и хората около нас посредством завет, правим това не като странници или гости, а като Негови чеда, които са си у дома¹. Все още е в сила древният парадокс. Когато склучваме завети и изгубваме светските си склонности благодарение на възникналата връзка с Бог и Неговите чеда, намираме

своята вечна същност² и ставаме нейна най-добра версия – свободна, жива, истинска - и така определяме най-важните си взаимоотношения. Да имаме произтичащата от заветите връзка с Бог и Неговите чеда означава да склучваме и спазваме тържествени обещания към Бог и един друг, чрез свещени обреди, които канят силата на божествеността да бъде проявявана в нашия живот³. Когато склучим завет, давайки всичко от себе си, ставаме повече от това, което сме. Връзката с Бог и Неговите чеда, произтичаща от склучените от нас завети, определя нашето място, история, способност за промяна. Тя поражда вяра в живота и спасението⁴.

Божествените завети стават източник на любов към и от Бог и следователно един към друг. Бог, нашият Небесен Отец, ни обича повече и ни познава по-добре, отколкото познаваме себе си. Вярата в Исус Христос и личната промяна (покаяние) води до милост, благодат, прошка. Те облекчават болката, самотата, несправедливостта, които изпитваме в земния живот. Тъй като е Бог, нашият Небесен Отец иска да получим най-великия Божий дар – неговата радост, Неговия вечен живот⁵.

Нашият Бог е Бог на заветите. Чрез Своето естество Той „спазва завети и показва милост“⁶. Неговите завети устояват „докато трае времето или докато земята съществува, или докато остане дори един човек на земята, за да бъде спасен“⁷. Не е предвидено да се скитаме в екзистенциална несигурност и съмнения, а да се радваме на ценени взаимоотношения в завета, „по-силн(и) от връзките на смъртта“⁸.

Божии обреди и завети са еднакви за всички, но тяхното изпълнение зависи лично от всеки от

нас. Според Божията справедливост всеки човек навсякъде и на всяка възраст може да приеме спасителни обреди. В сила е свободата на избор – отделните хора избират дали да приемат предложените обреди. Обредите на Бог предоставят пътни знаци по Неговата заветна пътека. Наричаме плана на Бог да доведе чедата Си у дома плана на изкупление, плана на спасение, плана на щастие. Изкуплението, спасението, селестиалното щастие са възможни, защото Исус Христос „извърши това съвършено единение“⁹.

Произтичащата от сключените завети връзка ни благославя с възможността да бъдем с Бог и да вървим с Неговите чедата по заветната пътека.

Първо, в центъра на тази връзка стои Исус Христос, „Посредника на Новия Завет“¹⁰. Всичко може да се подрежда за наше добро, когато сме „осветени в Христа... в завета на Отца“¹¹. Онези, които останат предани до края, получават всяка добра и обещана благословия. „Щастливо(то) състояние на онези, които спазват Божиите заповеди“ е да бъдат „благословени във всички неща, и тленни, и духовни“ и да „живеят с Бога в... нескончаемо щастие“¹².

Когато почитаме нашите завети, понякога може да чувстваме, че сме заобиколени от ангели. И така и ще бъде – заобиколени от хората, които обичаме и които ни благославят от тази страна на завесата, и от онези, които ни обичат и благославят от другата страна на завесата.

Неотдавна със сестра Гонг видяхме в една болнична стая изключително загрогващ пример за тази връзка с Бог и Неговите чедата, произтичаща от сключените завети. Един млад баща отчаяно се нуждаеше от трансплантация на бъбрек. Семейството му

бе плакало, постило и се молило да може той да получи бъбрек. Когато се разбра, че току-що се е появил животноспасяващ бъбрек, неговата съпруга тихичко каза: „Дано другото семейство е добре“. По думите на апостол Павел, тази връзка с Бог и Неговите чедата е „да се утеша между вас взаимно с вас чрез общата вяра, която е и ваша, и моя“¹³.

По житейския ни път може да изгубим вяра в Бог, но Той никога не губи вяра в нас. Един вид, винаги ни чака, за да ни упъти. Той ни кани да дойдем или се върнем към заветите, които бележат Неговия път. Той чака, готов да ни прегърне, дори когато сме „още далеч“¹⁴. Когато гледаме с око на вяра модела, сюжета или свързаните точки в нашия опит, можем да виждаме Неговите нежни милости и насърчение, особено в нашите изпитания, скърби и трудности, както и в нашите радости. Независимо колко често се спъваме или падаме, ако продължаваме да се движим към него, Той ще ни помага, стъпка по стъпка.

Второ, можем да държим в ръка Книгата на Мормон като доказателство за нашата връзка с Бог и Неговите чедата. Книгата на Мормон е обещаното средство за събирането на Божиите чедата, пророкувано като един нов завет¹⁵. Като четем Книгата на Мормон сами или с други хора, независимо дали наум или на глас, можем да молим Бог „с искрено сърце, с истинско намерение, вярвайки в Христа“ и да получаваме чрез силата на Светия Дух уверение, че Книгата на Мормон е истинна¹⁶. Това включва уверението, че Исус Христос е нашият Спасител, Джозеф Смит е пророкът на Възстановяването, а Църквата на Господ е наречена на Негово име – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни¹⁷.

Книгата на Мормон говори чрез древен и съвременен завет на вас, които сте чедата на Лехий, „чедата на пророците“¹⁸. Вашите предци са получили заветното обещание, че вие, техните потомци, ще разпознаете в Книгата на Мормон един глас, като че изпод праха¹⁹. Гласът, който чувствате, докато четете, свидетелства, че сте „чедата на завета“²⁰ и Исус е вашият Добър Пастир.

Книгата на Мормон кани всички ни, по думите на Алма, да встъпим „завет с (Господ), че ще Му служи(м) и ще спазва(ме) Неговите завети, за да може Той да излее по-изобилно Духа Си върху (нас)“²¹. Когато искаме да се променяме към по-добро, както го е казал някой: „да спрем да бъдем нещастни, а да бъдем щастливи, че сме щастливи“ – ние можем бъдем възприемчиви за насоки, помощ и сила. Можем да дойдем чрез завет, за да сме заедно с Бог и с една общност от вярващи хора и да получаваме благословиите, обещани в учението на Христос²² – сега.

Възстановената свещеническа власт и сила да се благославят всички Негови чедата е едно трето измерение на връзката ни с Бог и Неговите чедата, произтичаща от сключените завети. В тази диспенсация Йоан Кръстител и апостолите Петър, Яков и Йоан са дошли като прославени пратеници от Бог, за да възстановят Неговата свещеническа власт²³. Божието свещеничество и Неговите обреди подслаждат връзките на земята и могат да запечатат заветните връзки в небесата²⁴.

Свещеничеството може да благославя буквално от люлката до гроба – от име и благославяне на бебе до освещаване на гроб. Свещеническите благословии изцеляват, утешават, напътстват. Един баща бил ядосан на сина си, докато не го обзела

опрощаваша любов, когато давал на сина си прочувствена свещеническа благословия. Бидейки единствен член на Църквата в семейството си, една скъпа млада жена не била сигурна, че Бог я обича, докато не получила вдъхновена свещеническа благословия. По целия свят благородни патриарси се подготвят духовно, за да дават патриархални благословии. Когато патриархът положи ръцете си върху главата ви, той чувства и изразява любовта на Бог към вас. Той заявява вашия произход в дома Израилев. Той посочва благословии от Господ. Една съпруга на патриарх ми разказа как тя и семейството ѝ приканват Духа, особено в дни, когато техният татко дава патриархални благословии.

И последно, благословиите от връзката между нас и Бог и Неговите чеда идват, когато следваме Господния пророк и с радост спазваме храмовите завети, включително в брака. Бракът в завета става върховен и вечен, когато ежедневно избираме щастието на брачния партньор и на децата, пред личното ни щастие. Когато „аз“ стане „ние“, израстваме заедно. Остаряваме заедно, подмладяваме се заедно. Като се благославяме един друг, докато забравяме за себе си, нашите надежди и радости биват осветени за времето и вечността.

Макар и ситуациите да са

различни, когато правим всичко по силите си, най-доброто, на което сме способни, и искрено търсим Неговата помощ, Господ ще ни напътства, в Своето време и по Своя начин, чрез Светия Дух²⁵. Брачните завети са обвързващи чрез взаимния избор да ги склучим – напомняне за Божието и нашето уважение към свободата на избор и благословията на Неговата помощ, когато взаимно я търсим.

Плодовете на тази връзка между нас и Бог, която е резултат от сключените завети, през семейните поколения се чувстват в нашите домове и сърца. Позволете ми да илюстрирам това с лични примери.

Когато със сестра Гонг се влюбвахме в посока брак, научих за свободата на избор и решенията. Известно време следвахме в две различни държави, на два различни континента. Затова мога честно да кажа, че си заслужих докторска степен по международни отношения.

Когато попитах: „Небесни Отче, да се ожена ли за Сюзън?“, почувствах мир. Но когато се молих с истинско намерение: „Небесни Отче, обичам Сюзън и искам да се ожена за нея. Обещавам, че ще бъда най-добрият съпруг и баща, който мога да бъда“ – когато действах и взех най-добрите си решения, тогава дойде най-силното духовно потвърждение.

Сега семейните дървета, истории и снимки на семействата Гонг и Линдзи във FamilySearch ни помагат да откриваме и се свързваме чрез преживения опит на поколения заветна принадлежност²⁶. В нашия случай сред почитаните предци са:

Прабаба Алис Блауер Бангертер, която имала три предложения за брак в един ден, по-късно помолила съпруга си да монтира педал на нейната маслобойка, за да може да бие масло, плете и чете едновременно.

Праядо Лой Куей Чар носил децата си на гръб, а семейните принадлежности на магаре, докато прекосявали полетата с лава на Големия остров в Хавай. Поколения на отдаденост и жертва от семейство Чар благославят семейството ни и днес.

Баба Мери Алис Пауъл остава с пет малки деца, когато нейният съпруг и най-големият ѝ син почиват внезапно, само през няколко дни. Бидейки вдовица в продължение на 47 години, баба отглежда своите деца с подкрепящата любов от страна на местните ръководители и членове. По време на тези дълги години баба обещава на Господ, че ако Той ѝ помага, тя никога няма да се оплаква. Господ ѝ помага. И тя никога не се оплаква.

Скъпи братя и сестри, както свидетелства Светият Дух, в основата на всичко добро и вечно стои живата реалност на Бог, нашия Вечен Отец, на Неговия Син Исус Христос и на Неговото Единение. Нашият Господ Исус Христос е Ходатаят на новия завет. Свидетелстването за Исус Христос е заветна цел на Книгата на Мормон²⁷. Чрез клетва и завет, Божията възстановена свещеническа власт е предвидена да благославя всички Божии чеда, в това число чрез заветния брак, семейните поколения и личните благословии.

Алис Блауер Бангертер

Лой Куей Чар

Мери Алис Пауъл Линдзи

ОТ КРИСТИНА Б. ФРАНКО
Втора съветничка в Общото президентство
на Неделното училище за деца

Нашият Спасител заявява: „Аз съм Алфа и Омега, Христос Господ, да, Аз съм тъкмо Този, началото и краят, Изкупителят на света“²⁸.

Той е с нас от началото, и сега е с нас, в нашата заветна принадлежност, чак до края. За това свидетелствам в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Isaac Watts, "My Shepherd Will Supply My Need," *Ensign*, Sept. 2015, 73.
2. Вж. Матей 10:39.
3. Вж. Учение и завети 84:20.
4. Вж. *Lectures on Faith* (1985), 69.
5. Вж. Учение и завети 14:7.
6. Учение и завети 109:1.
7. Мороний 7:36, вж. също Мороний 7:32.
8. Учение и завети 121:44.
9. Учение и завети 76:69.
10. Евреите 12:24; Учение и завети 76:69; 107:19; вж. също Преводът на Джозеф Смит, Галатяните 3:20 (в Ръководство към Писанията).
11. Мороний 10:33; вж. също Учение и завети 90:24; 98:3.
12. Мосия 2:41.
13. Римляните 1:12; вж. също Мосия 18:8–9.
14. Лука 15:20.
15. Вж. заглавната страница на Книгата на Мормон; Учение и завети 84:57.
16. Мороний 10:4.
17. Вж. 3 Нефи 27:7–8; Учение и завети 115:3.
18. 3 Нефи 20:25.
19. Вж. 2 Нефи 26:16; 33:13.
20. 3 Нефи 20:26.
21. Мосия 18:10.
22. Вж. 2 Нефи 31:2, 12–13.
23. Вж. Учение и завети 13; 27:12; вж. също въведение към Учение и завети.
24. Вж. Учение и завети 128:8; вж. също Изход 19:5–6; Учение и завети 84:40. Хората, които достойно спазват завети, стават безценно богатство, царство от свещеници, един свят народ. Заветите осветяват. Хората, които спазват завети, биват осветявани от Господ.
25. Вж. Учение и завети 8:2.
26. Поколенията могат да се учат едно от друго, докато всяко поколение се учи за себе си. Християнският писател Сорен Киркегард интригуващо предлага: „Каквото и да научи едно поколение от друго, то не може да се научи на истинска човечност от предишното“ (*Fear and Trembling*, trans. Vigilius Haufniensi [2018], 117).
27. Вж. заглавна страница на Книгата на Мормон.
28. Учение и завети 19:1.

Да намираме радост в споделяне на Евангелието

Имаме любящ Небесен Отец, Който чака да се обръщаме към Него, за да благослава нас и живота на тези около нас.

Една от любимите ми детски песни започва със следните думи:

*Аз съм член на Църквата на Исус
Христос на светиите от последните
дни.
На Бога съм чедо.
Знам Божия план.
Със вяра ще го следвам.
Вярвам в моя Спасител Исус Христос¹.*

Какво простичко и красиво изложение на истините, в които вярваме!

Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние знаем кои сме. Ние знаем, че Бог е Отец на нашите духове. Ние сме... Негови чедо и Той ни обича. Живели сме с Него в небесата преди да дойдем на земята.

Ние познаваме Божия план. Били сме с Него, когато ни го е представил. „Целта на (нашия Небесен Отец) – делото и славата Му – е да направи възможно всеки

един от нас да се радва на всички Негови благословии. Той е (предоставил) съвършен план за постигане на Неговата цел. Ние сме разбрали и приели този план (на щастие,

изкупление и спасение) преди да дойдем на земята.

Исус Христос е в центъра на плана на Бог. Чрез Своето Единение Исус Христос е изпълнил целта на Своя Отец и е направил възможно всеки от нас да се радва на безсмъртие и възвисяване. Сатана, или дяволът, е враг на Божия план и това е така от самото начало.

„Свободният избор, или способността да избираме, е един от най-великите дарове на Бог за Неговите чеда. ... Ние трябва да изберем дали да следваме Исус Христос или да следваме Сатана“².

Това са простички истини, които можем да споделяме с другите.

Нека ви разкажа как майка ми сподели тези основни истини веднъж, като просто бе склонна да води разговор и разпозна възможност за това.

Преди много години майка ми и брат ми отиваха на гости в Аржентина. Майка ми наистина никога не е обичала да лети и затова помоли един от синовете ми да ѝ даде благословия за спокойствие и утеха и

защита. Той почувствал подтика да благослови баба си и със специално напътствие и насока от Светия Дух да укрепва и докосва сърцата на хората, които проявили желанието да научат за Евангелието.

На летището в Солт Лейк майка ми и брат ми се запознали със 7-годишно момиченце, което се връщало заедно със семейството си у дома след скиорско пътуване. Родителите ѝ забелязали колко време разговаряла с майка ми и брат ми и решили да се присъединят към тях. Представили себе си и дъщеря си като Едуардо, Мария Сусана и Хиада Пол. Общуването с това мило семейство било естествено и сърдечно.

И двете семейства били развълнувани да пътуват заедно на същия полет към Буенос Айрес, Аржентина. В течение на разговора им майка ми забелязала, че до този момент те никога не били чували за възстановената Църква на Исус Христос.

Един от първите зададени от Сусана въпроси бил: „Бихте ли ми разказали за онзи красив музей със статуя от злато на върха?“

Майка ми обяснила, че тази красива постройка не била музей, а храм на Господ, в който сключваме завети с Бог, така че да можем един ден да се завърнем при Него. Сусана признала на майка ми, че преди пътуването им до Солт Лейк тя се била молила за нещо, което да укрепи духа ѝ.

По време на полета майка ми споделила своето простичко, но силно свидетелство за Евангелието и поканила Сусана да открие мисионерите в родния си град. Сусана попитала майка ми: „Как ще ги намеря?“

Майка ми отвърнала: „Не можете да ги объркате – или са двама млади мъже, облечени с бели ризи и вратовръзки, или две спретнати млади жени, и те винаги носят табелки със своите имена и името на Църквата – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“.

Семействата си разменили телефонните номера и си взели довиждане на летището в Буенос Айрес. Сусана, която оттогава насам е моя добра приятелка, ми е споделяла много пъти, че с тяга се сбогувала с майка ми на летището. Тя казва: „Майка ти сияеше. Не можех да си го обясня, но тя имаше излъчване, на което исках да продължа да се радвам“.

Веднага след като Сусана се прибрала в родния си град, тя и дъщеря ѝ Хиада споделили преживяването си с майката на Сусана, която живеела само на няколко преки от дома им. Докато шофирала, Сусана забелязала двама млади мъже да вървят по улицата, отговарящи на описанието на моята майка. Тя спряла колата по средата на улицата, излязла и ги попитала: „Да сте случайно от Църквата на Исус Христос?“

Те отвърнали положително.

молим с решимост да действаме съгласно вдъхновението, което ще получим⁴³.

Братя, сестри, деца и младежи, можем ли да бъдем като приятелката ми Сусана и да споделяме Евангелието с другите? Можем ли да поканим приятел, който не е от нашата вяра, да дойде на събранията в неделя? Или бихме ли могли да подарим екземпляр от Книгата на Мормон на роднина или приятел? Можем ли да помагаме на другите да намират предците си посредством FamilySearch или да споделяме с тях какво сме научили през седмицата, докато сме изучавали *Следвайте Ме, елате с Мен*? Можем ли да бъдем по-подобни на нашия Спасител Исус Христос и да споделяме с другите това, което носи радост в нашия живот? Отговорът на всички тези въпроси е да! Можем да правим тези неща!

В Писанията четем, че членовете на Църквата на Исус Христос са изпратени да се „трудят в лозето Му за спасяване на душите на човеците“ (Учение и завети 138:56). Делото на спасението включва мисионерската работа, задържането на обрънатите във вярата, връщането към активност на по-слабо активни членове, храмовата работа и работата по семейна история и преподаване на Евангелието⁴⁴.

Мои скъпи приятели, Господ има нужда ние да събираме Израил. В Учение и завети Той казва: „Нито се безпокойте предварително какво ще кажете, а непрестанно съхранявайте в ума си словата на живот и в същия час ще ви се даде онази част, която ще бъде отмерена за всеки човек“⁴⁵.

Освен това Той ни обещава:

„Мисионери?“ – попитала тя. Те отвърнали: „Да, такива сме!“ След което тя каза: „Влизайте в колата, идвайте вкъщи да ме учите“.

Два месеца по-късно Мария Сусана била кръстена. Дъщеря ѝ Хиада също била кръстена, когато навършила 9 години. С Едуардо имаме все още работа, но го обичаме независимо от всичко.

Оттогава насам, Сусана се е превърнала в една от най-страхотните мисионерки, които познавам. Тя прилича на синовете на Мосия, довеждащи много души при Христос.

В един от разговорите ни аз я попитах: „Каква е тайната ти? Как споделяш Евангелието с другите?“

Тя ми каза: „Много е просто. Всеки ден преди да изляза от вкъщи, аз се моля на Небесния Отец да ме упъти към някого, който се нуждае от Евангелието в живота си. Понякога нося екземпляр на Книгата на Мормон, който да дам или картички за раздаване от мисионерите, и когато започна за разговорям с някого, просто питам дали е чувал за Църквата“.

Сусана също добавя: „В други случаи просто се усмихвам, докато чакам влака. Веднъж един мъж ме видя и каза: „Защо се усмихвате?“ Малко ме изненада.

Аз отвърнах: „Усмихвам се, защото съм щастлива!“

Тогавата той каза: „И защо сте толкова щастлива?“

Отвърнах: „Член съм на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и това ме прави щастлива. Чували ли сте за нея?“

Когато отвърнал отрицателно, тя му дала една от картичките за раздаване и го поканила да дойде на едно от предстоящите събрания в неделя. На следващата неделя го поздравила на вратата.

Президент Далин Х. Оукс учи:

„Има три неща, които всички членове могат да правят, за да споделят Евангелието. ...

Първо, всички можем да се молим за желанието да помагаме за тази важна част от делото по спасението. ...

Второ, ние самите можем да спазваме заповедите. ... Верните членове винаги ще имат Духа на Спасителя с тях, за да ги насочва, докато се стремят да участват във великото дело по споделянето на възстановеното Евангелие на Исус Христос.

Трето, можем да се молим за вдъхновение за това какво *ние* можем да правим... за да споделяме Евангелието с другите... и да се

ОТ СТАРЕЙШИНА ДИТЕР Ф. УХТОРФ
От Кворума на дванадесетте апостоли

„И ако бъде тъй, че вие се трудите през всичките си дни, възвестявайки покаяние на тези люде, и доведете дори само една душа при Мен, колко огромна ще бъде радостта ви с нея в царството на Моя Отец.

И сега, ако радостта ви е огромна за една душа, която сте довели при Мен в царството на Отца Ми, колко по-огромна ще бъде радостта ви, ако доведете много души при Мен!“⁶.

Песента от Неделното училище за деца, с която започнах завършва със следната дълбока мисъл:

*Вярвам в моя Спасител Исус
Христос.*

*Почитам свящото Му име.
Живея във правда,
живея в светлина
и възвестявам името Му аз⁷.*

Давам свидетелство, че тези думи са истинни и че имаме любящ Небесен Отец, Който чака да се обръщаме към Него, за да благославя нас и живота на тези около нас. Нека имаме желанието да довеждаме нашите братя и сестри при Христос – за това се моля в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Църквата на Исус Христос“, *Сборник детски песни*, с. 48.
2. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 52–53.
3. Далин Х. Оукс, „Споделяне на възстановеното Евангелие“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 58.
4. *Handbook 2: Administering the Church*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org; see also L. Whitney Clayton, “The Work of Salvation: Then and Now,” *Liahona*, Sept. 2014, 23.
5. Учение и завети 84:85.
6. Учение и завети 18:15–16.
7. „Църквата на Исус Христос“, с. 77.

Вашето голямо приключение

Спасителят ни кани всеки ден да изоставяме своето удобство и сигурност и да Го следваме по пътя на ученичеството.

За хобитите

Един любим детски фентъзи роман, написан преди много години, започва с изречението „В една дупка в земята живееше хобит“¹.

Историята на Билбо Бегинс е за един съвсем нормален и обикновен хобит, който има изключителна възможност за приключения и обещанието за голяма награда.

Проблемът е, че повечето уважаващи себе си хобити не желаят никакви приключения. Те харесват удобствата. Обичат да ядат по шест пъти на ден, когато е възможно, и да прекарват времето си в своите градини, да разговарят с посетителите, да пеят, свирят на музикални инструменти и да се наслаждават на простите удоволствия в живота.

Въпреки това, когато пред Билбо се открива възможността за голямо приключение, дълбоко в сърцето му нещо се събужда. От самото начало той разбира, че пътуването ще бъде трудно. Дори опасно. Дори има вероятност да не се завърне.

И все пак, копнежът за приключения достига до дълбините на

сърцето му. И така, този обикновен хобит изоставя удобствата и тръгва по пътя на голямо приключение, което ще го отведе „дотам и обратно“².

Вашето приключение

Може би една от причините, поради която тази история вълнува и се харесва от толкова много хора, е че тя е и наша история.

Много, много отдавна, дори преди да се родим, в епоха, забулена във времето и паметта, ние също сме били поканени да се впуснем в едно приключение. То е предложено от Бог, нашият Небесен Отец. Приемането на това приключение е означавало да изоставим комфорта и сигурността на Неговото непосредствено присъствие. Означавало е да дойдем на земята на пътешествие, пълно с неизвестни опасности и изпитания.

Знаели сме, че няма да е лесно.

Но също сме знаели, че ще спечелим ценни съкровища, включващи физическо тяло и преживявания на радост и скръб в земния живот. Както и че ще се учим да полагаме усилия, да търсим и да се борим. И

също ще откриваме истини за Бог и за себе си.

Разбира се, знаели сме, че ще правим много грешки по пътя. Но също сме имали едно обещание: поради великата жертва на Исус Христос, ще можем да се очистим от нашите прегрешения, да пречистим духовете си и един ден да възкръснем и да се съберем отново с любимите ни хора.

Разбрали сме колко много ни обича Бог. Той ни е дарил живот и копнее да успеем. Затова Той е приготвил Спасител за нас. „При все това – казва нашият Отец в небесата – ти сам можеш да избираш, защото това ти е дадено“³.

Сигурно е имало епизоди от земното приключение, които са притеснявали и дори ужасявали Божиите чедра, понеже голям брой наши духовни братя и сестри са се отказали от него⁴.

Чрез дара и силата на свободата на избор, ние сме преценили, че потенциалът на това, което бихме могли да научим и да станем за вечността, си заслужава риска⁵.

И така, доверявайки се на обещанията и силата на Бог и Неговия възлюбен Син, ние сме приели предизвикателството.

Аз съм го направил.

И вие също.

Съгласили сме се да изоставим сигурността на първото си състояние и да се впуснем в нашето голямо приключение „дотоам и обратно“.

Копнежът за приключения

И все пак, в земния живот имаме разсейващи фактори, нали? Склонни сме да пренебрегваме нашите важни търсения, предпочитайки удобството и леснотата пред растежа и напредъка.

Все пак е останало нещо неоспоримо, дълбоко в сърцата ни, което жадува за по-висша и благородна цел. Този копнеж е една от причините хората да бъдат привлечени към Евангелието и Църквата на Исус Христос. Възстановеното Евангелие в известен смисъл е подновяване на копнежа за приключения, който сме приели толкова отдавна. Спасителят ни кани всеки ден да изоставяме своето удобство и сигурност и да Го следваме по пътя на ученичеството.

По този път има много завои. Има хълмове, долини и отклонения. Може дори да има символични паяци, тролове и дори дракон или два. Но ако стоите на пътя и се упоавате на Бог, накрая ще извървите пътя към вашата славна съдба и ще се върнете обратно във вашия небесен дом.

И така, как да започнете?

Много е просто.

Обръщайте сърцето си към Бог.

Първо, трябва да решите да обръщате сърцето си към Бог. Стремете се всеки ден да Го опознавате. Заобичайте Го. След това, нека тази любов ви вдъхновява да учите, разбирате и следвате Неговите учения, както и да се учите да спазвате Божиите заповеди. Възстановеното Евангелие на Исус Христос ни е дадено по ясен и прост начин, така че и едно дете

да може да разбере. Все пак, Евангелието на Исус Христос отговаря на най-сложните въпроси в живота и има такава дълбочина и сложност, че дори при цял живот на изучаване и размишление, едва можем да разберем и частица от него.

Ако се колебае в това приключение, защото се съмнявате във възможностите си, не забравяйте, че ученичеството не изисква да правим нещата съвършено, а с искрено намерение. Вашите избори показват какви сте далеч повече от вашите способности⁶.

Дори когато се провалите, може да изберете да не се предавате, а по-скоро да съберете смелост, да продължите напред и да си стъпите на краката. Това е голямото изпитание на пътуването.

Бог знае, че не сте съвършени, че ще имате неуспехи понякога. Той ви обича еднакво както в моменти на изпитание, така и в моменти на успех.

Подобно на любящ родител, Той желае да продължавате да се опитвате с искрено намерение. Ученичеството е като да се учите да свирите на пиано. Вероятно всичко, което можете да изсвирите отначало, е някое от упражненията с отделни ноти за начинаещи. Но ако продължавате да се упражнявате, простите мелодии един ден ще преминат в чудесни сонати, рапсодии и концерти.

Е, този ден може да не дойде през този живот, но ще дойде. Всичко, което Бог желае, е да продължаваме съзнателно да полагаме усилия.

Помагайте на другите с обич

Има нещо интересно, почти парадоксално относно този път, който сме избрали: единственият начин да напредваме в своето евангелско приключение е да помагаме и на другите да напредват.

Да помагаме на другите е пътят на ученичеството. Вярата, надеждата, любовта, състраданието и службата ни усъвършенстват като ученици.

Чрез усилията ни да помагаме на бедните, нуждаещите се и хората в беда, нашият собствен характер се пречиства и изгражда, ставаме по-великодушни и малко по-възвишени.

Но тази обич не може да се прояви с очакване услугата да ни се върне. Не може да бъде онзи вид служба, който очаква признание, похвала или благоразположение.

Истинските ученици на Исус Христос обичат Бог и Неговите чедра, без да очакват нещо в

замяна. Ние обичаме онези, които ни разочароват и не ни харесват. Дори тези, които ни се подиграват, злоупотребяват с нас и се опитват да ни наранят.

Когато изпълвате сърцата си с чистата любов Христова, у вас не остава място за горчивина, осъдителност и срам. Спазвате Божиите заповеди от любов към Бог. В този процес, постепенно ставате по-подобни на Христос в своите мисли и постъпки⁷. Кое приключение би могло да бъде по-величествено от това?

Споделяйте своята история

Третото нещо, което се стремим да усъвършенстваме при това пътуване, е да вземаме върху си името на Исус Христос и да не се срамуваме, че сме членове на Църквата на Исус Христос.

Ние не крием вярата си.

Не я спотайваме в себе си.

Напротив, говорим за нашето пътуване с околните по нормални и естествени начини. Така постъпват приятелите, говорят за нещата, които са важни за тях. Неща, които са ценни и имат значение за тях.

Така трябва да правите. Да разказвате своите случки и преживявания като член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Понякога вашите разкази ще карат хората да се смеят. Понякога разказите ви ще ги разплакват. Понякога те ще помагат на хората да продължават с търпение, издръжливост и смелост още един час, още един ден и да се доближават до Бог.

Споделяйте преживяванията си лично, в социалните медии, в групите, навсякъде.

Едно от последните неща, които Исус казва на своите ученици, е да тръгнат по целия свят и да споделят историята за възкръсналия Христос⁸. Днес и ние с радост приемаме тази велика заръка.

Какво славно послание трябва да споделяме: благодарение на Исус Христос всеки мъж, жена и дете могат в безопасност да се завърнат в своя небесен дом и там да живеят в слава и праведност!

Има още много добри новини за споделяне.

Бог се е явил на хората в наши дни! Имаме жив пророк.

Нека ви напомня, че Бог не се нуждае от вас, за да „продават“ възстановеното Евангелие или Църквата на Исус Христос.

Той просто очаква да не криете свидетелството си под шиник.

И ако хората решат, че Църквата не е за тях, това е техен избор.

Това не значи, че сте се провалили. Продължавайте да се отнасяте мило към тях. Не е изключено и да ги поканите отново.

Разликата между обикновените социални контакти и съпричастното смело ученичество е поканата!

Ние обичаме и уважаваме всички Божии чедра, независимо от тяхната позиция в живота, от расата или религията им, или от житейските им избори.

От своя страна ще кажем: „Елате и ще видите! Разберете за себе си как това да ходим в пътя на ученичеството ще бъде обогатяващо и облагородяващо преживяване“.

Ние каним хората да „дойдат и помагат в усилията ни да направим света едно по-добро място“.

И казваме: „Елате и останете! Ние сме ваши братя и сестри. Ние не сме свършени. Вярваме в Бог и се стараем да спазваме Неговите заповеди.

Присъединете се към нас и ще ни направите по-добри. И в този процес, вие също ще станете по-добри. Нека изживеем това приключение заедно“.

Кога трябва да започнете?

Когато нашият приятел Билбо Бегинс усеща, че копнежът за

приключения в него се събужда, той решава да се наспи, да закуси добре на сутринта и след това веднага да започне.

Когато Билбо се събужда, забелязва, че къщата му е разтурена и почти забравя за благородния си план.

Но тогава идва неговият приятел Гандалф и пита: „Кога най-после ще решиш да дойдеш?“⁹ За да настигне приятелите си, Билбо трябва сам да реши какво да прави.

И така, съвсем нормалният и обикновен хобит толкова бързо се озовава навън по пътеката на приключенията, че забравя шапката, тоягата и носната си кърпа. Дори оставя втората си закуска недовършена.

Може би тук има поука и за нас.

Ако вие и аз чувстваме копнеж да се присъединим към голямото приключение да живеем и споделяме това, което нашият любящ Небесен Отец е подготвил за нас отдавна, уверявам ви, че днес е времето да следваме Божи Син и наш Спасител по Неговия път на служба и ученичество.

Бихме могли да изгубим цял живот в очакване на момента, в който всичко се е подредило идеално. Но сега е времето да се обърнем към Бог, да служим на другите и да споделяме с тях нашите преживявания.

Забравете за шапката, тоягата, носната си кърпа и разхвърляния си дом¹⁰.

За тези от нас, които вече вървят по тази пътека, проявявайте смелост и състрадание, имайте увереност и не спирайте!

За хората, които са изоставили пътеката, моля върнете се, присъединете се отново към нас, направете ни по-силни.

И, за хората, които още не са започнали, защо се бавите? Ако искате да преживеете чудесата на това велико духовно пътешествие, започнете собственото си голямо приключение! Говорете с мисионерите. Говорете с вашите приятели, светии от последните дни. Говорете с тях за това чудно дело и изумление¹¹.

Време е да започнете!

Елате и се присъединете към нас!

Ако усещате, че животът ви би могъл да има повече смисъл, по-висша цел, по-силни семейни връзки и по-близки отношения с Бог – моля, елате и се присъединете към нас.

Ако търсите общност от хора, които полагат усилия да стават по-добри, да помагат на нуждаещите се и да правят света по-добро място, елате и се присъединете към нас!

Елате и изпитайте това удивително, чудесно и вълнуващо пътешествие.

По време на пътуването ще опознавате себе си.

Ще намирате смисъл.

Ще опознавате Бог.

Ще откривате най-вълнуващото и славно пътешествие в живота ви.

За това свидетелствам в името на нашия Изкупител и Спасител, тъкмо Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. J. R. R. Tolkien, *The Hobbit or There and Back Again* (Boston: Houghton Mifflin, 2001), 3.
2. Подзаглавие на *Хобит*.
3. Моисей 3:17.
4. Вж. Йов 38:4–7 (всички Божии синове възкличаваха от радост), Исая 14:12–13 („ще възвися престола си над Божиите звезди.“), Откровението 12:7–11 (стана война на небесата).
5. „Пророкът Джозеф Смит описва *свободата на избор* като „тази свободна независимост на ума, която небето

СТАРЕЙШИНА УОЛТЪР Ф. ГОНЗАЛЕЗ
От Седемдесетте

тъй милостиво е дало на човешкото семейство като един от най-избраните му дарове“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, comp. Joseph Fielding Smith (1977), 49). Тази „свободна независимост на ума“ или свободата на избор, е силата, която позволява на хората да „действат за самите себе си“ (У. и З. 58:28). Тя включва както упражняването на волята за избор между добро и зло или различни нива на добро или зло, така и възможността да се изпитат последици от съответния избор. Небесният Отец толкова много обича чедата Си, че копнее да развием пълния си потенциал – да станем като Него. За да се развива, човек трябва да упражнява вродената си способност да прави своя избор. Свободата на избор е толкова значима в Божия план за Неговите чедата, че „дори Бог не би могъл да направи хората като Себе си, без да ги направи свободни“ (David O. McKay, “Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision,” *Deseret News*, June 8, 1935, 1]” (Byron R. Merrill, “Agency and Freedom in the Divine Plan,” in Roy A. Prete, ed., *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History* [2005], 162).

6. В своя роман *Хари Потър и стаята на тайните*, авторът Дж. К. Роулинг вдъхновява Дъмбълдор, директорът на училището Хогвартс, да каже нещо много подобно на младия Хари Потър. Това е един прекрасен съвет и към нас. Споделял съм го и в други послания и мисля, че си струва да бъде повторено.
7. „Възлюбени, сега сме Божии деца, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, *ще бъдем подобни на Него*, защото ще Го видим, Какъвто е“ (1 Йоан 3:2; курсив добавен).
Тъй като подобно преобразяване може да е отгъд способностите ни за разбиране, „самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чедата.
И ако сме деца, тогава сме и наследници – наследници на Бога и *с наследници с Христос*; и ако страдаме с Него, да се и прославим заедно с Него.
Понеже смятам, че сегашните временни страдания не заслужават да се сравнят със *славата, която има да се открие за нас*“ (Римляните 8:16–18; курсив добавен).
8. Вж. Матей 28:16–20.
9. Толкин, *Хобит*, с. 33.
10. Вж. Лука 9:59–62.
11. See LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. ed. (1966).

Докосването на Спасителя

Като се обръщаме към Него, Бог ще ни помага, независимо дали, за да ни изцелява или за да ни дава силата да се справяме с всяка ситуация.

Преди около 2 000 години Спасителят слиза от планината, след като е учил относно блаженствата и други евангелски принципи. Докато върви, до Него се доближава прокажен мъж. Мъжът проявява почитание и уважение, като пада на колена пред Христос, търсейки облекчение от страданието си. Молбата му е проста: „Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш“.

След което Спасителят протяга ръка и, докосвайки го, казва: „Искам; бъди очистен“¹.

Научаваме, че нашият Спасител винаги желае да ни благославя. Някои благословии може да идват веднага, други да отнемат време, а някои да бъдат получени след този живот – но благословиите ще идват в определеното време.

Подобно на прокажения, ние можем да намираме сила и утеха в този живот, като приемаме волята Му и като знаем, че Той желае да ни благославя. Можем да намираме силата да се справяме с

всяка трудност, да преодоляваме всякакви изкушения и да имаме разбиране относно трудните ни обстоятелства и да можем да им устояваме. Без съмнение, в един от най-съкрушителните моменти от живота Му, силата на Спасителя да издържа става още по-голяма,

когато Той казва на Своя Отец:
„Нека бъде Твоята воля“².

Прокаженият не отправя молбата си превзето или нахално. Думите му разкриват скромност, придружена от високи очаквания, но също и искрено желание да бъде волята на Спасителя. Това е пример какво трябва да бъде отношението ни, когато се обръщаме към Христос. Можем да се обръщаме към Христос с увереността, че Неговото желание на този етап е и винаги ще бъде най-доброто за нашия земен и вечен живот. Той има вечна перспектива, от която ние сме лишени. Трябва да се обръщаме към Христос с искреното желание нашата воля да бъде погълната от тази на Небесния Отец, точно както Неговата бе³. Това ще ни подготвя за вечен живот.

Трудно е да си представим физическото и емоционално страдание, обременяващи прокажения, който отива при Спасителя. Проказата засяга нервите и кожата, предизвиквайки обезобразяване и инвалидност. Освен това, тя е причина за отхвърляне от обществото. Засегнатият от проказа е трябвало да остави близките си и да живее откъснат от обществото. Прокажените са били считани за нечисти, както физически, така и духовно. Поради тази причина законът на Моисей е изисквал прокажените да носят разкъсани дрехи и докато ходят, да викат: „Нечист!“⁴ Болни и презирани, прокажените се установявали в изоставени къщи или гробници⁵. Не е трудно да си представим, че доближилият се до Спасителя прокажен е съкрушен.

Понякога ние също може да се чувстваме съкрушени – дали поради собствените ни действия или тези на други хора, или обстоятелства, които зависят или не зависят от нас.

В такива моменти можем да предаваме волята си в Неговите ръце.

Преди няколко години съпругата ми, Зулма – моята по-добра половинка – получи тежка новина точно две седмици преди сватбата на едно от децата ни. Имаше тумор на паротидната си жлеза, който нарастваше бързо. Лицето ѝ започна да се подува и тя трябваше веднага да бъде подложена на сложна операция. Редица мисли преминаваха през ума ѝ и тежаха на сърцето ѝ. Беше ли туморът злокачествен? Как щеше да се възстанови? Щеше ли да се парализира лицето ѝ? Колко силна щеше да е болката? Щеше ли да има трайни белези на лицето? Щеше ли туморът отново да се появи след операцията? Щеше ли да може да присъства на сватбата на нашия син? Докато лежала в операционната, тя била съкрушена.

В този критичен момент Духът ѝ прошепнал, че трябва да приеме волята на Отца. След това тя решила да се довери на Бог. Усетила ясното уверение, че каквото и да е резултатът, Неговата воля ще е най-доброто за нея. Скоро заспа от упойката.

По-късно, тя се изразява поетически в дневника си: „На операционната маса, аз се преклоних пред Теб и се оставих на волята Ти, заспах. Знаех, че мога да се уповавам на Теб, знаейки, че нищо лошо не идва от Теб“.

Тя открила сила и утеха от това да предаде волята си на тази на Отца. В онзи ден Бог я благословил щедро.

Каквито и да са обстоятелствата ни, ние можем да упражняваме вяра да се обръщаме към Христос и да намираме един Бог, на Когото можем да се доверяваме. Както преди време написа Габриел, едно от децата ми:

*Според пророка, Божие лице е по-ярко от слънцето,
а косата Му е по-бяла от снега,
гласът Му наподобява връхлитащата река,
а човекът, сравнен с Него, е нищожен. ...
Потрепервам от знанието, че самият аз съм нищо.*

И точно тогава неуверено си проправям път към Бог, на Когото мога да се доверя.

И точно тогава откривам Бога, на Когото мога да се доверя⁶.

Бог, на Когото можем да се доверим, насърчава нашата надежда. Можем да Му се доверяваме, защото Той ни обича и желае най-доброто за нас във всички обстоятелства.

Прокаженият пристъпва напред поради силата на надеждата. Светът не му предлага нито решения, нито дори утеха. Така, простичкото докосване на Спасителя трябва да е било като нежна ласка за душата

му. Можем само да си представим дълбоките чувства на благодарност, породени у прокажения от докосването на Спасителя, особено, когато чува думите: „Искам, бъди очистен“.

В историята се казва: „И той веднага се очисти от проказата“⁷.

Ние също можем да чувстваме допира на любящата, изцеляваща ръка на Спасителя. Каква радост, надежда и благодарност приизждат в душите ни поради това, че знаем, че Той желае да ни помага да бъдем чисти! Като се обръщаме към Него, Бог ще ни помага, независимо дали, за да ни изцелява или за да ни дава силата да се справяме с всяка ситуация.

Във всички случаи, като приемаме Неговата воля, а не налагаме своята, това ще ни помага да разбирате обстоятелствата си. От Бог не може да дойде нищо лошо. Той знае какво е най-добро за нас. Възможно е Той да не снесе товара ни веднага. Понякога може да облекчава товарите ни, както прави за Алма и народа му⁸. В крайна сметка, поради сключените завети, товарите ще бъдат премахнати⁹ – или в този живот, или при свящото възкресение.

Искреното желание да бъде волята Му, заедно с проникновението за божественото естество на нашия Изкупител, ни помага да развиваме вяра като тази, която води до изцелението на прокажения. Исус Христос е Бог на любов, Бог на надежда, Бог на изцеление, Бог, Който желае да ни благославя и да ни помага да бъдем чисти. Това е желаел преди да дойде на тази земя, когато доброволно пожелава да ни спасява, изпаднем ли в прегрешение. Това желае в Гетсимания, когато понася непонятната за човека болка по време на страданията, за да заплати

цената за греха. Това желае Той сега, когато се застъпва за нас пред Отца¹⁰. Затова гласът Му все още отеква: „Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя“¹¹.

Той може да ни изцелява и да ни повдига, тъй като е способен да прави това. Той взе върху Си всички болки на тяло и дух, така че сърцето Му да се изпълни с милост, за да може да ни помага във всичко и да ни изцелява и подвиги¹². Словата на Исая, както са цитирани от Авинадий, изразяват това красиво и трогателно:

„Той наистина понесе нашата печал и се натовари със скърбите ни. ...

... Той беше наранен за нашите прегрешения и бит за нашите беззакония; върху Него дойде наказанието за нашия мир; и чрез Неговите рани от камшика ние се изцелихме“¹³.

Същата тази идея е изразена в следното стихотворение:

*„О, Дърводелецо от Назарет,
това сърце съкрушено е неправимо,
този живот съситан е почти до смърт,
О, Дърводелецо, ще можеш ли да ги
поправиш?“*

*И с добра и отзивчива ръка
Той вплете своя благ живот с нас,
превърщайки разбития живот
в ново Творение – напълно обновено.*

*И (същността) разбитата на
сърцето,
желание, копнеж, надежда и вяра,
съвършени Ти ги направи,
О, Дърводелецо от Назарет!“¹⁴*

Ако чувствате, че поради някаква причина сте нечисти, сломени,

моля, знайте, че можете да бъдете очистени, „поправени“, тъй като Той ви обича. Имайте доверие, че нищо лошо не може да дойде от Него.

Тъй като Той „слезе по-долу от всичко“¹⁵, Той прави възможно всичко „счупено“ в живота ни да бъде поправено и така да можем да бъдем помирили с Бог. Чрез Него всички неща биват примирявани – и земните, и небесните, като така се въдворява „мир чрез Него с кръвта, пролята на Неговия кръст“¹⁶.

Нека се обръщаме към Христос, като предприемаме всички необходими стъпки. Като правим това, нека отношението ни да бъде: „Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш“. Ако правим това, можем да получаваме изцелителното докосване на Учителя, докато с благост отеква гласът Му: „Искам, бъди очистен“.

Спасителят е Бог, на Когото можем да се доверяваме. Той е Христос, Помазаният, Месията, за Когото свидетелствам, в Неговото свято име, тъкмо Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 8:2–3.
2. Матей 26:42.
3. Вж. Мосия 15:7.
4. Вж. Левит 13:45.
5. See Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary* (1973), 1:174.
6. Вж. също Притчи 3:5–6, Учение и завети 110:2–3, Моисей 1:2–10.
7. Матей 8:3.
8. Вж. Мосия 24:8–15.
9. Вж. Мосия 24:13–16.
10. Вж. Учение и завети 45:3–5.
11. Матей 11:28.
12. Вж. Алма 7:12.
13. Мосия 14:4–5.
14. George Blair, “The Carpenter of Nazareth,” цитиран в Obert C. Tanner, *Christ’s Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), 22; също и в Джефри Р. Холанд, „Счупени неща за поправяне“, *Лиакхона*, май 2006 г., с. 71.
15. Учение и завети 88:6.
16. Колосияните 1:20; вж също 2 Коринтяните 5:18–20.

ОТ СТАРЕЙШИНА ГАРИ Е. СТИВЪНСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

Не ме мами

*Като се подчиняваме на Божиите заповеди,
винаги ще бъдем водени към правилното и
няма да бъдем мамени.*

Днес ще дам съвет на всички, но особено на вас от подрастващото поколение – деца, млади мъже и млади жени. Пророкът днес, президент Ръсел М. Нелсън, ви обича

толкова много, че миналата година се обърна към много от вас в специално излъчване на духовно послание за младежи по света, озаглавено „Смели воители на Израил“¹. Често чуваме президент Нелсън да ви нарича точно така – „смелите воители на Израил“, подрастващото поколение и бъдещето на възстановената Църква на Исус Христос.

Млади мои приятели, за начало ще разкажа две семейни истории.

102-ият далматинец

Преди години се прибрах у дома и бях удивен да видя всичко намазано с бяла боя – земята, вратата на гаража и стените на къщата ни. Разгледах по-внимателно и открих, че боята все още не бе изсъхнала. Следите от боята водеха към задния двор и аз ги проследих. Там видях как петгодишният ми син с четка в ръка гони кучето ни. Красивият ни черен лабрадор бе наполовина боядисан в бяло!

„Какво правиш?“ – попитах удивено.

Синът ми спря, погледна мен, кучето, четката, от която капеше боя, и каза: „Само исках той да изглежда като кучетата с черни точки във филма, онзи, със 101 далматинци.“

Обичах нашето куче. Смятах, че е съвършен, но през онзи ден моят син беше на различно мнение.

Котето на ивици

Втората ми история е свързана с праичко Гроувър, който живееше в една къща в провинцията, далеч от града. Чичо Гроувър беше много стар. Решихме, че синовете ни трябва да го видят преди да почине. Един следобед отидохме с колата до скромния му дом. Седнахме да поприказваме и да го запознаем със синовете ни. Не след дълго двамата ни малки сина, на може би пет и шест години, поискаха да излязат и поиграят.

Когато чичо Гроувър чу молбата им, той се наведе към тях. Лицето му бе толкова набръчкано и непознато, че момчетата малко се уплашиха от него. Той им каза със сериозен глас: „Внимавайте, там има много скунксове“. Като чухме това, с Лиса доста се притеснихме – не искахме те да бъдат опръскани от скункс! Синовете ни скоро излязоха навън да играят, докато продължавахме да си говорим.

По-късно, когато влязохме в колата, за да се прибираме, попитах момчетата: „Видяхте ли скункс?“ Едно от тях отговори: „Не, не видяхме скунксове, но видяхме едно черно коте с бяла ивица на гръбчето!“

Великият измамник

Тези истории за това как невинни деца откриват нещо за живота може да ни накарат да се усмихнем, но илюстрират и един важен принцип.

В първата история, нашият малък син имаше прекрасно куче, но въпреки това грабна галон боя и с четка в ръка реши да създаде своя собствена въобразена реалност.

Във втората история момчетата бяха в блажено неведение за

неприятната опасност от един скункс. Без да могат правилно да определят какво всъщност са видели, те рискуваха доста неприятни последици. Това са истории за объркана същност – предположение, че истинското нещо е нещо друго. Във всяка от тях последиците бяха леки.

Мнозина днес се борят със същите тези проблеми, но в много по-голям мащаб. Те или не могат да видят нещата такива, каквито наистина са, или не харесват истината. Освен това, днес действат сили, умишлено създадени да ни отклоняват от абсолютната истина. Тези измами и лъжи отиват далеч отвъд невинно сбъркана същност и често имат сериозни, а не дребни, последици.

Сатана, бащата на лъжите и великият измамник, желае да се съмняваме в същността на нещата, след което или да пренебрегваме вечни истини, или да ги замества с нещо, което изглежда по-приятно. „Той воюва със светиите Божии“⁴² и е прекарал хилядолетия в планиране и прилагане на способността си да убеждава всички Божии чедра да повярват, че *доброто е зло и злото е добро*.

Той е известен с това, че убеждава смъртните, че скунксовете са

просто котенца или че с помощта на боя може да превърнете лабрадор в далматинец!

Сега нека видим пример за същия този принцип в Писанията, където Господният пророк Моисей среща същия проблем. „Моисей беше отведен на една изключително висока планина, ... той видя Бог лице в лице, и говори с Него“⁴³. Бог учи Моисей за неговата вечна същност. Макар Моисей да е смъртен и несъвършен, Бог казва, че Моисей е „по подобие на Единородния Ми; и Моят Единороден... ще бъде Спасителят“⁴⁴.

Да обобщим: в това чудно видение, Моисей вижда Бог и също научава нещо важно за себе си: той наистина е *Божий син*.

Чуйте внимателно какво се случва след края на това чудно видение. „И стана така, че... Сатана дойде, като го изкушаваше“ казвайки: „Моисее, сине *човешки*, поклони ми се!“⁴⁵ Моисей смело отговаря: „Кой си *ти*? Защото ето, аз съм син *Божий*, по подобие на Неговия Единороден. И къде е *твоята* слава, че да трябва да *ти* се поклоня?“⁴⁶

С други думи, Моисей казва: „Не можеш да ме измамиш, защото знам

кой съм. Създаден съм по Божия образ. Ти нямаш Неговата светлина и слава. Защо тогава да ти се покланям или да стана жертва на измамата ти?“

Сега обърнете внимание какво още казва Моисей. Той заявява: „Махни се оттук, Сатана, *не ме мами*“⁴⁷.

Много можем да научим от силния отговор на Моисей на изкушението от противника. Каня ви да отговаряте по същия начин, когато се почувствате повлияни от изкушението. Заповядвайте на врага на душата ви, като казвате: „Махни се! Ти *нямаш* слава. Не ме изкушавай и не ме лъжи! Защото знам, че съм чедо на Бог. И винаги ще призовавам моя Бог за помощ“.

Противникът обаче не се отказва лесно от унищожителните си мотиви да ни мами. Не се отказва и с Моисей, а вместо това желае да го накара да забрави своята вечна същност.

Като дете, което се тръшка, „Сатана извика със силен глас и се разкрещя по земята, и заповяда, казвайки: Аз съм Единородният, поклони се на мен“⁴⁸.

Да преговорим. Чухте ли какво казва той? „Аз съм Единородният. Поклони се на *мен*!“

Великият измамник всъщност казва: „Няма страшно, няма да те нараня – не съм скункс, аз съм невинно черно-бяло котенце“.

След това Моисей призовава Бог и получава от божествената Му сила. Макар противникът да трепери и земята да се разтриса, Моисей *не се поддава*. Гласът му е твърд и ясен. „Махни се от мен, Сатана, – заявява той, – защото само на този единствен Бог аз ще се покланям, Който е Богът на славата“⁴⁹.

Накрая той „се махна... от присъствието на Моисей“⁴¹⁰.

След като се явява и благославя Моисей за неговото подчинение, Господ казва:

„Благословен си ти, Моисее, защото... ще бъдеш направен по-силен от много води. ...

И ето, Аз съм с теб, тъкмо до края на дните ти“¹¹.

Устояването на Моисей на противника е ярък и вдъхновяващ пример за нас, независимо в кой етап от живота се намираме. Той е силно послание лично за вас – да знаете какво да правите, когато той се опитва да ви мами. Защото вие, подобно на Моисей, сте благословени с дара на небесна помощ.

Заповеди и благословии

Как, подобно на Моисей, можете да получавате тази небесна помощ и да не бъдете измамани или да се поддадете на изкушение? Един ясен канал за получаване на помощ е препотвърден в тази диспенсация от Самия Господ, когато Той заявява: „Затова Аз, Господ, познавайки бедствието, което ще сполети жителите на земята, призовах служителите Си Джозеф Смит-младши и му говорих от небесата, и му дадох заповеди“¹². С по-прости думи, можем да кажем, че Господ, който знае „края от началото“¹³, познава уникалните трудности на нашето време. Затова е предоставил начин да устояваме на трудностите и изкушенията, много от които идват като пряк резултат от измамните влияния на противника и неговите атаки.

Начинът е прост. Бог говори на нас, Неговите чедра, чрез служителите Си и ни дава заповеди. Можем да перифразираме този стих и да кажем „Аз, Господ, ... съм призовал (Своя) служител (президент Ръсел М. Нелсън) и му говорих от

небесата и му давам заповеди“. Това не е ли величествена истина?

Давам тържествено свидетелство, че Господ наистина е говорил на Джозеф Смит от небесата, започвайки с величественото Първо видение. Той говори и на президент Нелсън днес. Свидетелствам, че Бог е обичал с пророци в миналото и им е давал заповеди, предвидени да водят чедата Му към щастие в този живот и слава в идния.

Бог продължава да дава заповеди на нашия жив пророк днес. Примерите за това изобилстват – по-съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата равновесие в преподаването на Евангелието; замяната на домашното посещение със служение; промени в храмовите процедури и обреди; и новата програма за деца и младежи, започваща през 2020 г. Удивен съм от доброта и състраданието на любящия Небесен Отец и Неговия Син, Исус Христос, Които са възстановили Църквата на земята и призовали пророк в наши дни. Възстановяването на Евангелието на Исус Христос противодейства на *опасните* времена с *пълнотата* на времената.

Нечестие никога не е било щастие

Спазването на заповедите, дадени на нашия пророк, е ключ не само

към избягването на влиянието на измамника, но и към изпитването на трайна радост и щастие. Тази божествена формула е доста проста: праведността, тоест подчиняването на заповеди, осигурява благословии, а благословиите осигуряват щастие и радост в живота ни.

Обаче, също както противникът се опитва да измами Моисей, той се опитва да измами и вас. Той винаги се е преструвал, че е нещо, което не е. Винаги се опитва да скрие кой е всъщност. Твърди, че подчинението ще направи живота ви нещастен и това ще ви ограби от щастие.

Сещате ли се за някои от начините му да мами? Например, той замаскира унищожителните последици от наркотиците или пиенето и вместо това твърди, че това ще донесе удоволствие. Затрупва ни с различни отрицателни елементи, които може да съществуват в социалните медии, например разрушаващи силата ни сравнения и идеализирана реалност. Освен това замаскира други мрачни, вредни влияния, намиращи се онлайн, като например порнография, тежки атаки под формата на онлайн тормоз и разпространението на погрешна информация с цел предизвикване на съмнения и страх в сърцата и умовете ни. Той лукаво нашепва: „Само ме следвай и със сигурност ще бъдеш щастлив“.

Словата, написани преди толкова много векове от един пророк в Книгата на Мормон, са валидни и днес: „Нечестие никога не е било щастие“¹⁴. Нека разпознаваме какви всъщност са измамите на Сатана. Нека разпознаваме и устояваме на лъжите и влиянията на този, който се стреми да унищожава нашите

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

души и да краде от нас настоящата радост и бъдещата слава.

Скъпи мои братя и сестри, трябва да продължаваме да бъдем предани и бдителни, защото това е единственият начин да различаваме истината и да чуваме Господния глас чрез Неговите служители.

„Духът казва истината и не лъже.

... Тези неща са ни изявени ясно за спасението на душите ни. ...

Защото Бог ги изрече също на пророците от древността¹⁵. Ние сме светиите на Всемогъщия Бог, смелите воители на Израил! Ще изпитваме ли страх? „Дали във битки страшни от врага ще се боим? Не! ... Предани и с чисти сърца, верни, завинаги (Божии) чеда“¹⁶.

Свидетелствам за *Светия Израилев*, Исус Христос. Свидетелствам за Неговата трайна любов, истина и радост, които са възможни балгодарение на Неговата безпределна и вечна жертва. Като се подчиняваме на Неговите заповеди, винаги ще бъдем водени към правилното и няма да бъдем мамени. В свято-то име на нашия Спасител Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Учение и завети 76:29.
3. Моисей 1:1–2.
4. Моисей 1:6.
5. Моисей 1:12; курсив добавен.
6. Моисей 1:13; курсив добавен.
7. Моисей 1:16; курсив добавен.
8. Моисей 1:19.
9. Моисей 1:20.
10. Моисей 1:22.
11. Моисей 1:25–26.
12. Учение и завети 1:17.
13. Авраам 2:8.
14. Алма 41:10, курсив добавен.
15. Яков 4:13.
16. „Предани ще сме на вярата“, *Химни*, № 161.

Втората голяма заповед

Нашата най-велика радост идва от това да помагаме на нашите братя и сестри.

Мои скъпи братя и сестри, благодаря ви за всичко, което правите, за да помагате за събирането на Израил от двете страни на завесата, да укрепвате семействата си и да благославяте хората в нужда. Благодаря ви за това, че живеете като истински последователи на Исус Христос¹. Вие знаете и обичате да спазвате Неговите две големи заповеди – да обичате Бог и да обичате своите ближни².

През последните шест месеца сестра Нелсън и аз се срещнахме с

хиляди свети, докато пътувахме до Централна и Южна Америка, Тихоокеанските острови и различни градове в Съединените щати. Докато пътуваме, се надяваме да изградим *вашата* вяра. Но винаги *нашата* вяра бива укрепвана от членовете и приятелите, с които се срещаме. Ще споделя три значими момента от скорошните ни преживявания.

През май сестра Нелсън и аз пътувахме заедно със старейшина Герит У. Гонг и сестра Сюзън Гонг в южната част на Тихия океан.

Докато са в Оуклнд, Нова Зеландия президент и сестра Нелсън се срещат с имами на две джамии в Крайстчърч, Нова Зеландия.

Докато бяхме в Окланд, Нова Зеландия, имавме честта да се срещнем с имами от две джамии в Крайстчърч, Нова Зеландия, където само два месеца по-рано невинни вярващи бяха застреляни в ужасна проява на насилие.

Изразихме своята съпричастност към тези братя от друга вяра и потвърдихме споделената си отдаденост към религиозната свобода.

Ние също така предложихме доброволен труд и скромна финансова помощ за ремонт на техните джамии. Срещата ни с тези ислямски ръководители беше изпълнена с прояви на братска обич.

През август в Буенос Айрес, Аржентина, старейшина Куентин Л. Кук, сестра Мери Кук, сестра Нелсън и аз се срещнахме с хора, повечето от които не от нашата вяра, чиито живот е бил променен поради инвалидните колички, осигурени им чрез нашата организация Latter-day Saint Charities. Бяхме вдъхновени от начина, по който изразяваха своята радост и благодарност за новооткритите възможности за движение.

Трето специално преживяване беше само преди няколко седмици тук в Солт Лейк Сити. Беше свързано с уникално писмо, което получих за рождения си ден от млада жена на 14 години, която ще нарека Мери.

Мери написа за някои общи неща, които тя и аз споделяме: „Вие имате десет деца. Ние също сме 10 деца. Вие говорите китайски. Седем от децата в семейството ми, включително и аз, сме осиновени от Китай и китайският е нашият майчин език. Вие сте сърдечен хирург. Сестра ми претърпя две сърдечни операции. Вие харесвате събранията в неделя да са два часа. И ние

харесваме събранията в неделя да са два часа. Вие пеете много добре. Моят брат също пее много добре. Той е спял като мен“.

Думите на Мери ме трогнаха дълбоко, тъй като разкриваха не само прекрасния ѝ дух, но и верността на нейните родители.

Светиите от последните дни, както и други последователи на Исус Христос, винаги търсят начини да помагат, да въздигат и да обичат другите. Тези, които желаят да бъдат наричани Господен народ, са „готови да нос(ят) един другиму тежестите си, ... да скърб(ят) с онези, които скърбят, ... и да утешават онези, които се нуждаят от утешение“³.

Те наистина се стремят да живеят според първата и втората голяма заповед. Когато обичаме Бог с цялото си сърце, Той обръща

сърцата ни към това, което е добро за *другите* – един прекрасен цикъл на добродетелта.

Би било невъзможно да се изчисли колко служба отдават светиите от последните дни по света всеки ден от всяка година, но *е* възможно да се изчисли колко добро Църквата като организация върши, за да благославя мъже и жени, момчета и момичета, които се нуждаят от помощ.

Хуманитарните усилия на Църквата започнаха през 1984 г. Тогава имаше световен пост, за да се съберат средства за подпомагане на засегнатите при опустошителна суша в Източна Африка. Членовете на църквата дариха 6,4 милиона долара през този *един* ден за пост.

Тогава старейшина М. Ръсел Балард и брат Глен Л. Пейс бяха изпратени в Етиопия, за да преценят

как тези посветени средства могат да бъдат използвани най-добре. Тези усилия се оказаха началото на организация, която по-късно стана позната като Latter-day Saint Charities.

Оттогава организацията е осигурила повече от *два милиарда* долара за подпомагане на нуждаещи се по целия свят. Това подпомагане е било предоставяно, независимо към коя църква принадлежат, тяхната националност, раса, сексуална ориентация, пол или политически възгледи.

И това не е всичко. За да подпомагаме изпадналите в беда членове на Господната Църква, ние обичаме древния закон за поста⁴ и живеем според него. Не се храним, за да помагаме на тези, които гладуват. Един ден от всеки месец се въздържаме от храна и даряваме стойността на тази храна (или повече), за да помагаме на нуждаещите се.

Никога няма да забравя първото си посещение в западна Африка през 1986 г. Голям брой светии дойдоха на нашите събрания. Въпреки че нямаха много материални

притежания, много от тях дойдоха с безупречно бели дрехи.

Попитах президента на кол как се грижи за членовете, които разполагат с толкова малко. Той отговори, че епископите познават своите хора много добре. Ако членовете могат да си позволят две хранения на ден, не е необходима помощ. Но ако могат да си позволят само едно хранене или по-малко, дори и с помощта на близките им, епископите предоставят храна със средства от дарения от пост. Тогава той добави следния изключителен факт: даренията от пост на хората обикновено бяха много повече от разходите им. Тогава оставащите средства от дарения от пост се изпращат другаде за хора, чиито нужди са по-големи. От тези решителни светии от Африка научих голям урок за силата на закона и духа на поста.

Като членове на Църквата, ние изпитваме загриженост към всички, които страдат по някакъв начин⁵. Като Божии синове и дъщери, всички сме братя и сестри. Ние се вслушваме

в увещанието от Стария завет: „Непременно да отваряш ръката си към бедния и към брата си в оскъдица“⁶.

Също така се стремим да живеем според ученията на Господ Исус Христос, записани в Матей 25:

„Защото оградих и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте. ...

... Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили“⁷.

Ще спомена няколко примера за това как Църквата следва тези учения на Спасителя.

За да помага за облекчаването на глада, Църквата има 124 епископски хранилища по света. Чрез тях всяка година се изпълняват приблизително 400 000 заявки за храна от хора в нужда. На места, където няма епископски хранилища, епископи и президенти на клон използват средства от дарения от пост на Църквата, за да предоставят храна и стоки за своите нуждаещи се членове.

Но проблемите с глада се простираат далеч отвъд границите на Църквата. Гладът нараства навсякъде по света. В скорошен доклад на Обединените нации е отбелязано, че броят на недохранените хора по света сега надхвърля 820 милиона или почти един на всеки девет от жителите на земята⁸.

Това е изключително голям брой! Колко сме благодарни за вашите дарения. Благодарение на вашата сърдечна щедрост, милиони по света ще получават така нужната им храна, облекло, временен подслон, инвалидни колички, лекарства, чиста вода и много повече.

Много от болестите по света се дължат на недостатъчно чиста вода.

Досега хуманитарните инициативи на Църквата са помогнали за осигуряване на чиста вода на стотици общности в 76 страни.

Един проект в Лепута в Демократична република Конго е прекрасен пример. В града с население от над 100 000 души *нямало течаща вода*. Жителите трябвало да изминават големи разстояния до източници на безопасна вода. Планински извор бил открит на 29 километра, но хората от града не могли редовно да достигат до водата.

Тогава наши хуманитарни мисионери научили за тези трудности и работили с ръководителите на Лепута, като осигурили материали и обучение за изграждане на водопровод до града. За хората от Лепута били нужни *три години*, за да прокопаят дълбок един метър водопровод през скали и растителност. Благодарение на съвместната работа, настъпил радостният ден, когато прясна чиста вода достигнала до всички в града.

Църквата помага също и на бежанци, без значение дали бягат от размирици, природни бедствия или религиозно преследване. В момента повече от 70 милиона души са били принудени да напуснат домовете си⁹.

Само през 2018 г. Църквата е предоставила стоки от първа необходимост на бежанци в 56 страни. В допълнение, много членове на Църквата доброволно посещават времето си, за да помагат на бежанци да се приобщат към нови общности. Благодарим на всички вас, които полагате усилия да помагате на тези, които се опитват да се установят на ново място.

Чрез щедрите дарения към централите на Deseret Industries в

Съединените щати хиляди тонове облекло се събират и сортират всяка година. Докато местните епископи използват тези огромни наличности, за да помагат на членове в нужда, *основната* част се дарява на други благотворителни организации, които ги разпределят по света.

Само през миналата година Църквата е предоставила грижи за зрението на повече от 300 000 души в 35 страни, грижи за новородени на хиляди майки и бебета в 39 страни и инвалидни колички на повече от 50 000 души от много страни.

Църквата е добре позната като една от първите организации, които се отзовават при трагедия. Дори *преди* да връхлети ураган, ръководители и служители на Църквата в засегнатите райони разработват планове как да разпределят стоките за подпомагане и помощта на доброволците сред тези, които ще бъдат засегнати.

Само миналата година Църквата е осъществила над 100 проекта за подпомагане при бедствия по света, помагайки на пострадали при урагани, пожари, наводнения, земетресения и други бедствия. Когато е възможно, много членове на нашата Църква с жълти жилетки с надпис „Помагачи ръце“ се събират, за да помагат на засегнатите от бедствия. Този тип служба, предоставяна от толкова много от вас, представлява истинската същност на служението.

Мои скъпи братя и сестри, описаните от мен дейности са малка част от увеличаващите се усилия за благосъстояние и хуманитарна помощ на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни¹⁰. И *вие* сте тези, които правят всичко това възможно. Поради вашия живот за пример, вашите щедри сърца и вашите помагачи ръце,

не е чудно, че много общности и държавни ръководители хвалят усилията ви¹¹.

Откакто станах президент на Църквата, се удивлявам колко много президенти, премиери и посланици искрено ми благодарят за нашата хуманитарна помощ за хората от техните страни. Всички те също изразяват благодарност за силата, с която нашите верни членове допринасят в страните им, като са съвестни и оказващи помощ граждани.

Също така се удивлявам, когато световни ръководители се срещат с Първото президентство, изразявайки *своята надежда*, че Църквата ще бъде установена в земите им. Защо? Защото знаят, че светиите от последните дни ще помагат за изграждането на силни семейства и общности, като така правят живота по-добър за всички *навсякъде*, където живеят.

Без значение къде живеят, членовете на Църквата силно вярват, че Бог е Отец на всички и че всички хора са братя. Така *нашата* най-велика радост идва от това да помагаме на нашите братя и сестри, без значение къде живеем в този прекрасен свят.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ХЕНРИ Б. АЙРИНГ
Втори съветник в Първото президентство

Радваме се да помагаме на другите, да правим съзнателни усилия да се грижим за други хора колкото или дори *повече*, отколкото се грижим за себе си. И особено когато, ако мога да добавя, това не е удобно за нас и ни изкарва извън зоната ни на комфорт. *Животът* според тази втора голяма заповед е *ключът* към това да се превръщаме в истински ученици на Исус Христос.

Мои скъпи братя и сестри, вие сте жив пример за плодовете, които идват от това да следваме ученията на Исус Христос. Благодаря ви! Обичам ви!

Знам, че Бог е жив. Исус е Христос. Неговата Църква е била възстановена в тези последни дни, за да изпълнява своите божествени цели. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Мороний 7:48.
2. Вж. Матей 22:37–39, Лука 10:27.
3. Мосия 18:8–9.
4. Вж. Исая 58:3–12.
5. В ранната история на Църквата смели пионери също са били гладни, бездомни и преследвани.
6. Второзаконие 15:11.
7. Матей 25:35–36, 40.
8. Вж. Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Вж. "Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response," United Nations High Commissioner for Refugees website, June 19, 2019, unhcr.org/en-us.
10. За допълнителна информация относно благотворителните усилия на Църквата, моля вж. ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare, LatterDaySaintCharities.org, facebook.com/LatterDaySaintCharities, JustServe.org.
11. „Най-ефективната брошура, която ще носим, ще е добротата в нашия живот и пример“ (Гордън Б. Хинкли, „Намерете ангънцата, пасете овцете“, *Лиакхона*, юли 1999 г., с. 121).

Святост и планът на щастие

Когато увеличаваме своята лична святост, ще получаваме повече щастие.

Мои скъпи братя и сестри, молих се за силата да ви помогна в личния ви стремеж към щастие. Някои може вече да сте доста щастливи, но със сигурност не бихте отхвърлили предложението за допълнително щастие. Всеки с нетърпение би приел една сигурна оферта за трайно щастие.

Именно това са предложили Небесният Отец, Неговият Възлюбен Син Исус Христос и Светият Дух на всяко духовно чедо на Небесния Отец, което живее сега, ще живее или е живяло някога. Понякога това предложение се нарича планът на щастие. Така е наречено и от пророка Алма, който учи своя зънал в окаяността на греха син. Алма знае, че нечестие никога не би могло да представлява щастие за сина му или за което и да е чедо на Небесния Отец¹.

Той учи сина си, че израстването в святост е единствената пътека към щастие. Той показва ясно, че можем да увеличаваме нашата святост само и единствено чрез Единението на Исус Христос, което ни пречиства и усъвършенства². Единствено чрез вяра в Исус Христос, непрекъснато покаяние и спазване на заветите,

ние можем да получаваме вечното щастие, което всички копнеем да изпитаме и задържим.

Моля се днес да мога да ви помогна да разберете, че това по-голямо щастие произлиза от по-голяма лична святост, така че да действате спрямо това разбиране. След това ще споделя моите лични знания за това как можем да заслужим този дар да ставаме още по-свети.

Писанията ни учат, че освен всичко останало, ние можем да

се освещаваме или да ставаме по-свети, като упражняваме вяра в Христос³, показваме послушание⁴, покаяваме се⁵, правим жертви за Него⁶, приемаме свещени обреди и спазваме сключените с Него завети⁷. Да бъдем достойни за дара на светостта изисква смирение⁸, кротост⁹ и търпение¹⁰.

При едно преживяване в храма Солт Лейк имах подобно желание да получа повече святост. Влязох в храма за първи път, с малко информация какво да очаквам. Бях виждал думите върху сградата: „Святост Господу“ и „Домът Господен“. Тръпнех в очакване. При все това се чудех дали съм готов да вляза.

Майка ми и баща ми вървяха пред мен, докато влизахме в храма. Бяхме помолени да покажем препоръките си, за да се установи нашето достойнство.

Родителите ми се познаваха с мъжете на рецепцията. Така че малко си поприказваха. Аз влязох сам в една голяма зала, където всичко бе снежно бяло. Вгледах се

във високия таван, който изглеждаше като просторното небе. В този момент получих ясното впечатление, че съм бил там и преди.

Но тогава чух един много мек глас – не беше моя собствен. Това бяха нежно изречените думи: „Никога преди не си бил тук. Спомняш си момент от преди да се родиш. Намираше се в свещено място като това. Почувствал си, че Спасителят всеки момент ще застане до теб. И си се зарадвал, защото копнееш от желание да Го видиш“.

Това преживяване в храма в Солт Лейк продължи само миг. При все това споменът за него все още носи мир, радост и тихо щастие.

През онзи ден научих много уроци. Единият бе, че Светият Дух говори с тих и нежен глас. Чувам Го, когато цари духовен мир в сърцето ми. Той ми носи чувство на щастие и увереност, че ставам по-свят. И това винаги ми носи щастieto, което почувствах в онези първи моменти в Божия храм.

Вие сте виждали в собствения си живот и в живота на другите чудото от щастieto, което идва от увеличаващата се святост да ставаме по-подобни на Спасителя. През последните седмици съм бил до смъртното легло на хора, готови да посрещнат съдбата си с непоклата-ма вяра в Спасителя и с усмивка на лице.

Един от тях бе заобиколен от семейството си. Той и съпругата му си говореха тихичко, когато синът ми и аз влязохме. Познавах ги от много години. Бях виждал Единението на Исус Христос да действа в живота им и в този на техните близки.

Те заедно бяха решили да сложат край на лекарските усилия за удължаване на живота му. Цареше чувство на спокойствие, докато той говореше с нас. Усмиваше се, докато изразяваше благодарността си за Евангелието и пречистващата му сила в неговия живот и в този на обичаните от него хора. Говореше за щастливите си години

на служба в храма. По молба на този човек, синът ми помаза главата му с осветено масло. Аз запечатах помазването. Докато правех това, получих ясното впечатление да му кажа, че скоро той щеше да види своя Спасител, лице в лице.

Обещах му, че ще почувства щастие, обич и одобрението на Спасителя. Той се усмихна искрено, когато си тръгнахме. Последните му думи към мен бяха: „Кажете на Кати, че я обичам“. Моята съпруга, Катлийн, през годините бе насърчавала няколко поколения от семейството му да приемат поканата на Спасителя да дойдат при Него, да сключат и спазват свещени завети и по този начин да получат щастие, което идва в резултат на тази по-голяма святост.

Той почина часове по-късно. Няколко седмици след смъртта му, неговата вдовица донесе на мен и на съпругата ми подарък. Усмихваше се, докато разговаряхме. Каза любезно: „Очаквах да се чувствам тъжна и самотна. Толкова съм щастлива. Смятате ли, че това е нормално?“

Знаейки колко много обичаше съпруга си и как те двамата бяха опознали, обичали и служили на Господ, аз ѝ казах, че чувствата ѝ на щастие бяха обещан дар, защото тя, чрез службата си с вяра, е станала по-святая. Нейната святост ѝ бе послужила това щастие.

Някои от вас днес може да се

почудят: „Защо аз не чувствам мира и щастие, обещани на верните? Издържал/а съм на неопишуеми трудности, но не чувствам щастие“.

Дори Пророкът Джозеф Смит преминава това изпитание. Той се моли за облекчение, когато е хвърлен в затвора в Либърти, Мисури. Бил е верен на Господ. Израснал е в святост. При все това се чувства лишен от щастие.

Господ го учи на търпение, от което всички ние рано или късно ще се нуждаем в земните си обстоятелства, вероятно за продължително време. Ето Господното послание към верния Му и страдащ Пророк:

„И ако бъдеш хвърлен в яма или в ръцете на убийци, и ти бъде наложена смъртна присъда, ако бъдеш хвърлен в бездната, ако бурните вълни заговорничат против теб, ако свирепите ветрове станат твой враг, ако небесата почернеят и всички елементи се обединят, за да преградят пътя, и най-вече, ако самите челюсти на пъкля разтворят широко уста за теб, знай, сине Мой, че всички тези неща ще ти дадат опит и ще бъдат за твое добро.

Синът Човешки слезе по-ниско от всички тях. Ти по-велик ли си от Него?

Ето защо остана в пътя си и свещеничеството ще остане с теб, защото техните предели са определени и те не могат да ги преминават. Дните ти се знаят и годините ти няма да бъдат изброени по-малко, ето защо, не се бой от това, което човек може да стори, защото Бог ще бъде с теб во веки веков“¹¹.

Това е същият поучителен урок, на който Господ учи Йов, който плаща голяма цена, за да позволи на Единението да го направи по-свят. Знаем, че Йов е свят човек, от

представянето му: „Имаше в земята Уз един човек на име Йов. Този човек беше непорочен и правдив, боеше се от Бога и се отдалечаваше от злото“¹².

След това Йов губи богатството си, семейството си и дори здравето си. Може би си спомняте, че Йов се съмнява, че увеличената му святост, придобита чрез многото трудности, му е заслужила по-голямо щастие. Струва му се, че светостта му е докарала окаяност.

При все това Господ учи Йов на същия „поправителен“ урок, който дава на Джозеф Смит. Той позволява на Йов да види сърцераздирателното си състояние с духовни очи. Той казва:

„Опаши сега кръста си като мъж и ще те попитам; и ти ми отговаряй.

Къде беше ти, когато основах земята? Извести, ако си разумен:

Кой определи мерките ѝ? (Ако знаеш.) Или кой опява връв за мере не по нея?

На какво се закрепиха основите ѝ? Или кой положи крайгълния ѝ камък,

когато звездите на зората пяха заедно и всичките Божии синове възкличаваха от радост“¹³

После, след като Йов се покайва за това, че нарича Бог несправедлив, на него му е позволено да гледа на трудностите си по един по-възвишен и по-свят начин. Той се покайва.

„Тогавга Йов отговори на Господа:

Зная, че всичко можеш и че нищо Твое намерение не може да бъде възпрепятствано.

Наистина, кой е този, който помрачава Твоя съвет неразумно? Ето защо аз говорих за онова, което не съм разбирал, за неща, пречудни за мене, които не съм познавал.

Слушай, моля Ти се, и аз ще

говоря; ще Те попитам и Ти ми отговаряй.

Слушал бях за Тебе със слушането на ухото, но сега окоото ми Те вижда; затова се отричам от думите си и се кая в пръст и пепел¹⁴.

След като Йов се покаява и става по-свят, Господ го благославя неизмерно повече. Но най-вероятно най-голямата благословия за Йов е да израсне в святост посредством трудностите и покаянието. Дава му се повече щастие в дните живот, които му предстоят.

По-голяма святост не се получава, като просто молим за нея. Тя идва, като правим нужните неща, чрез които Бог да ни променя.

Президент Ръсел М. Нелсън предоставя най-добрия съвет, по мое мнение, как да се придвижваме по заветната пътека към по-голяма святост. Той ни показва пътя, като насърчава:

„Изпитвайте укрепващата сила на ежедневното покаяние, като се справяте малко по-добре и сте малко по-добри всеки ден.

Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да се променяме! Така позволяваме на Спасителя да

ни превръща в най-добрата наша версия. Ние избираме да израстваме духовно и да получаваме радост – радост от изкуплението чрез Него. Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да ставаме по-подобни на Исус Христос!“

Президент Нелсън продължава, като ни дава следното насърчение в усилията ни да ставаме по-свети: „Господ не очаква съвършенство от нас на този етап от вечното ни развитие. ... Но Той очаква да увеличаваме нашата святост. Ежедневното покаяние е пътеката към святост“¹⁵.

Президент Далин Х. Оукс, в една реч от предишна обща конференция, също ни помага да виждам по-ясно как израстваме в святост и как можем да знаем, че успешно я придобиваме. Той казва: „Как ставаме по-духовни? Как достигаме до това ниво на духовност, на което можем да имаме постоянното спътничество на Светия Дух? Как можем да гледаме и да преценяваме нещата в този свят от гледна точка на вечността?“¹⁶

Отговорът на президент Оукс като начало включва увеличената вяра в Исус Христос и в ролята Му на наш любящ Спасител. Това ни кара да се стремим към опрощение всеки ден и да си спомняме за Него, като спазваме Неговите заповеди. Тази увеличена вяра в Исус Христос идва, като ежедневно се угощаваме със словото Му.

Химнът „Дай ми още святост“ ни предлага начин, по който да се молим за помощ в това да ставаме по-свети. Авторът мъдро споделя, че търсената от нас святост е дар от един любящ Бог, която се дава с времето, след всички наши усилия. Спомняте си последния куплет:

*Дай ми праведност и
мощ да победа
далече от земната
нечистота.
Да съм по-достоеен
за царството Ти,
Спасителю скъпи,
Мен благослови“¹⁷.*

В каквито и обстоятелства да се намираме, докдето и да сме стигнали по заветната пътека към дома, нека молитвите ни за повече святост да получават отговор. Знам, че като получаваме отговор, щастие то ни ще нараства. Може да идва бавно, но ще идва. Имам това уверение от един любящ Небесен Отец и от Неговия Възлюбен Син Исус Христос.

Свидетелствам, че Джозеф Смит е Божий пророк, че президент Ръсел М. Нелсън е нашият жив пророк днес. Бог Отец е жив и ни обича. Той желае да се завърнем при Него с нашите семейства. Нашият любящ Спасител ни кани да Го следваме по пътя ни натам. Те са подготвили този път. В свялото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Алма 41:10.
2. Вж. Алма 42:4–16.
3. Вж. Деянията 26:18, Етер 4:7.
4. Вж. Учение и завети 88:34.
5. Вж. 3 Нефи 27:19–20.
6. Вж. Учение и завети 132:50.
7. Вж. Учение и завети 97:8.
8. Вж. Еламан 3:35.
9. Вж. Учение и завети 101:1–5.
10. Вж. 1 Нефи 3:2–3, Учение и завети 112:13.
11. Учение и завети 122:7–9.
12. Йов 1:1
13. Йов 38:3–7
14. Йов 42:1–6
15. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона* май 2019 г., с. 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, „Spirituality“, *Ensign*, Nov. 1985, 63.
17. „Дай ми още святост“, *Химни*, № 83.

ОТ СТАРЕЙШИНА ХАНС Т. БУМ
От Седемдесетте

Знаейки, обичайки и израствайки

*Нека всички да можем да разберем своята
роля в това велико дело на служение и така
да ставаме по-подобни на Спасителя.*

През 2016 г. Хорът на Табернакъл при Храмовия площад посети Нидерландия и Белгия. И тъй като бях част от това вълнуващо събитие, имах възможността два пъти да се насладя на тяхното изпълнение.

По време на тяхното представление си мислех за това какво огромно начинание е пътуването на толкова голям хор. Бях заинтригуван от големия гонг, транспортването на който вероятно е много трудно и скъпо, в сравнение с това на цигулките, тромпетите и други инструменти, които човек може лесно да държи в ръка. Но докато наблюдавах действителното изпълнение на този гонг, осъзнах, че той се удря само няколко пъти, докато другите по-малки инструменти се използват през по-голямата част от концерта. Замислих се, че без звука на гонга представянето няма да е същото и заради това са положени такива усилия този голям инструмент да бъде транспортиран през океана.

Понякога можем да се чувстваме като този гонг – достатъчно добри

да играем само малка роля в изпълнението. Но позволете ми да ви кажа, че вашият звук е много важен.

Нуждаем се от всички инструменти. Някои от нас учат лесно и се справят много добре в училище, докато други имат артистични таланти. Някои могат да проектират и строят или да се грижат за другите,

паят ги или ги учат. Всички ние сме необходими, за да има разнообразие и смисъл в този свят.

Бих искал да отправя това послание към онези, които смятат, че нямат с какво да допринесат, или вярват, че нямат никакво значение или влияние за никого, както и други, които може да чувстват, че се справят прекрасно, и към всички между тези две крайности.

Където и да сте по пътя на живота си, някои от вас може да се чувстват толкова обременени, че дори да не осъзнавате, че сте на тази пътека. Каня ви да излезете от тъмнината в светлината. Светлината на Евангелието ще осигурява топлина и изцеление и ще ви помага да осъзнавате своята истинска същност и каква е целта ви в живота.

Някои от нас са се лутали по забранени пътеки, опитвайки се да намерят щастие там.

Ние сме канени от любящ Небесен Отец да вървим по пътеката на ученичеството и да се завърнем при Него. Той ни обича със свършена любов¹.

Какъв е начинът? Начинът е да си помагаме да осъзнаваме своята същност, като си служим един на друг.

За мен служението е проява на божествена любов². По този начин създаваме среда, в която двете страни – даващият и получаващият – придобиват желание за покаяние. С други думи, ние сменяме посоката и идваме по-близо, като ставаме по-подобни на нашия Спасител Исус Христос.

Например, не е необходимо постоянно да казваме на своите брачни партньори или деца как могат да стават по-добри – те вече го знаят. Ако създаваме среда на обич, те ще

има силата да правят необходимите промени в живота си и да стават по-добри хора.

По този начин покаянието става ежедневен процес на пречистване, който може да включва извинение за лошо поведение. Спомням си и все още попадам в ситуации, в които съм твърде бърз да съдя или твърде бавен да слушам. И в края на деня, докато се моля, аз чувствам любящ съвет от небесата да се покая и да стана по-добър. Тази среда на обич – създадена първо от родителите ми, братя и сестри, а по-късно от моята съпруга, деца, както и приятели – ми е помагала да ставам по-добър човек.

Всички ние знаем какво можем да правим по-добре. Не е необходимо постоянно да си напомняме един на друг, но има нужда да се обичаме и да си служим, като така осигуряваме среда за желание към промяна.

В тази среда научаваме кои сме наистина и каква ще бъде нашата роля по време на тези последни дни от историята на света преди Второто пришествие на Спасителя.

Ако се чудите за своята роля, бих желал да ви покая да намерите място, където можете да сте сами и да помолите Небесния Отец да ви открие каква роля ще имате. Отговорът вероятно ще идва постепенно, а след това и по-ясно, наред с нашето затвърждаване по пътеката на заветите и служението.

Преживяваме някои от същите трудности, които Джозеф Смит изпитва, докато е „посред словесна война и хаос от мнения“. Както четем в собствения му разказ, той често се пита: „Какво трябва да се направи? Коя от всички тези групи е права или те всички грешат? Ако

някоя от тях е права, коя е тя и как мога да го разбера?⁴³

Със знанието, което той открива в Посланието на Яков, което гласи: „Ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му бъде дадена“⁴⁴, Джозеф накрая стига до решението да „иска от Бога“⁴⁵.

По-нататък четем, че това е „първият път през живота (му), когато прав(и) такъв опит, защото при всичките си грижи никога (дотогава) не (е) правил опит да се мол(и) на глас“⁴⁶.

Така може да бъде и за нас в началото, когато се обръщаме към Създателя ни по непознат за нас начин.

Поради опита на Джозеф да се моли на глас, Небесният Отец и Неговият Син Исус Христос му се явяват, назовавайки го по име, и в резултат имаме много по-ясно разбиране за своята същност и че наистина сме важни.

По-нататък четем, че в своите младежки години той е „преследван от онези, които трябва да бъдат (негови) приятели и (които трябва) да се отнасят към (него) любезно“⁴⁷. Затова можем да очакваме противопоставяне, докато живеем живота на ученичеството.

Ако в момента чувствате, че не можете да бъдете част от оркестъра и че пътят на покаянието изглежда труден за вас, моля знайте, че ако продължаваме да опитваме, бремето ще бъде отнето от раменете ни и ще има отново светлина. Небесният Отец никога няма да ни остави, когато търсим помощта Му. Без значение какви грешки правим, Небесният Отец ще бъде там, за да ни помага да ги преодоляваме.

Някои от нас са наранени, но в комплекта за първа помощ на Господ има достатъчно големи бинтове, за да се покрият всички наши рани.

Това е тази любов, тази съвършена любов, която също наричаме милосърдие или „чистата любов Христова“⁴⁸, която е нужна в домовете ни, където родители служат на децата си и децата на своите родители. Чрез тази любов, сърца ще се променят и ще се появи ново желание да вършим Неговата воля.

Това е тази любов, която е нужна в отношенията помежду ни като чеда на нашия Небесен Отец и членове на Неговата Църква, която ще ни позволява да включим всички музикални инструменти в своите оркестри, така че да можем да се представим триумфиращо с

ОТ СТАРЕЙШИНА М. РЪСЕЛ БАЛАРД
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

ангелските хорове на небесата, когато Спасителят отново дойде.

Това е тази любов, светлината, която трябва да свети и да озарява обкръжението ни, докато вършим ежедневните си дела. Хората ще забелязват тази светлина и ще бъдат привлечени към нея. Това е видът мисионерска работа, който ще привлича другите „да дойдат и да видят, да дойдат и да помагат и да дойдат и да останат“⁹. Моля се, когато получим своите свидетелства за това велико дело и нашата роля в него, нека се радваме заедно с нашия обичан пророк Джозеф Смит, който заявява: „Защото аз видях видение; аз го знам и знам, че и Бог го знае, и не мога да го отрека“¹⁰.

Свидетелствам ви, че познавам своята и вашата същност. Ние всички сме чеда на нашия Небесен Отец, Който ни обича. Той не ни е изпратил тук, за да се провалим, а да се завърнем при Него в слава. Всички да можем да разберем своята роля в това велико дело на служение, за да бъдем по-подобни на Спасителя, когато Той отново дойде, е моята молитва. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Д. Тод Кристоферсън, „Пребъдвайте в Моята любов“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 48.
2. Вж. Russell M. Nelson, „Divine Love,“ *Liiahona*, Feb. 2003, 12–17.
3. Джозеф Смит – История 1:10.
4. Послание на Яков 1:5; вж. също Джозеф Смит – История 1:11.
5. Джозеф Смит – История 1:13.
6. Джозеф Смит – История 1:14.
7. Джозеф Смит – История 1:28.
8. Мороний 7:47.
9. Дитер Ф. Ухтдорф, „Мисионерската работа: да споделяме това, което вярваме и чувстваме“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 17.
10. Джозеф Смит – История 1:25.

Да позволяваме на своя дух да контролира тялото

Едно от най-важните неща, което можем да научим в този живот, е как да даваме превес на своята вечна духовна същност и да контролираме желанията си към злото.

Мои скъпи братя и сестри, с приближаването на общата конференция през октомври миналата година, подготвих своята реч, за да отбележа 100-годишнината от видението за света на духовете, дадено на президент Джозеф Ф. Смит на 3 октомври 1918 г.

Няколко дни след като изпратих речта си за превод, моята любима вечна спътница Барбара завърши своето изпитание в смъртния живот и премина в света на духовете.

Дните се превръщаха в седмици, след това в месеци и вече мина година от смъртта на Барбара, а аз откривам, че още по-дълбоко оценявам следния стих: „Живейте заедно в любов дотолкова, че да оплаквате загубата на онези, които умират“¹. Барбара и аз бяхме благословени да „живе(ем) заедно в любов“ в продължение на 67 години. Но по един много реален начин научих какво

означава да „оплаква(ме) загубата“ на обичните ни хора. О, колко я обичам и колко ми липсва!

Предполагам, че повечето от нас не оценяват напълно това, което другите правят за нас, докато те не

си отидат. Знаех, че Барбара е винаги заета, но не разбирах напълно постоянните ѝ семейни, църковни и обществени ангажменти. Тя полагаше ежедневни отдадени усилия, повторени хиляди пъти през годините, които поддържаха семейството ни. И през всичко това, никой от семейството ни никога не я чу да повишава тон или да бъде груба.

През изминалата година мислех за многото ни спомени. Мислех за физически трудния избор, който тя направи, да бъде майка на седем деца. Да бъде домакиня беше единствената кариера, която някога бе желала, и тя беше професионалист във всяко едно отношение.

Често се чудех как успява да се справя с децата и с мен. Дори само приготвянето на храна беше наистина трудна задача, да не споменаваме задачите, свързани с купищата пране на семейството ни всяка седмица и осигуряването на правилния размер обувки и дрехи за децата. Всички се обръщаме към нея по безброй други въпроси, които бяха важни за нас. И тъй като бяха важни за нас, те бяха важни и за нея. С една дума, тя беше великолепна – като съпруга, майка, приятелка, съседка и като Божия дъщеря.

Сега, след като тя почина, се радвам, че избрах да седя до нея, когато се прибирах от офиса у дома през последните месеци от живота ѝ, за да държа ръката ѝ, докато гледахме края на някои от любимите ѝ музикални – отново и отново, тъй като тя имаше Алцхаймер и това не ѝ позволяваше да запомни, че вече ги е гледала предния следобед. Спомените за онези моменти, когато държах ръцете ѝ, сега са много скъпоценни за мен.

Братя и сестри, моля, не пропускате възможностите да поглеждате

в очите на близките си с любов. Децата и родители, общувайте един с друг и изразявайте своята любов и признателност. Подобно на мен, някои от вас може да се събудят някой ден и да открият, че времето за такива важни разговори е отминало. Живейте заедно всеки ден със сърца, изпълнени с благодарност, добри спомени, служба и много любов.

През изминалата година размишлявах по-задълбочено от колкото когато и да било над плана на нашия Небесен Отец. В своите учения към сина си Кориантон, Алма го нарича „великия план за щастieto“².

Думата, за която продължавам да се сещам сега, когато мисля за плана, е „заедно“. Това е план, създаден от нашия любящ Отец в небесата, в центъра на който е великата и славна възможност семействата да бъдат отново заедно – във вечен съюз, свързващ съпрузи и съпруги, родители и деца, поколение след поколение в Божието семейство.

Тази мисъл ми носи утеха и увереността, че ще бъда с Барбара отново. Въпреки че тя страдаше физически в края на живота си, духът ѝ беше силен, благороден и чист. Тя се беше подготвила във всичко,

та когато дойде денят, да може да застане пред „приятния съд Божий“³ изпълнена с увереност и мир. Но аз съм тук. След два дни навършвам 91 и все още се чудя: „Готов ли съм? Правя ли всичко, което трябва да правя, за да мога отново да я държа за ръка?“

Най-простото основно нещо, което е сигурно в този живот, е следното: Всички ще умрем. Без значение дали ще умрем възрастни или млади, лесно или трудно, богати или бедни, обичани или самотни, никога не може да избяга от смъртта.

Преди няколко години президент Гордън Б. Хинкли каза нещо, което е особено значимо във връзка с това: „Колко сладко е обещанието, колко утешаващ мирът, произлизащ от знанието, че, ако сключим брак по правилния начин и живеем правилно, нашата връзка ще продължи, въпреки неизбежността на смъртта и изминалото време“⁴.

Със сигурност сключих брак по правилния начин. За това няма съмнение. Но според президент Хинкли това не е достатъчно. Трябва също да живея правилно⁵.

Днес „да живеем правилно“ може да е доста объркваща идея, особено ако прекарвате доста време в социалните медии, където всеки може да провъзгласява истини или измамни идеи за Бог и плана Му за Неговите чедра. За щастие, като членове на Църквата разполагаме с вечно истинните евангелски принципи и знаем как да живеем, за да може да сме по-добре подготвени за смъртта.

Само няколко месеца преди да се родя, моят дядо и апостол, старейшина Мелвин Дж. Балард изнася реч, която според някои хора улавя същността на това какво означава да живеем правилно. Озаглавена „Борбата за душата“, неговата реч е съсредоточена върху постоянната борба между нашите физически тела и вечните ни духове.

Той казва: „Най-големият сблъсък, който всеки мъж и жена някога ще преживее, ... ще бъде борбата, която води със себе си“, обяснявайки, че Сатана „врагът на нашите души“ ни атакува чрез нашите „страсти, апетити и желанията на плътта“⁶. И така, основната борба се

води между нашата божествена духовна същност и естествения плътски човек. Братя и сестри, помнете, че можем да получаваме духовна помощ чрез влиянието на Светия Дух, който може да ни „научи на всичко“⁷. Можем да получаваме помощ и чрез силата и благословиите на свещеничеството.

И сега ви питам: „Как върви борбата при всеки от вас?“

Президент Дейвид О. Макей казва: „Земното съществуване на човека е просто едно изпитание дали той ще съсредоточава своите усилия, ум и душа върху неща, които допринасят за удобството и удовлетворението на физическата му същност, или ще превърне в цел на живота си придобиването на духовни качества“⁸.

Борбата между физическата и духовната ни същност не е нещо ново. В последната си проповед към своя народ цар Вениами учи, че „естественият човек е враг на Бога и е бил такъв от падението на Адам, и ще бъде такъв во веки веков, освен ако не се отдаде на убежденията на Светия Дух и не отхвърли естествения

човек, и не стане светия чрез Единението на Господа Христа⁴⁹.

Апостол Павел учи, че „тези, които са плътски, копнеят за плътското; а тези, които са духовни – за духовното.

Понеже копнежът на плътта значи смърт, а копнежът на Духа значи живот и мир⁴¹⁰.

За мен изглежда ясно, че едно от най-важните неща, което можем да научим в този живот, е как да даваме превес на своята вечна духовна същност и да контролираме желанията си към злото. Това не би трябвало да е толкова сложно. В крайна сметка нашите духове, които са съществували много по-дълго от физическите ни тела, вече са имали успех в това да избират праведността пред злото в доземния живот. Преди да бъде създадена тази земя, сме живели в доземния свят като синове и дъщери на Небесни Родители, които са ни обичали и продължават да ни обичат.

И да, трябвало е да вземаме изключително важни решения и да правим избори в този доземен свят. Всеки човек, който някога е живял или ще живее на тази планета, е взел важното решение да избере да приеме плана на Небесния Отец за нашето спасение. И така, всички сме дошли на земята с редица успехи за духовната ни същност и вечната ни съдба.

За момент помислете за това. Вие наистина сте и винаги сте били точно това – син или дъщеря на Бог с духовни корени във вечността и бъдеще, изпълнено с безпределни възможности. Първо, преди всичко и винаги сте били и ще бъдете духовни същества. И така, когато избираме нашата плътска същност да контролира духовната, избираме нещо,

което противоречи на нашето истинско, първоначално духовно естество.

Разбира се, плътските и земни склонности несъмнено ще усложняват вземането на решения. Поради завесата на забравата между доземния духовен свят и този земен свят, може да забравим своята връзка с Бог и духовната си същност, а плътската същност може да приеме за най-важно *това, което желаем в момента*. Да се учим да избираме нещата на Духа пред нещата на плътта е една от основните причини, поради които този земен живот е част от плана на Небесния Отец. Това е и причината планът да бъде изграден върху стабилната и сигурна основа на Единението на нашия Господ и Спасител Исус Христос, за да може греховете ни, включително и грешките поради поддаването на плътта, да бъдат преодолявани чрез постоянно покаяние и така да можем да живеем съсредоточени върху духовното. Сега е времето да контролираме своите физически желания, за да бъдат в съответствие с духовните учения на Христос. Затова не трябва да отлагаме деня на своето покаяние¹¹.

Затова покаянието става незаменимо оръжие в борбата ни със самите нас. На миналата обща конференция президент Ръсел М. Нелсън говори за тази борба и ни напомни, че „когато избираме да се покаяваме, ние избираме да се променяме! Така позволяваме на Спасителя да ни превърща в най-добрата наша версия. Ние избираме да израстваме духовно и да получаваме радост – радост от изкуплението чрез Него. Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да ставаме по-подобни на Исус Христос!“¹².

Всяка вечер, докато в молитва оценявам деня заедно с Небесния Отец, се моля за прошка, ако съм допуснал грешки и обещавам да се опитвам следващия ден да бъде по-добър. Вярвам, че това редовно ежедневното покаяние помага на духа ми да напомня на тялото ми кой контролира всичко.

Друг източник е възможността за духовно обновление, която имаме всяка седмица, когато вземаме от причастието във възпоменание на Единението и съвършената любов на нашия Господ и Спасител Исус Христос към нас.

Братя и сестри, насърчавам ви да забавите темпото и да помислите къде се намирате сега в това да преодолявате плътската си същност и да давате сила на своята божествена духовна същност, та когато дойде денят, да можете да преминете в света на духовете и с радост да се срещнете с обичните си хора. За това свидетелствам и се моля смирено, в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 42:45.
2. Алма 42:8.
3. Яков 6:13.
4. *Учения на президентите на Църквата: Гордън Б. Хинкли*, 2016 г., с. 163.
5. Господ е разкрил, че трябва да живеем според сключените от нас завети, за да получим благословиите, които са ни обещани (вж. Учение и завети 82:10, 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, “Struggle for the Soul” (address given at the Salt Lake Tabernacle, May 5, 1928).
7. Йоан 14:26.
8. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), 14.
9. Мозия 3:19.
10. Римляните 8:5–6.
11. Вж. Алма 34:33.
12. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 67.

ОТ СТАРЕЙШИНА ПИТЪР М. ДЖОНСЪН
От Седемдесетте

Сила да побеждаваме противника

Как да откриваме мир, как да помним кои сме и как да преодоляваме трите подхода на противника?

Братя и сестри, благодаря ви за всичко, което правите, за да помагате на другите да стават истински последователи на Исус Христос и да се радват на благословиите на светия храм. Благодаря ви за вашата добрина. Вие сте чудесни и красиви.

Молитвата ми е да разпознаваме *потвърждаващото* влияние на Светия Дух, докато напълно разберем, че сме чеда на Бог. Както е обяснено в „Семейството: прокламация към света“: „Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба“¹. Ние сме „избрани духове, които (са били) запазени, за да излязат в пълнотата на времената и да вземат участие в полагаането на основите на великото дело от последните дни“². Президент Ръсел М. Нелсън заявява: „Вие сте обучавани в света на духовете, за да сте подготвени за всичко, с което ще се сблъскате по време на тази последна част в тези последни дни (вж. У. и З.

138:56). Това знание е останало във вас!“³

Вие сте избрани синове и дъщери Божии. Вие имате силата да побеждавате противника. Противникът обаче знае кои сте вие. Той познава вашето божествено наследство и се стреми да ограничава вашия земен и небесен потенциал по следните три начина:

- Заблуда
- Разсейване
- Обезсърчаване

Заблуда

Противникът използва заблудата като инструмент в дните на Моисей. Господ казва на Моисей:

„Ето, ти си Мой син. ...

Имам работа за теб, ... и ти си по подобиего на Единородния Ми“⁴.

Скоро след това чудно видение, Сатана се опитва да заблуди Моисей. Интересни са думите, които той използва: „Моисее, сине човешки, поклони ми се!“⁵. Заблудата не е само в поканата да се поклони на Сатана, но също и в начина,

по който той описва Моисей като син човешки. Спомнете си, Господ току-що е казал на Моисей, че е Божий син, създаден по подобие на Единородния.

Противникът е безмилостен в опитите си да заблуди Моисей, но Моисей устоява: „Махни се от мен, Сатана, защото само на този единствен Бог аз ще се покланям, Който е Богът на Славата“⁶. Моисей си спомня своята същност – Божий син.

Думите на Господ към Моисей важат за вас и мен. Ние сме създадени по самия образ на Бог и Той има работа за нас. Противникът се опитва да ни заблуждава, като ни кара да забравим своята истинска същност. Ако не разбираме кои сме, тогава е трудно да разберем какви можем да станем.

Разсейване

Противникът се опитва също и да ни разсейва от Христос и Неговата

заветна пътека. Старейшина Роналд А. Расбанд споделя следното: „Планът на противника е да ни разсейва, за да не забелязваме духовните свидетелства, докато желанието на Господ е да ни дава светлина и да ни включва в делото Си“⁷.

В наши дни има много разсейващи неща, включително Twitter, Facebook, игри с виртуална реалност и много други. Тези технологични постижения са невероятни, но ако не сме внимателни, те могат да ни разсейват от реализирането на божествения ни потенциал. Подходящото им използване може да ни носи сила от небесата и да ни позволява да ставаме свидетели на чудеса, докато се стремим да събираме разпръснатия Израил от двете страни на завесата.

Нека бъдем бдителни, а не небрежни в използването на технологиите⁸. Постоянно търсете начини, по които технологиите могат да ни приближават към Спасителя и да ни позволяват да изпълняваме Неговото дело, като се подготвяме за Неговото Второ пришествие.

Обезсърчаване

Последно, желанието на противника е да се обезсърчим. Може да се обезсърчаваме, когато се сравняваме с другите или чувстваме, че не изпълняваме очакванията, включително и нашите собствени.

Когато започнах работа, за да придобия докторска степен, се чувствах обезсърчен. В програмата бяха приети само четирима студенти през тази година, а другите студенти бяха чудесни. Те имаха по-високи резултати и повече стаж на висши ръководни длъжности и показваха увереност в способностите си. След първите две седмици

в програмата започнаха да ме обземат чувства на обезсърчение и съмнение, и почти ме съкрушиха.

Реших, че ако ще завърша тази четири-годишна програма, трябва да прочитам Книгата на Мормон всеки семестър. Всеки ден, докато четях, усещах как се изпълнява обещанието на Спасителя, че Светият Дух ще ме учи на всичко и ще ми напомня всичко⁹. Това затвърждаваше увереността ми като Божий син, напомняше ми да не се сравнявам с другите и ми даваше увереност в моята божествена роля да успея¹⁰.

Скъпи мои приятели, моля ви не позволявайте на никого да краде от щастието ви. Не се сравнявайте с другите. Помнете моля любящите думи на Спасителя: „*Мир* ви оставям. Моя *мир* ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да се не *смуцава* сърцето ви, нито да се бои“¹¹.

И така, как да постигнем това? Как да откриваме този мир, как да помним кои сме и как да преодоляваме трите подхода на противника?

Първо, помнете че първата и най-голяма заповед е да възлюбим Бог с цялото си сърце, душа, ум и сила¹². Всичко, което правим, трябва да бъде подтикнато от нашата любов към Него и Неговия Син. Като развиваме любовта си към Тях, като спазваме Техните заповеди, способността ни да обичаме себе си и другите ще нараства. Ще започнем да служим на семейства, приятели и съседи, защото ще ги виждаме така, както Спасителят ги вижда – като синове и дъщери на Бог¹³.

Второ, молете се на Отца в името на Исус Христос всеки ден, всеки ден, всеки ден¹⁴. Именно чрез молитва можем да усещаме любовта на Бог и да изразяваме своята любов

към Него. Чрез молитва изразяваме благодарност и молим за сила и смелост да подчиним своята воля на Божията и да бъдем ръководени и напътствани във всички неща.

Насърчавам ви да се „*мол(и)те*... на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изпълнени с тази любов, ... за да може да станете (синовете и дъщерите) Божии, та когато Той се яви, ние да *бъдем* подобни на Него“¹⁵.

Трето, четете и изучавайте Книгата на Мормон всеки ден, всеки ден, всеки ден¹⁶. Изучавам Книгата на Мормон по-добре, когато имам конкретни въпроси, докато я чета. Когато четем с конкретни въпроси, можем да получаваме откровения и да разбираме, че Пророкът Джозеф Смит казва истината, когато заявява: „Книгата на Мормон е най-вярната от всички книги на земята... и... човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга“¹⁷. Книгата на Мормон съдържа словата на Христа и ни помага да помним кои сме.

Последно, с молитва да вземем от причастието всяка седмица, всяка седмица, всяка седмица. Чрез заветите и свещеническите обреди, сред които е причастието, силата на божествеността е видна в нашия живот¹⁸. Старейшина Дейвид А. Беднар учи: „Обрядът на причастието е свята и повтаряща се покана да се покаяваме искрено и да получаваме духовно обновление. Самото вземане на причастието не опрощава грехове. Но, когато се подготвяме съзнателно и участваме в този свят обряд със съкрушено сърце и разкалял се дух, тогава ни се обещава да можем *винаги* да имаме Господния Дух да бъде с нас“¹⁹.

Вземайки смиренно от причастието, ние си спомняме страданията на Исус в святата градина, наречена Гетсимания, и Неговата жертва на кръста. Ние изразяваме благодарност към Отца за това, че е изпратил Своя Единороден Син, нашия Изкупител, и изразяваме нашата готовност да спазваме Неговите заповеди и да си спомняме винаги за Него²⁰. Има духовно знание и разбиране, свързано с причастието – то е лично, то е въздействащо и е необходимо.

Приятелите мои, обещавам ви, че като се стремим да обичаме

Бог с цялото си сърце, молим се в името на Исус Христос, изучаваме Книгата на Мормон и с молитва вземаме от причастието, ще имаме способността, със силата на Господ, да преодоляваме *зablуждаващите* практики на противника, да намаляваме *разсейванията*, които ограничават божественния потенциал, и да устояваме на *обезсърчаването*, което намалява способността ни да чувстваме любовта на нашия Небесен Отец и Неговия Син. Ще стигнем до

пълно разбиране за това кои сме като синове и дъщери Божии.

Братя и сестри, споделям с вас своята обич и ви свидетелствам, че знам, че Небесният Отец е жив и че Исус е Христос. Обичам Ги. Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е царството Божие на земята. Ние имаме *божествена задача* да събираме Израил и да подготвяме света за Второто пришествие на Господ. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
2. Учение и завети 138:53, вж. също Учение и завети 138:54–56.
3. Ръсел М. Нелсън, „Да бъдеш истински човек на хилядолетието“, *Лиахона*, окт. 2016 г., с. 48.
4. Моисей 1:4, 6.
5. Моисей 1:12.
6. Моисей 1:20; вж. също Моисей 1:16–19, 21.
7. Роналд А. Расбанд, „Да не би да забравим“, *Лиахона*, ноември 2016 г., с. 115.
8. Вж. Беки Крейвън, „Старателни или небрежни“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 9–11.
9. Вж. Йоан 14:26.
10. Нашата божествена роля да успеем е да се сдобием с вечен живот, без значение какви успехи е постигнал човек в земните си начинания. Светият Дух ни напомня за божествената ни роля и какви можем да станем, като останем на заветната пътека и със сила в Господ преодоляваме изкушенията на противника.
11. Йоан 14:27, курсив добавен.
12. Вж. Матей 22:37–38.
13. Вж. Йоан 3:16, 1 Йоан 4:19, Мосия 2:17.
14. Вж. 3 Нефи 18:18–21.
15. Мороний 7:48, курсив добавен.
16. Вж. Кевин У. Пийрсън, „Останете до дървото“, *Лиахона*, май 2015 г., с. 114–116.
17. Въведение към Книгата на Мормон.
18. Вж. Учение и завети 84:20–21.
19. Дейвид А. Беднар, „Получавайте винаги опрощение за греховете си“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 61–62.
20. Вж. Мороний 4:2–3, 5:1–2; Учение и завети 20:76–79. Моля обърнете внимание, че живеем във времена, когато отчаяно се нуждаем Неговият Дух винаги да бъде с нас.

ОТ СТАРЕЙШИНА ЮЛИСИС СОАРЕС
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да вдигнем кръста си

Да вдигнем кръста си и да следваме Спасителя означава да продължаваме с вяра по Господната пътека и да не се занимаваме със светски навици.

Скъпи братя и сестри, получихме чудесни учения от нашите ръководители през тези два дни. Свидетелствам ви, че ако се стремим да прилагаме тези вдъхновени и навременни учения в живота си, Господ, чрез Своята благодат, ще ни помага да носим кръста си и ще облекчава бремето ни¹.

Докато е в околностите на Кесария Филипова, Спасителят разкрива на учениците Си, че ще страда в ръцете на старейшините, първосвещениците и книжниците в Йерусалим. Той ги учи конкретно за Своята смърт и славно Възкресение². По това време Неговите ученици не разбират съвсем Неговата божествена мисия на земята. Самият Петър, когато чува казаното от Спасителя, Го дръпва на страни и Го порицава, казвайки: „Бог да Ти се смили, Господи; това никак няма да стане с Тебе“³.

За да помогне на учениците Си да разберат, че отдадеността на Неговото дело включва покоряване и страдание, Спасителят категорично заявява:

„Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си,

нека вдигне кръста си и нека Ме последва.

Защото, който иска да спаси живота си, ще го загуби; а който загуби живота си заради Мене, ще го спечели.

Понеже каква полза ще има човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби, или какво ще даде човек в замяна на живота си?“⁴

Чрез това заявление Спасителят подчертава, че всички, които желаят да Го следват, трябва да се отрекат от себе си и да контролират желанията, апетитите и страстите си, жертвайки всичко, дори живота си, ако е нужно, бидейки изцяло покорни на волята на Отца – точно като Него⁵. Това е всъщност цената на спасението на една душа. Исус умишлено и метафорично използва кръста като символ, за да помогне на учениците Си по-добре да разберат какво всъщност означава жертва и отдаденост на Господното дело. Кръстът е добре известен сред учениците Му и жителите на Римската империя, защото римляните принуждават жертвите на разпъване на кръст публично да носят кръста си или гредата на

кръста до мястото, където ще бъде екзекуцията им⁶.

Едва след Възкресението на Спасителя учениците успяват да разберат всичко, което е написано за Него⁷ и какво се изисква от тях от този момент нататък⁸.

По същия начин всички ние трябва да отворим умовете и сърцата си, за да разберем по-пълно смисъла на това да вдигнем кръста си и да следваме Исус. Научаваме от Писанията, че онези, които желаят да вдигнат кръста си, обичат Исус Христос по такъв начин, че се отричат от всякакво безбожие и всяка светска похот и спазват Неговите заповеди⁹.

Нашата решимост да отхвърлим всичко, което е в разрез с Божията воля, да пожертваме всичко, което се изисква от нас, и да се стремим да следваме ученията Му, ще ни помага да устояваме по пътеката на Евангелието на Исус Христос – дори в случай на скръб, слабост на душите ни или социалния натиск и светските

философии, които се противопоставят на ученията Му.

Например вие, които все още не сте намерили вечен спътник и може да се чувствате самотни и отчаяни, или вие, които сте разведени и се чувствате изоставени и забравени, аз ви уверявам, че приемането на поканата на Спасителя да вдигнете своя кръст и да Го последвате означава да продължавате с вяра по Господната пътека, като поддържате достойно поведение и не се занимавате със светски навици, които в крайна сметка ще отнемат нашата надежда в Божията любов и милост.

Същите принципи важат и за онези от вас, които изпитват привличане към същия пол и се чувстват обезсърчени и обезнадеждени. И може би по тази причина някои от вас чувстват, че Евангелието на Исус Христос вече не е за тях. Ако е така, искам да ви уверя, че винаги има надежда в Бог Отец и Неговия план на щастие, в Исус Христос и Неговата единителна жертва и в спазването на Техните изпълнени с любов заповеди. Със съвършената си мъдрост, сила, справедливост и милост Господ може да ни запечата за Свои, за да може да бъдем доведени в Неговото присъствие и да имаме вечно спасение, ако сме постоянни и

непоклатими в спазването на заповедите¹⁰ и сме винаги изобилстващи на добри дела¹¹.

За онези, които са извършили сериозни грехове, приемането на тази покана означава, освен всичко друго, да се смирят пред Бог, да говорят със съответните църковни ръководители, да се покаят и да изоставят греховете си. Този процес ще благослови и всички, които се борят с омаломощаващи пристрастия, в това число към лекарства, наркотици, алкохол и порнография. Предприемането на тези стъпки ви доближава до Спасителя, Който може да ви освободи от вина, скръб и духовно и физическо робство. Освен това, можете да потърсите и подкрепата на своите близки, приятели и компетентни медици и психолози.

Моля никога не се отказвайте след последователни провали и не мислете, че не сте способни да изоставите греховете си и да преодолеете пристрастяване. Не можете да си позволите да спрете опитите и после да продължите в слабост и грях! Винаги се стремете да давате най-доброто, показвайки чрез делата си желанието да прочистите вътрешния съд, както учи Спасителят¹². Понякога преодоляването на определена трудност идва след

месеци продължителни усилия. Обещанието в Книгата на Мормон, че „чрез благодат сме спасени, след всичко, което можем да сторим“¹³, е приложимо при тези обстоятелства. Моля помнете, че благодатта на Спасителя „не е непременно ограничена във времето „след“ всичко, което можем да сторим. Можем да получим Неговата благодат преди, по време на и след момента на полагане на собствените ни усилия“¹⁴.

Свидетелствам, че когато постоянно се стремим да преодоляваме своите трудности, Бог ще ни благослава с даровете да имаме вяра да бъдем изцелени и да вършим чудеса¹⁵. Той ще прави за нас това, което ние не можем да правим за себе си.

Освен това, онези, които се чувстват огорчени, ядосани, обидени и наскърбени заради нещо, което считат, че е незаслужено, да вдигнат кръста си и да следват Спасителя означава да се стремят да оставят настрана тези чувства и да се обърнат към Господ, за да може Той да ги освободи от това състояние и да им помогне да намерят мир. За съжаление, ако задържахме тези отрицателни чувства и емоции, може да се окажем без влиянието на Господния Дух в живота ни. Не можем да се покаяваме *вместо* други хора, но

можем да им прощаваме, като така отказваме да сме пленници на онези, които са ни наранили¹⁶.

От Писанията учим, че има изход от тези ситуации – като каним нашия Спасител да ни помогне да заменим вкоравените си сърца с нови сърца¹⁷. За да се случи това, трябва да идваме при Господ с нашите слабости¹⁸ и да молим за Неговата помощ и прошка¹⁹, особено през свещения момент, когато вземаме причастието всяка неделя. Нека избираме да търсим Неговата помощ и да правим важната и трудна стъпка да прощаваме на онези, които са ни наранили, за да може нашите рани да започнат да зарастват. Обещавам ви, че ако правите това, през нощта ще чувствате облекчение от помирението с Господ.

Докато е в затвора Либърти през 1839 г., Пророкът Джозеф Смит пише писмо до членовете на Църквата, съдържащо пророчества, които са много приложими във всички тези обстоятелства и ситуации. Той пише: „Всички престоли и владения, княжества и власти ще бъдат разкрити и дадени на всички, които са устояли смело заради Евангелието на Исус Христос“²⁰. Следователно, мои скъпи братя и сестри, онези, които вземат върху си името на Спасителя, уповават се на Неговите обещания и устоят до края, ще бъдат спасени²¹ и ще могат да живеят с Бог в състояние на нескончаемо щастие²².

Всички имаме трудности в живота, които ни подтикват към тъга, безсилие, отчаяние и дори слабост. Някои от тези чувства могат да ни накарат да запитаем Господ: „Защо ми се случват тези ситуации?“²³ или „Защо не се сбъдват очакванията ми? Все пак аз върша всичко по

силите си да вдигам кръста си и да следвам Спасителя!“

Скъпи мои приятели, трябва да помним, че да вдигнем кръста си включва да сме смирени и да се уповаваме на Бог и Неговата безкрайна мъдрост. Трябва да осъзнаваме, че Той познава всички нас и знае за нуждите ни. Нужно е също да приемем факта, че Господното време е различно от нашето. Понякога искаме благословия и поставяме срок за изпълнението ѝ от Господ. Не можем да поставим условие за предаността ни към Него, като задаваме срокове за отговорите на нашите желания. Когато правим това, ние сме като скептичните нефити в древността, които се подиграват на братята и сестрите си, като казват, че е отминало времето за изпълнението на словата, изречени от Самуил Ламанита, създавайки смут сред вярващите²³. Ние трябва да се уповаваме на Господ дотолкова, че да мълкнем и знаем, че Той е Бог, че Той знае всички неща и че знае за всеки от нас²⁴.

Неотдавна имах възможността да служа на една овдовяла сестра на име

Сестра Франка Каламаси с четирите си деца до храма.

Франка Каламаси, която страда от обезсилваща болест. Сестра Каламаси е първият член в семейството ѝ, който се присъединява към възстановената Църква на Исус Христос. Въпреки че съпругът ѝ никога не се кръщава, той се съгласява да се среща с мисионерите и често посещава събрания на Църквата. Въпреки тези обстоятелства, сестра Каламаси остава предана и отглежда четирите си деца в Евангелието на Исус Христос. Година след кончината на съпруга си, сестра Каламаси завежда четирите си деца в храма, за да участват в свещени обреди и да бъдат запечатани заедно като семейство. Обещанията, свързани с тези обреди, ѝ донасят много надежда, радост и щастие, които ѝ помагат да продължи живота си.

Когато започват да се появяват първите симптоми на болестта, нейният епископ ѝ дава благословия. Тогава тя казва на епископа си, че е готова да приеме Господната воля, изразявайки вярата си да бъде изцелена, а също и вярата си да изтърпи болестта си до края.

По време на посещението ми, докато държах ръката на сестра Каламаси и я гледах в очите, видях един ангелски блясък, излъчващ се от лицето ѝ – отразяващо увереност в Божия план и свършената ѝ надежда за любовта и плана на Отца за нея²⁵. Чувствах твърдата ѝ решимост да устои във вярата си до края, като носи кръста си, въпреки трудностите, които има. Животът на тази сестра е свидетелство за нейната вяра и отдаденост на Него.

Братя и сестри, искам да ви свидетелствам, че да вдигнем кръста си и да следваме Спасителя изисква от нас да следваме Неговия пример и да се стремим да ставаме по-подобни на Него²⁶, търпеливо справящи се с

ОТ СТАРЕЙШИНА НИЙЛ Л. АНДЕРСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

житейските обстоятелства, отричайки и презирайки апетитите на естествения човек и чакайки Господа. Псалмистът пише:

„Чакай Господа; дерзай, и нека се укрепят сърцето ти. Да! Чакай Господа“²⁷.

„Той е помощ наша и щит наш“²⁸.

Свидетелствам ви, че когато следваме пътя на Учителя ни и чакаме Този, Който е окончателният изцелител на нашия живот, ще имаме покой на душите ни и бремето ни ще бъде лесно и леко²⁹. За тези неща свидетелствам в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Матей 11:29–30, Послание на Яков 2:24, 2 Нефи 25:23.
2. Вж. Матей 16:21.
3. Матей 16:22.
4. Матей 16:24–26.
5. Вж. Йоан 6:38.
6. Вж. Йоан 19:16–17.
7. Вж. Марк 16:17–20, Лука 24:36–53.
8. Вж. Матей 28:19–20.
9. Вж. Превод на Джозеф Смит, Матей 16:25–26 (в Ръководство към Писанията); вж. също Ръководство към Писанията, „Поход“, „Естествен човек“, „Плът, Плътско“, „Нечестив, нечестие“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
10. Вж. Алма 1:25.
11. Вж. Мосия 5:15.
12. Вж. Алма 60:23.
13. 2 Нефи 25:23.
14. Вж. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–56.
15. Вж. Учение и завети 46:19, 21.
16. Вж. Neal A. Maxwell, „Repentance,” *Ensign*, Nov. 1991, 32.
17. Вж. Йезекиил 18:31, 36:26.
18. Вж. Етер 12:27.
19. Вж. 1 Нефи 7:21.
20. Учение и завети 121:29.
21. Вж. 3 Нефи 27:6.
22. Вж. Мосия 2:41.
23. Вж. 3 Нефи 1:4–7.
24. Вж. Учение и завети 101:16.
25. Вж. 2 Нефи 31:20.
26. Вж. Матей 5:48, 3 Нефи 12:48, 27:27.
27. Псалми 27:14.
28. Псалми 33:20.
29. Вж. Матей 11:30, Мосия 24:14.

Плод

Дръжте очите и сърцата си съсредоточени върху Спасителя Исус Христос и вечната радост, която идва единствено чрез Него.

Знам какво си мислите! Още само един говорител и ще чуем президент Нелсън. Надявайки се да запазя вниманието ви за няколко минути, докато изчакаме нашия обичан пророк, аз избрах много интересна тема – за плода.

С цветовете, съдържанието и сладостта на горските плодове, бананите, дините и мангото или още по-екзотичните плодове като кивано или нар, плодовете отдавна са били високо ценени.

По време на земното Си служение Спасителят сравнява добрия плод с неща от вечна стойност. Той казва: „По плодовете им ще ги познаете“¹. „Всяко добро дърво дава добри плодове“². Той ни насърчава да събираме „плод за вечен живот“³.

В един описателен сън, добре познат на всички от Книгата на Мормон, пророкът Лехий се озовава в „една мрачна и тъмна пустош“. Там има мръсна вода, мъгла от мрак, непознати пътища и забранени

По време на земното Си служение Спасителят сравнява добрия плод с неща от вечна стойност.

пътеки, както и прът от желязо⁴ покрай права и тясна пътека, водеща до красиво дърво с „плод, (който прави) човека щастлив“. Описвайки съня, Лехий казва: „Аз... взех от плода му; ... той беше най-сладкият, повече от всичко друго, което (някога) бях вкусвал. ... И... той изпълни душата ми с извънредно велика радост“. *Този плод е „желателен повече от (който и да е друг плод)“*⁴⁵.

Значението на дървото и плода

Какво символизира това дърво със своите най-ценни плодове? То представлява „любовта Божия“⁴⁶ и символизира чудесния план за изкупление на нашия Небесен Отец. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот“⁴⁷.

Тези ценни плодове символизират чудесните благословии на несравнимото Единение на Спасителя. Не само, че ще живеем отново след този живот, но чрез вяра в Исус Христос, покаяние и спазване на заповедите можем да получим опрощение за грехове си и един ден да застанем чисти и неопетнени пред нашия Отец и Неговия Син.

Вземането от плода на дървото символизира също, че приемаме с желание обредите и заветите на възстановеното Евангелие – кръщението, дара на Светия Дух и отиването в Господния дом, за да бъдем надарени със сила свише. Чрез благодарта на Исус Христос и като почитаме сключените завети, ние получаваме неизмеримото обещание да живеем с нашите праведни близки през вечността⁸.

Не е изненадващо, че ангелът описва плода като „най-радостн(ия) за душата“⁴⁹. Това наистина е така!

Трудностите да останем верни

Както всички знаем, дори след като сме се наслаждавали на безценния плод на възстановеното Евангелие, не е лесно да останем предани и верни на Господ Исус Христос. Както многократно бе повторено по време на тази конференция, ние все още сме подложени на разсейващи фактори и измами, объркване и смут, примамки и изкушения, които се опитват да отклонят вниманието ни от Спасителя, както и от радостта и красотата, на които се радваме, когато Го следваме.

Заради това противопоставяне, сънят на Лехий съдържа и предупреждение! От другата страна на реката има обширно здание с хора от всички възрасти, които сочат с пръст, присмиват се и се подиграват на праведните последователи на Исус Христос.

Хората в зданието се подиграват и надсмиват на тези, които спазват заповедите, надявайки се да ги злепоставят и да иронизират тяхната вяра в Исус Христос и в Неговото Евангелие. И поради изпълнените

със съмнение и презрение вербални нападки срещу вярващите, някои от тях, вече опитали от плода, започват да се засрамват от Евангелието, което по-рано са приели. Лъжливите изкушения на света ги съблазняват, те се отдръпват от дървото и от плода и според Писанията „отпада(т) в забранени пътеки и се загубва(т)“⁴¹⁰.

В нашия свят днес, строителните специалисти на противника работят извънредни часове, за да разширяват голямото и обширно здание. Новите части от зданието са преминали отвъд реката, надявайки се да завземат нашите домове, докато с оглушителни интернет мегафони ден и нощ се леят подигравки и присмех¹¹.

Президент Нелсън обяснява: „Противникът преумножава усилията си да отслабва свидетелствата и да възпрепятства Господното дело“⁴¹². Нека си спомним думите на Лехий: „Ние не им обръщаме внимание“⁴¹³.

Въпреки че няма нужда да се страхуваме, трябва да бъдем внимателни. Понякога малки неща могат да нарушават духовния ни

Както всички знаем, дори след като сме се наслаждавали на безценния плод на възстановеното Евангелие, не е лесно да останем предани и верни на Господ Исус Христос.

баланс. Моля ви да не позволявате на ваши въпроси, обиди от други хора, невярващи приятели или неприятни грешки и разочарования да ви отклонят от сладките, чисти и удовлетворяващи душата благословии, които идват от безценния плод на дървото. Дръжте очите и сърцата си съсредоточени върху Спасителя Исус Христос и вечната радост, която идва единствено чрез Него.

Вярата на Джейсън Хол

През юни със съпругата ми Кати присъствахме на погребението на Джемън Хол. Когато почина, той беше на 48 години и служеше като президент на кворума на старейшините.

Ето описанието на Джейсън за събитието, което променило живота му:

„(На 15 години претърпях) инцидент при гмуркане. ... (Счупих) си врата и бях парализиран от гръдния кош надолу. Напълно загубих контрол върху краката си и частично на ръцете си. Не можех повече да вървя, стоя... или да се храня. Едва можех да дишам или да говоря“¹⁴.

„Скъпи Отче (в небесата) – умолявах, – ако можеше поне ръцете си да ползвам, знам, че бих се справил с това изпитание. Моля те, Отче, моля те. ...

... Вземи ми краката, Отче, просто (Те моля да) мога да използвам ръцете си“¹⁵.

Джейсън никога не възвърна контрол върху ръцете си. Можете ли да чуете гласовете на хората от обширното здание? „Джейсън Хол, Бог не чува молитвите ти! Ако Бог те обича, как може да те остави така? Защо вярваш в Христос?“ Джейсън Хол чува техните гласове, но не им обръща внимание. Вместо това той се угощава с плода на дървото.

Неговата вяра в Исус Христос става непоклатима. Той се дипломира в университет и се жени в храма за Колет Колман, която описва като любовта на живота си¹⁶. След 16 години брак, още едно чудо, ражда се техния безценен син, Колман.

По какъв начин са изграждали вярата си? Колет обяснява: „Доверяхме се на плана на Бог. И това ни даваше надежда. Знаехме, че Джейсън един ден ще бъде изцелен. ... Знаехме, че Бог е осигурил Спасител, Чиято единителна жертва ни позволява да гледаме напред, когато ни се иска да се откажем“¹⁷.

Говорейки на погребението на Джейсън, 10-годишният Колман каза, че баща му го е учил, че „Небесният Отец (има) план за нас, животът на земята е страхотен и можем да живеем в семейства. ... Но... и че трябва да изпитваме трудности и че ще правим грешки“.

Колман продължи: „Небесният Отец е изпратил Своя Син Исус на

земята. Той трябвало да бъде свършен. Да изцелява хора. Да ги обича. А след това да изстрада всичката наша болка, тъга и грехове. Тогава Той е умрял за нас“. След това Колман добави: „Понеже е направил това, Исус знае как се чувствам сега аз.

Три дни след като Исус умрял, Той... възкръснал в Своето тяло свършен. За мен това е важно, защото знам, че... тялото (на баща) ми ще бъде свършено и ние ще сме заедно като семейство“.

Колман завърши: „Всяка вечер, още от бебе, баща ми казваше: „Татко те обича, Небесният Отец те обича, а ти си добро момче“¹⁸.

Благодарение на Исус Христос получаваме радост

Президент Ръсел М. Нелсън описва защо цялото семейство Хол изпитва радост и надежда. Той казва:

„Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на

Джейсън, Колман и Колет Хол

нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни.

Когато съсредоточ(аваме) живота си върху Божия план за спасение... и Исус Христос и Неговото Евангелие, ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се или неслучващото се в живота ни. Радостта произлиза от Него и се случва (благодарение на) Него. Той е източникът на цялата радост. ...

Ако гледаме към света, ... никога няма да опознаем радостта. ... (Радостта) е дар, който произлиза от съзнателните опити да се живее праведен живот, така както е показан от Исус Христос¹⁹.

Обещание, докато се завръщате

Ако сте се лишили за известно време от плода на дървото, моля знайте, че ръцете на Спасителя са винаги протегнати към вас. Той кани с любов: „Да се покаят и да дойдат при Мен“²⁰. Неговата любов е изобилна и винаги на разположение. Тя не може да бъде закупена с пари и Той не отказва на никого, който искрено я желае²¹.

Ако желаете да се завърнете при дървото и да вкусите отново от плода, започнете, като се молите на вашия Небесен Отец. Вярвайте в Исус Христос и силата на Неговата единителна жертва. Обещавам ви, че когато поглеждате към Спасителя „във всяка мисъл“²², плодът на дървото ще ви се дава отново, приятен на вкус, най-радостен за душата, „най-големият дар от всички други дарове Божии“²³.

Преди три седмици видях радостта от любовта на Спасителя, докато с Кати присъствахме на освещаването на храма Лисабон Португалия. Истините на възстановеното Евангелие са допуснати в Португалия през 1975

година, когато се дава религиозната свобода. Мнозина благородни светии, първи опитали от плода, когато там нямало нито конгрегации, нито сгради за събрания, а най-близкият храм бил на 1 600 километра, се радваха с нас на това, че безценният плод на дървото вече е на разположение в дома Господен в Лисабон, Португалия. Почитам и се покланям пред тези светии, които са съсредоточавали живота си върху Спасителя.

Спасителят казва: „Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо“²⁴.

Обръщайки се тази сутрин към членовете на Църквата по света, президент Нелсън каза: „Мои скъпи братя и сестри, вие сте жив пример за плодовете, които идват от това да следваме ученията на Исус Христос“. След което той добави: „Благодаря ви! Обичам ви!“²⁵

Обичаме ви, президент Нелсън.

Аз съм свидетел на силата на откровенията, които се дават на нашия скъп президент. Той е Божий пророк. Подобно на Лехий от древността, президент Ръсел М. Нелсън кани нас и цялото Божие семейство да идваме и вкусваме от плода на дървото. Надявам се, че ще имаме смирението и вярата да следваме напътствията му.

Смирено давам свидетелство, че Исус Христос е Божият Син. Неговата обич, Неговата сила и Неговата благодат ни осигуряват всичко от вечна важност. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 7:16.
  2. Матей 7:17.
  3. Йоан 4:36.
  4. В началото на януари 2007 г., докато като член на президентството на Седемдесетте се подготвих за духовно послание в Университета Бригам Йънг, което щеше да се състои на 4 март 2007 г., попитах старейшина Дейвид А. Беднар какво подготвя като послание за същата аудитория за 4 февруари 2007 г. Бях изненадан, когато той ми отговори, че речта му ще бъде за това да се държим здраво за пръта от желязо. Това бе точното заглавие, което бях избрал за своята реч. След като споделихме идеите си един с друг, осъзнахме, че подходът ни е различен. В своята реч, озаглавена „A Reservoir of Living Water“ („Източник на жива вода“), той се съсредоточаваше върху пръта от желязо или словото Божие, както се съдържа в Светите Писания. В своята реч той попита: „Дали вие и аз четем всекидневно, изучаваме и изследваме Писанията по начин, който ни позволява да се държим здраво за пръта от желязо?“ (speeches.byu.edu)
- И тогава, само седмица след разговора ми със старейшина Беднар, президент Бойд К. Паקר изнесе духовно послание в УБИ, озаглавено „Lehi’s Dream and You“ („Видението на Лехий и вие“). Президент Паקר наблегна на пръта от желязо като символ на личните откровения и вдъхновения, които получаваме чрез

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

Светия Дух. Той каза: „Ако се държите за пръта, можете да *усещате* пътя си напред с дара на Светия Дух. ... Дръжте здраво пръта от желязо и не се пускайте. Чрез силата на Светия Дух вие можете да *усещате* своя път през живота“ (Jan. 16, 2007, speeches.byu.edu).

През март 2007 г. моята тема „Hold Fast to the Words of the Prophets“ („Дръжте се здраво за словата на пророците“) беше за пръта от желязо, който представлява словата на живите пророци (4 март 2007 г., speeches.byu.edu).

Връзката между тези три речи не беше случайна. Видяхме Божията ръка в действие, когато три речи, подготвени за една и съща аудитория, разкриха три значения на пръта от желязо или Божието слово: (1) Писанията или словата на древните пророци; (2) словата на живите пророци и (3) силата на Светия Дух. За мен това бе важно поучително преживяване.

5. Вж. 1 Нефи 8:4–12.
6. 1 Нефи 11:25.
7. Йоан 3:16.
8. Вж. Дейвид А. Беднар, „Видението на Лехий: придържайки се здраво за пръта“, *Лиакхона*, окт. 2011 г., с. 32–37.
9. 1 Нефи 11:23.
10. 1 Нефи 8:28.
11. Вж. Boyd K. Packer, „Lehi’s Dream and You“ (Brigham Young University devotional, Jan. 16, 2007), speeches.byu.edu.
12. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона* май 2019 г., с. 67.
13. 1 Нефи 8:33.
14. Stephen Jason Hall, „The Gift of Home,“ *New Era*, Dec. 1994, 12.
15. Stephen Jason Hall, „Helping Hands,“ *New Era*, Oct. 1995, 46, 47.
16. Лична кореспонденция, изпратена на старейшина Андерсън от Колет Хол.
17. Лична кореспонденция, изпратена на старейшина Андерсън от Колет Хол.
18. Реч на погребение от Колман Хол, споделена със старейшина Андерсън от Колет Хол.
19. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноември 2016 г., с. 82, 84.
20. 3 Нефи 21:6.
21. Вж. 2 Нефи 26:25, 33.
22. Учение и завети 6:36.
23. 1 Нефи 15:36.
24. Йоан 15:5.
25. Ръсел М. Нелсън, „Втората голяма заповед“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 100.

Заключителни бележки

Личното достойнство изисква пълно обръщане на ума и сърцето, за да бъдем по-подобни на Господ.

Мои възлюбени братя и сестри, в края на тази историческа конференция благодарим на Господ за вдъхновяващите послания и музиката, от които се поучихме. Наистина се насладихме на духовно угощение.

Знаем, че възстановеното Евангелие на Исус Христос носи надежда и радост на хората, които чуват Неговите учения и се вслушват в тях. Също така знаем, че всеки дом може да се превърне в истинско убежище на вярата, където царят мир, любов и Духът Господен.

Разбира се, най-ценната част от Възстановяването е светият храм. Свещените обреди и завети в него имат съществено значение в подготовката на народ, който ще бъде готов да посрещне Спасителя при Неговото Второ пришествие. Сега имаме 166 осветени храма и очакваме още.

Отворени врати ще се провеждат преди освещаването на всеки нов или обновен храм. Много приятели не от нашата вяра ще участват в обиколки на тези храмове и ще научат нещо за храмовите благословии. А някои от тези посетители ще бъдат подтикнати

да научат повече. Някои искрено ще попитат как могат да станат достойни за благословиите на храма.

Като членове на Църквата, ние трябва да сме подготвени да отговоряме на въпросите им. Можем

да обясняваме, че благословиите на храма са достъпни за всеки и всички, които се подготвят. Но преди да могат да влязат в осветен храм, е нужно да бъдат достойни. Господ желае всички Негови чеда да получат вечните благословии, достъпни в Неговия храм. Той е посочил какво трябва да прави всеки човек, за да стане достоен да влезе в Неговия свят дом.

Добър начин да започнем да учим другите, е да насочим вниманието им към думите, написани на храма: „Свят Господу, Домът Господен“. Днес посланията на президент Хенри Б. Айринг и много други ни вдъхновиха да бъдем по-свети. Всеки храм е свято място, всеки посещаващ храма се стреми да бъде по-свят.

Всички изисквания за влизане в храма са свързани с лична святост. За да се определи дали е подготвен, всеки човек, който желае да се радва на благословиите на храма, трябва да премине през две интервюта – първо с епископ, съветник в епископството или президент на клон, и второ с президент на кол или мисия, или някой от неговите съветници. По време на тези интервюта ще бъдат зададени няколко въпроса.

Някои от тези въпроси наскоро са били променени, за да бъдат по-ясни. Сега бих искал да ги разгледам за вас:

1. Вярвате ли в Бог, Вечния Отец, Неговия Син Исус Христос и Светия Дух, и имате ли свидетелство за Тях?
2. Имате ли свидетелство за Единението на Исус Христос и за Неговата роля като ваш Спасител и Изкупител?

3. Имате ли свидетелство за Възстановяването на Евангелието на Исус Христос?
4. Подкрепяте ли президента на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни като пророк, гледач и откровител и като единствения човек на земята, упълномощен да упражнява всички ключове на свещеничеството?

Подкрепяте ли членовете на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители?

Подкрепяте ли другите висши и местни ръководители на Църквата?

5. Господ е казал, че всички неща следва да бъдат „вършени в чистота“ пред Него (Учение и завети 42:41).

Стремите ли се да бъдете морално чисти в своите мисли и поведение?

Спазвате ли закона за целомъдрието?

6. Следвате ли ученията на Църквата на Исус Христос в личните и обществените си взаимоотношения с членовете на семейството ви и с други хора?
7. Подкрепяте или популяризиращите ли вярвания, практики или учения, противоречащи на тези на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни?
8. Стремите ли се да освещавате Господния ден, както в дома си, така и в Църквата, да посещавате църковните събрания, да се подготвяте за причастието и да вземате достойно от него, а също и да живеете според законите и заповедите на Евангелието?
9. Стремите ли се да бъдете честни във всичко, което правите?
10. Плащате ли пълен десетък?

11. Разбирате ли Словото на мъдростта и живеете ли според него?

12. Имате ли финансови или други задължения към бивш брачен партньор или към деца?

Ако да, редовно ли изпълнявате тези задължения?

13. Спазвате ли заветите, които сте сключили в храма, включително да носите храмовите одежди, според както ви е било обяснено по време на надаряването?
14. Има ли сериозни грехове в живота ви, които трябва да бъдат разрешени заедно със свещенически ръководител като част от вашето покаяние?
15. Считате ли се за достойни да влезете в дома на Господ и да участвате в храмовите обреди?

Утре тези променени въпроси за интервю за храмова препоръка ще бъдат разпратени до ръководителите на Църквата по целия свят.

В допълнение към техните искрени отговори на тези въпроси, от всички посетили храма възрастни се очаква да носят свещените одежди на свещеничеството под обичайното облекло. Това символизира вътрешната решимост всеки ден да се стремим да ставаме по-подобни на Господ. Това също така ни напомня всеки ден да оставаме верни на сключените завети и всеки ден да вървим по заветната

пътека по един по-висш и по-свят начин.

Сега, само за момент бих желал да се обърна към младежите. На сърчавам ви да бъдете достойни за храмова препоръка за ограничено ползване. Докато се подготвяте за обредите на кръщение и потвърждаване чрез заместник, ще ви бъдат зададени само въпросите, които се отнасят за вас. Много сме благодарни за това, че сте достойни и за готовността ви да участвате в тази свята храмова работа. Благодарим ви!

Личното достойнство за влизане в Господния дом изисква много лична духовна подготовка. Но с Божиата помощ нищо не е невъзможно. В някои отношения е по-лесно да се построи храм, отколкото да се изгради народ, подготвен за храма. Личното достойнство изисква пълно обръщане на ума и сърцето, за да бъдем по-подобни на Господ, да бъдем честни граждани, да бъдем по-добър пример и по-свети хора.

Свидетелствам, че усилията по подготовката носят неизброими благословии в този живот и невъобразими благословии в следващия, включително това семейната единица да се запази за вечността „в състояние на нескончаемо щастие“¹.

Сега бих искал да засегна една друга тема – планове за следващата година. През пролетта на 2020 г. се навършват точно 200 години от божественото преживяване на Джозеф Смит, което познаваме като Първото видение. Това е явяването на Бог Отец и Неговият Син Исус Христос на Джозеф Смит, един 14-годишен младеж. Това събитие поставя началото на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата

пълнота, точно както е било предсказано в Святата Библия².

Следва поредица от посещения от небесни пратеници, включително Мороний, Йоан Кръстител и ранните апостоли Петър, Яков и Йоан. Следват и други посещения, включително от Моисей, Илиас и Илия. Всеки наново донася божествената власт за благославяне на Божиите чеда на земята.

Чудодейно, също така сме получили Книгата на Мормон, още едно свидетелство за Исус Христос – Писание-спътник на Библията. Откровенията, публикувани в Учение и завети и Скъпоценен Бисер, също значително са обогатили разбирането ни за Божиите заповеди и вечните истини.

Ключовете и сановите на свещенството са били възстановени, включително сановите апостол, седемдесетник, патриарх, висш свещеник, старейшина, епископ, свещеник, учител и дякон. А жените, които обичат Господ, служат доблестно в Обществото за взаимопомощ, Неделното училище за деца, Неделното училище и други призования в Църквата – всички те са важна част от Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата пълнота.

И така, 2020 г. ще бъде определена като двестагодишнината. Общата конференция през април ще бъде по-различна от всички предишни конференции. Надявам се, че през следващите шест месеца всеки член и всяко семейство ще се подготвя за уникална конференция, която ще отбележи самото основаване на Възстановеното Евангелие.

Може да решите да започнете подготовката си, като отново прочетете разказа на Джозеф Смит за

Първото видение, както е записан в Скъпоценен Бисер. През следващата година като част от *Следвайте Ме, елате с Мен* ще изучаваме Книгата на Мормон. Може да искате да размишлявате върху важни въпроси като „Как би се променил животът ми, ако изведнъж ми бъде отнето полученото от Книгата на Мормон знание?“ или „Каква промяна са предизвикали събитията след Първото видение за мен и хората, които обичам?“. Също така, с излизането на видео клиповете за Книгата на Мормон, бихте могли да ги включвате в своето лично и семейно изучаване.

Изберете свои собствени въпроси. Разработете свой собствен план. Потопете се в славната светлина на Възстановяването. Ако правите това, общата конференция следващия април ще бъде не просто запомняща се, тя ще бъде незабравима.

Сега в заключение ви оставям своята любов и благословия всеки от вас да може да става по-щастлив и по-свят с всеки изминал ден. Междуременно ви уверявам, че в Църквата продължаваме да получаваме откровения и това ще продължава под Господното ръководство, „докато целите на Бог бъдат постигнати и великият Йехова каже, че делото е свършено“³.

Благославям ви с това, като потвърждавам своята любов към вас и свидетелството си, че Бог е жив! Исус е Христос! Той е наш Бог и ние сме Негов народ. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Мосия 2:41.
2. Вж. Исая 2:2, 29; Йезекиил 37:15–20, 26–28; Даниил 2:44; Амос 3:7; Деяния 3:21; Ефесяните 1:10; Откровението 14:6.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 152.

Актуализирани въпроси за храмова препоръка и други новини относно храмовете

Актуализирани въпроси за храмова препоръка бяха представени от президент Ръсел М. Нелсън по време на общата конференция през октомври 2019 г. (вж. с. 121). Храмовите стандарти си остават същите, но някои от въпросите са редактирани за по-голяма яснота. Съответните църковни ръководители трябва да са получили писмо от Първото президентство с дата 6 октомври 2019 г., което включва актуализираните въпроси.

Президент Нелсън съобщи и плановете за осем нови храма (вж. с. 79). Новите храмове ще бъдат във: Фрийтаун, Сиера Леоне; Порт Морсби, Папуа Нова Гвинея; Бентънвил, Арканзас, САЩ; Баколод, Фиилипините; Макалън, Тексас, САЩ; Кобан, Гватемала; Орем и Тейлърсвил, Юта, САЩ.

От общата конференция през април 2019 г. са били осветени следните храмове: Киншаса, Демократична република Конго; Лисабон,

Португалия; Порт-о-Пренс, Хаити и Форталеза, Бразилия. Осветени са повторно храмовете: Оуклънд, Калифорния; Мемфис, Тенеси; Франкфурт, Германия; Оклахома Сити, Оклахома и Ралей, Северна Каролина, САЩ.

Направени са първите копки за храмове в: Иго, Гуам; Прая, Кабо Верде; Сан Хуан, Пуерто Рико; Лима, Перу (Лос Оливос) и Белем, Бразилия. Избрани са места за храмове в Оуклънд, Нова Зеландия и Лейтън и Саратога Спрингс в Юта, САЩ.

Оповестени са плановете да бъде извършен основен ремонт на храма Солт Лейк, който ще затвори през декември и ще отвори отново през 2024 г., както и на храма Сейнт Джордж Юта, който ще затвори през ноември 2019 г. и ще отвори през 2022 г. ■

За повече информация относно храмовете, посетете temples.ChurchofJesusChrist.org.

Църквата прави промени при обредите със свидетели

По време на събрание на ръководителите на обща конференция, на което висши ръководители и висши служители на Църквата биват напътствани от Първото президентство, президент Ръсел М. Нелсън съобщи процедурни промени в политиката на Църквата относно това кой може да участва като свидетел по време на кръщения и запечатвания.

Писмо от Първото президентство с дата 2 октомври 2019 г. описва подробно тези промени:

„По покана на лицето, което председателства:

1. Всички членове с валидна храмова препоръка, включително и такава за ограничено ползване, могат да бъдат свидетели при извършване на кръщения за мъртвите.
2. Всички надарени членове с валидна храмова препоръка могат да бъдат свидетели при запечатване на живите или мъртвите.
3. Всички кръстени членове на Църквата, включително деца и младежи, могат да бъдат свидетели при кръщения на живи хора“. ■

От ляво: храм Форталеза Бразилия, храм Лисабон Португалия, храм Киншаса Демократична република Конго и храм Порт-о-Пренс Хаити

Ръководители представят новата инициатива „Деца и младежи“

Инициативата „Деца и младежи“ ще стартира през януари 2020 г., като нейната цел е да помага на младите хора да следват Спасителя, като израстват духовно, социално, физически и интелектуално. За речи в това списание, които обсъждат инициативата за деца и младежи, погледнете с. 40 и 53.

„Дошло е времето за нов подход, разработен да помага на днешните деца и младежи по света“ – сподели президент Ръсел М. Нелсън в специално излъчване на 29 септември 2019 г.

„Вместо да ви възлагаме множество конкретни задачи – обърна се той към децата и младежите, – ние ви каним да се съветвате с Господ как можете да израствате, стремейки се към баланс в живота си. Ще бъде удовлетворяващо и забавно, но също ще се изискват усилия от ваша страна. Ще трябва да търсите лично откровение. Ще трябва да решавате за себе си как да следвате получените откровения. Понякога Духът може да ви подтиква да правите трудни за вас неща. Но смятам, че сте готови за това. Вие можете да се справяте с трудни задачи“.

Президент Нелсън също каза, че родителите играят важна роля. „Моля изграждайте силни връзки с децата и младежите си – каза той. – Ръководителите в Църквата могат да помагат, но това са вашите деца. Никой няма по-голямо влияние върху техния успех от самите вас. Обграждайте ги с любов и насърчение, съветвайте ги, но не се поддавайте на изкушението да решавате вместо тях. Те ще се справят най-добре, като упражняват своята свобода на избор.

„Тези напътствия са приложими и за нашите прекрасни ръководители и учители на деца и младежи – продължи президент Нелсън. – Трябва да позволяваме на младите хора да водят, особено на онези, които са били призовани и отделени да служат в президентствата на клас или кворум. Те ще са получили свещеническа власт. Те ще се учат как да получават вдъхновение, за да ръководят своя клас или кворум“.

В същото излъчване президент М. Ръсел Балард, действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли, представи целта на

инициативата за деца и младежи, а именно: „укрепване на вярата на подрастващото поколение в Исус Христос и оказване на помощ на децата, младежите и техните семейства, за да напредват по заветната пътека, докато преодоляват изпитанията в живота“¹. Той сподели, че „да помагаме на децата и младежите да придобиват свидетелство за Исус Христос ще благослава тях и всички нас през целия ни живот“.

След като участващи в излъчването младежи се включиха в дейност, за да покажат как се използва *Встъпително ръководство за деца и*

младежи, президент Балард каза: „Това е само началото. Днес ние едва започнахме тази дейност. Това е нещо, което ще продължите в семейството си и в съвместната си работа. Каним ви да я продължите. ... Родители, моля продължете това у дома“. Той наблегна, че „това е съсредоточена върху дома и подкрепяна от Църквата програма“ и че „семействата участват съвместно в нея. Именно това ще я направи толкова прекрасна“.

В много части по света, родители и ръководители също получиха своя екземпляр от встъпителното ръководство. Други области ще получат преведени на собствения си език екземпляри на инициативата за деца и младежи по-късно през 2020 г.

Изучаване на Евангелието, служба и дейности, както и лично развитие (включващо поставянето и постигането на цели), ще бъдат ключови елементи от инициативата „Деца и младежи“, като младежите ще ръководят планирането. Децата и младежите търсят лично откровение, като се развиват по заветната пътека с помощта на своето семейство, ръководители и други хора. Президент Балард отбеляза, че „Деца и младежи“ е световно усилие и поради тази причина може да бъде пригодно „според местоположението ви и вашите семейни обстоятелства“.

Допълнителни подробности и източници ще бъдат представени по време на излъчването на „Лице в лице“ за деца и младежи на 17 ноември 2019 г., със специалното участие на старейшина Герит У. Гонг от Кворума на дванадесетте апостоли. Деца и младежи, които попадат в категорията навършени 8–18 години през 2020 г., техните родители и ръководители на Младите жени, съветници на свещеничеството на Аарон и ръководители на Неделното училище за деца са поканени да присъстват. Изпращайте своите въпроси към старейшина Гонг относно инициативата „Деца и младежи“ на [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.facetoface.ChurchofJesusChrist.org). След излъчването на живо, което ще се осъществи на 18 езика, ще бъде съхранен запис, така че да може да бъде излъчван или изтеглен по всяко време. ■

Вж. [ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org) и [ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org) за допълнителна информация, включително информация за събитието „Лице в лице“.

БЕЛЕЖКА

1. Деца и младежи от Църквата на Исус Христос на светите от последните дни: Встъпително ръководство за родители и ръководители (2019 г.), с. 1.

ЗУМ конференции в подкрепа на инициативата за деца и младежи

Като част от усилията на Църквата да обедини програмите си за деца и младежи по света, считано от 2020 г. коловете в Съединените щати и Канада ще спонсорират на всеки две години конференции За укрепването на младежите (ЗУМ).

ЗУМ конференции се провеждат в САЩ и Канада вече повече от десетилетие и това ще продължи и в бъдеще.

Допълнителна информация ще бъде предоставена по време на събитието „Лице в лице“ на 17 ноември 2019 г. ■

Организационни промени се съсредоточават върху укрепването на младежите

Като част от усилията младежите на Църквата да бъдат подкрепяни в по-голяма степен при достигането на божествения им потенциал, се правят промени в организациите на Младите мъже и Младите жени, съобщени по време на общата конференция през октомври 2019 г. от президент Ръсел М. Нелсън (вж. с. 38) и обяснени от старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли (вж. с. 40) и сестра Бони Х. Кордън, обща президентка на Младите жени (вж. с. 67).

Тези промени наблягат на това, че, както казва президент Нелсън: „Първата и най-важна отговорност на епископа е да се грижи за младите мъже и младите жени в своя район“. Промените включват преустановяване на президентствата на Младите мъже на ниво район. Епископството, в ролята си на президентство на свещеничеството на Аарон, ще бъде подпомагано от съветниците на кворума и в някои случаи – от помощници. Президентката на Младите жени в района ще докладва директно на епископа.

Президентствата на кворума и на класовете ще се съсредоточават върху делото на спасението, включително мисионерската работа, задържане на обрънатите във вярата, връщане към активност, свързаната с храма и семейната история работа, както и преподаването на Евангелието. Президентствата на кворума на младежите и на класовете ще планират и провеждат събрания в неделя, проекти за служба и други дейности.

Дейностите на младежите вече няма да се наричат „съвместни

дейности“, но може да бъдат наричани „дейности на Младите жени“, „дейности на кворума на свещеничеството на Аарон“ или „дейности на младежите“. Разпределянето на бюджета за дейности на младежите ще се осъществява пропорционално на броя на младежите във всяка организация.

Темата на Младите жени е променена, а броят на класовете на Младите жени трябва да бъде организиран според броя на младите жени и техните нужди. Класовете ще се казват „Млади жени“, следващи от възрастта на младите жени в тях, като „Млади жени 12–14“ или просто „Млади жени“, ако всички се събират заедно. Вече няма да се използват наименованията Кошер, Мая и Лавров венец.

Член на висшия съвет в кола ще служи като президент на Младите мъже в кола, а президентството на Младите мъже в кола ще служи в съвместния комитет на свещеничеството на Аарон и Младите жени в кола, заедно с президентството на Младите жени в кола, с висш съветник, отговорен за Младите жени и висш съветник, отговорен за Неделното училище за деца.

В други промени, Обществото за взаимопомощ, Младите жени, Младите мъже, Неделното училище за деца и Неделното училище ще бъдат наричани „организации“, а не „помощни организации“, а ръководителите ще бъдат наричани „висши служители“ на общо църковно ниво и „служители на кола“ и „служители на района“ на местно ниво. ■

Четири начина да се подготвим за общата конференция през април 2020 г.

През 2020 г. се навършват 200 години от Първото видение, получено през пролетта на 1820 г. Съответно, президент Ръсел М. Нелсън съобщи, че предстоящата конференция през април „ще почетете самото основаване на възстановеното Евангелие“ (вж. с. 122).

Той насърчи всички членове и семейства да се подготвят за тази „уникална конференция“ и предложи възможни начини за постигане на това:

1. Прочетете отново разказа на Джозеф Смит за Първото видение.
2. Докато изучавате *Следвайте Ме, елате с Мен* през 2020 г., размишлявайте върху въпроси, свързани с получаваното от вас знание и достъпните посредством Книгата на Мормон благословии.
3. Бихте могли да използвате новите видео клипове върху Книгата на Мормон в личното си и семейно изучаване.
4. Изберете свои лични въпроси и си съставете план да „се потопите в славната светлина на Възстановяването“.

„Ако правите това – казва президент Нелсън, – общата конференция следващия април ще бъде не просто запомняща се, тя ще бъде незабравима“. ■

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.

- **Обсъждайте по групи.**
Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.
- **Отговаряйте на въпроси.**
Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?
- **Споделяйте цитати.**
Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.
- **Споделяйте нагледни уроци.**
Поканете предварително няколко членове да донесат от вкъщи предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събранието помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.
- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**
Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?
- **Споделяйте преживявания.**
Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.
- **Учете повече за стих от Писанията.**
Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разбират по-добре стиха.
- **Търсете отговори.**
Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.
- **Търсете изрази и фрази.**
Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?
- **Използвайте творческите си умения.**
Поканете членовете да направят плакат или книгоразделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■

*По пътя за Йерусалим,
от Майкъл Колмън*

„Най-ценната част от Възстановяването е светият храм. Свещените обреди и завети в него имат съществено значение в подготовката на народ, който ще бъде готов да посрещне Спасителя при Неговото Второ пришествие. ...

... Всеки храм е свято място, всеки посещаващ храма се стреми да бъде по-свят“.

Президент Ръсел М. Нелсън, „Заключителни бележки“, с. 120, 121.

„2020 г. ще бъде определена като двестагодишнината. Общата конференция през април ще бъде по-различна от всички предишни конференции – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на заключителната сесия на 189-ата полугодична обща конференция на Църквата. – Надявам се, че през следващите шест месеца всеки член и всяко семейството ще се подготвят за уникална конференция, която ще отбележи самото основаване на Възстановеното Евангелие. . . .

. . . Ако правите това, общата конференция следващия април ще бъде не просто запомняща се, тя ще бъде незабравима“.

За идеи как да се подготвят за
общата конференция през април 2020 г.,
вж. страници 122 и 126.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ